

CARINSKI ZAKON

("Sl. glasnik RS", br. 18/2010)

Deo prvi OSNOVNE ODREDBE

Glava I PREDMET I DEFINICIJE POJMOVA

Sadržaj i primena zakona

Član 1

Ovim zakonom uređuju se opšta pravila i postupci koji se primenjuju na robu koja se unosi i iznosi iz carinskog područja Republike Srbije.

Ovaj zakon:

- 1) primenjuje se na promet robe između carinskog područja Republike Srbije i drugih carinskih područja uz propise iz ostalih oblasti koji se odnose na trgovinu robom;
- 2) uređuje carinske radnje i postupke, kao i prava i obaveze lica i carinskog organa, koji iz tih radnji i postupaka proističu;
- 3) primenjuje se jedinstveno na celom carinskom području Republike Srbije, osim ako nije drugačije propisano ovim zakonom, drugim zakonom ili međunarodnim sporazumom koji je potvrdila Republika Srbija.

Carinski propisi obuhvataju:

- 3) ovaj zakon i propise donete na osnovu ovog zakona radi njegovog sprovođenja;
- 4) Zakon o Carinskoj tarifi i propise donete radi njegovog sprovođenja;
- 5) međunarodne sporazume i propise donete radi njihovog sprovođenja.

Zakoni, drugi propisi i mere u vezi s carinom, osim u službenom glasilu, mogu se objavljivati i u drugim sredstvima informisanja, uključujući i elektronska sredstva.

Cilj zakona

Član 2

Cilj ovog zakona je:

- 1) zaštita ekonomskih, fiskalnih i finansijskih interesa Republike Srbije;

- 2) zaštita Republike Srbije od nezakonite i ilegalne trgovine;
- 3) bezbednost i zaštita ljudi i životne sredine;
- 4) olakšavanje međunarodne trgovine.

Carinski organ kontroliše međunarodni promet robe, doprinoseći slobodnoj trgovini, sprovođenju spoljašnjih aspekata domaćeg tržišta i principa koji se odnose na trgovinu, kao i opštoj bezbednosti u lancu trgovine.

Radi obavljanja propisanih radnji, carinski organ može vršiti sve kontrolne radnje za obezbeđivanje pravilne primene ovog zakona i ostalih propisa. Ove radnje i aktivnosti mogu se vršiti van carinskog područja Republike Srbije samo ako je to utvrđeno međunarodnim sporazumom.

Carinsko područje Republike Srbije

Član 3

Carinsko područje Republike Srbije obuhvata teritoriju i teritorijalne vode Republike Srbije, kao i vazdušni prostor iznad Republike Srbije i ograničeno je carinskom linijom koja je istovetna s granicom Republike Srbije.

Informacione tehnologije

Član 4

Carinski organ uvodi i primenjuje informacione tehnologije kada je to isplativo i efikasno za Upravu carina, kao i za privredu uopšte, pri čemu primenjuje međunarodno prihvaćene standarde.

Informaciona tehnologija podrazumeva i:

- 1) metode elektronske trgovine kao alternativu metodama zasnovanim na dokumentaciji;
- 2) elektronske metode za utvrđivanje ispravnosti, kao i metode zasnovane na dokumentaciji;
- 3) pravo carinskih organa da zadrže informaciju za sopstvenu upotrebu, i da razmene takvu informaciju sa drugim carinskim upravama i svim drugim pravno zainteresovanim stranama.

Direktor Uprave carina (u daljem tekstu: direktor) određuje uslove pod kojima privredni subjekti mogu da se obraćaju Upravi carina elektronskim putem.

Definicije

Član 5

Pojedini pojmovi u smislu ovog zakona, imaju sledeća značenja:

1) *lice* je fizičko lice ili pravno lice, udruženje lica i preduzetnik kome je u skladu s propisima priznata sposobnost preduzimanja pravnih radnji;

2) *lice s prebivalištem ili sedištem u Republici Srbiji* je:

- državljanin Republike Srbije s prebivalištem u Republici Srbiji ili strani državljanin kojem je odobren stalni boravak u Republici Srbiji u skladu sa zakonom,

- pravno lice koje ima sedište, registrovan ogranak, predstavništvo ili stalnu poslovnu jedinicu na teritoriji Republike Srbije;

3) *carinski organ* je Uprava carina, carinarnica i njene organizacione jedinice nadležne za primenu carinskih i ostalih propisa, kao i ovlašćeni carinski službenik;

4) *carinski status robe* je status robe u carinskom postupku, kao domaće ili strane;

5) *domaća roba* je:

- roba u celini dobijena ili proizvedena na carinskom području Republike Srbije, koja ne sadrži robu uvezenu iz država ili s teritorija van carinskog područja Republike Srbije,

- roba uvezena iz država ili s teritorija van carinskog područja Republike Srbije koja je stavljena u slobodan promet,

- roba dobijena ili proizvedena na carinskom području Republike Srbije samo od robe iz alineje druge, ili od robe iz alineje prve i druge;

6) *strana roba* je sva roba koja nema status domaće robe, kao i roba koja je izgubila status domaće robe. Domaća roba gubi taj status kada stvarno istupi iz Republike Srbije, osim u slučajevima iz člana 126. ovog zakona;

7) *carinski dug* je obaveza lica da plati iznos na ime uvoznih dažbina (carinski dug prilikom uvoza), odnosno izvoznih dažbina (carinski dug prilikom izvoza) koje se utvrđuju za određenu robu prema propisima Republike Srbije;

8) *uvozne dažbine* su:

- carinske dažbine i druge dažbine koje imaju isto dejstvo, koje se plaćaju pri uvozu robe,

- uvozne dažbine koje se utvrđuju u okviru mera poljoprivredne politike, a plaćaju se pri uvozu robe;

9) *izvozne dažbine* su:

- carinske dažbine i druge dažbine koje imaju isto dejstvo, koje se plaćaju pri izvozu robe,
- izvozne dažbine koje se utvrđuju u okviru mera poljoprivredne politike, a plaćaju se pri izvozu robe;

10) *dužnik* je svako lice koje je dužno da plati carinski dug;

11) *carinski nadzor* je skup mera koje preduzima carinski organ u cilju primene carinskih i drugih propisa na robu koja podleže carinskom nadzoru;

12) *carinska kontrola* su određene radnje koje sprovodi carinski organ u vezi s robom, kao što su: pregled robe, kontrola postojanja, ispravnosti i verodostojnosti dokumenata; pregled knjigovodstvenih i drugih dokumenata, pregled i pretres prevoznih sredstava, pregled i pretres ličnog prtljaga i druge robe koju lica nose sa sobom ili na sebi i sprovođenje službenih postupaka i ostalih sličnih radnji u cilju obezbeđivanja pravilne primene carinskih i drugih propisa;

13) *carinski dozvoljeno postupanje s robom ili upotreba robe* je:

- stavljanje robe u carinski postupak,
- unošenje robe u slobodnu zonu ili u slobodno skladište,
- ponovni izvoz robe iz carinskog područja Republike Srbije,
- uništavanje robe,
- ustupanje robe u korist države;

14) *carinski postupak* je:

- stavljanje robe u slobodan promet,
- tranzit robe,
- carinsko skladištenje robe,
- aktivno oplemenjivanje robe,
- prerada robe pod carinskom kontrolom,
- privremeni uvoz robe,
- pasivno oplemenjivanje robe,
- izvoz robe;

15) *carinske formalnosti* su aktivnosti koje preduzimaju lica i carinski organ u cilju primene carinskih propisa;

16) *carinska deklaracija* (u daljem tekstu: deklaracija) je izjava ili radnja kojom lice, u propisanoj formi i na propisan način, zahteva da se roba stavi u određeni carinski postupak;

17) *sažeta deklaracija* (uvozna sažeta deklaracija i izvozna sažeta deklaracija) je izjava ili radnja kojom lice, pre ili u vreme unošenja robe ili iznošenja robe iz carinskog područja Republike Srbije, u propisanoj formi i na propisan način, obaveštava carinski organ da će roba biti uneta ili izneta iz carinskog područja Republike Srbije;

18) *deklarant* je lice koje podnosi deklaraciju u svoje ime ili lice u čije ime se podnosi deklaracija;

19) *dopremanje robe carinarnici* je na propisan način obaveštavanje carinskog organa o prispeću robe carinskom organu ili u mesto koje je odredio ili odobrio carinski organ;

20) *puštanje robe* je radnja carinskog organa kojom se roba stavlja na raspolaganje uz uslove i u svrhe određene carinskim postupkom u koji je roba stavljena;

21) *nosilac carinskog postupka* je lice u čije ime se podnosi deklaracija ili lice na koje su preneti njegova prava i obaveze u vezi s carinskim postupkom;

22) *nosilac odobrenja* je lice koje je dobilo odobrenje u skladu s carinskim propisima;

23) *elementi za obračun dažbina* su stopa carine i iznos dažbina u skladu sa Carinskom tarifom i svrstavanjem robe po tarifi, poreklo robe, carinska vrednost robe, kao i količina, vrsta i stanje robe;

24) *carinjenje* je svaka zvanična radnja stavljanja robe u carinski postupak ili vršenje carinskih formalnosti u vezi s ponovnim izvozom robe u redovnom postupku ili u pojednostavljenom postupku u skladu sa ovim zakonom;

25) *podnošenje deklaracije* je podnošenje deklaracije nadležnom carinskom organu, u propisanoj formi i na propisan način, u cilju sprovođenja carinskog postupka;

26) *prihvatanje deklaracije* je prihvatanje deklaracije koja je podneta u skladu sa čl. 87. i 88. ovog zakona što utvrđuje carinski organ i njeno unošenje u propisanu evidenciju;

27) *držalac robe* je lice koje je vlasnik robe ili lice koje ima pravo da je koristi ili upotrebljava ili lice u čijem se fizičkom posedu nalazi roba;

28) *mere trgovinske politike* su mere koje propisuju državni organi, a nisu utvrđene Carinskom tarifom, i koje utiču na izvoz i uvoz robe, uključujući zaštitne mere, kvantitativna ograničenja i zabrane;

29) *rizik* je verovatnoća nastajanja događaja u vezi s unošenjem, iznošenjem, tranzitom, prenosom ili krajnjom upotrebom robe, kao i u vezi s robom koja nema status domaće robe, i može da ima jednu od sledećih posledica:

- sprečavanje pravilne primene carinskih i drugih propisa,

- ugrožavanje finansijskih interesa Republike Srbije,

- da predstavlja pretnju po bezbednost Republike Srbije i njenih građana, po javni moral, zdravlje ljudi, životinja i biljaka, nacionalno blago istorijske, umetničke ili arheološke vrednosti, prava intelektualne svojine, prava potrošača, životnu sredinu i dr.;

30) *upravljanje rizikom* je sistematsko utvrđivanje rizika i primena svih neophodnih mera za umanjeње rizika i obuhvata radnje kao što su prikupljanje podataka o riziku, analizu i procenu rizika, propisivanje mera, redovan nadzor nad njihovom primenom i razmatranje rezultata mera preduzetih na osnovu izvora i strategija carinske službe i drugih nadležnih službi u Republici Srbiji, kao i na osnovu međunarodnih izvora i strategija;

31) *komercijalni dokument* su poslovne knjige, registri, fakture, računovodstveni nalozi za isplatu i uplatu, prevozni i prateći dokumenti, računi, finansijski izveštaji, kao i godišnji i periodični izveštaji, revizorski protokoli i izveštaji, evidencija o proizvodnji i kvalitetu i prepiska koja obuhvata elektronsku poštu koja se odnosi na poslovnu delatnost lica, kao i trgovinski podaci u bilo kom obliku, uključujući i podatke sačuvane u elektronskom obliku.

Glava II

OPŠTE ODREDBE KOJE SE ODNOSU NA PRAVA I OBAVEZE LICA U ODNOSU NA CARINSKE PROPISE

Odeljak 1

PRAVO ZASTUPANJA

Zastupanje

Član 6

Svako lice može, pod uslovima predviđenim članom 89. st. 2 i 3. ovog zakona, imenovati svog zastupnika za preduzimanje svih ili samo nekih radnji u postupku koji vodi carinski organ.

Lice koje nema sedište ili prebivalište u Republici Srbiji, a učestvuje u carinskom postupku mora imenovati posrednog zastupnika koji postupa u svoje ime a za račun lica koje nema sedište ili prebivalište u Republici Srbiji.

Zastupanje može biti:

1) neposredno, ako zastupnik istupa u ime i za račun drugog lica;

2) posredno, ako zastupnik istupa u svoje ime a za račun drugog lica.

Zastupnik mora imati sedište ili prebivalište u Republici Srbiji, osim u slučajevima iz člana 89. stav 3. tač. 1) i 2) ovog zakona.

Zastupnik se mora izjasniti pred carinskim organom koje lice zastupa, da li je zastupanje neposredno ili posredno, a na zahtev carinskog organa mora podneti verodostojnu ispravu sa ovlašćenjem za zastupanje u carinskom postupku. Smatra se da lice istupa u svoje ime i za svoj račun ako se pred carinskim organom ne izjasni da istupa u ime ili za račun drugog lica ili se izjasni da istupa u ime i za račun drugog lica, ali ne može o tome podneti verodostojnu ispravu.

Carinski organ može da zahteva od lica koje se izjasnilo da istupa u ime ili za račun drugog lica da podnese dokaz o ovlašćenju da preduzima radnje kao zastupnik.

Posredno zastupanje

Član 7

Posredno zastupanje u carinskom postupku u smislu člana 6. ovog zakona može da obavlja pravno lice:

- 1) koje ima registrovano sedište na carinskom području Republike Srbije,
- 2) koje je registrovano za poslove međunarodne špedicije,
- 3) koje ima najmanje jednog zaposlenog sa dozvolom za carinsko zastupanje.

Dozvola za carinsko zastupanje može se izdati fizičkom licu zaposlenom kod pravnog lica koje ima ovlašćenje za posredno zastupanje u carinskom postupku:

- 1) ako je radilo na poslovima carinjenja najmanje šest meseci,
- 2) ako ima najmanje srednju stručnu spremu,
- 3) ako je položilo poseban stručni ispit za zastupanje u carinskom postupku, i
- 4) ako nije pravnosnažno osuđivano ili kažnjavano za krivična dela ili prekršaje spoljnotrgovinskih, deviznih, carinskih ili poreskih propisa.

Ministar nadležan za poslove finansija (u daljem tekstu: ministar) utvrđuje program i sadržinu posebnog stručnog ispita za zastupanje u carinskom postupku, troškove i naknade za polaganje tog ispita, kao i postupak izdavanja i oduzimanja dozvola za zastupanje u carinskom postupku.

Uprava carina organizuje obuku i polaganje posebnog stručnog ispita, a prihodi ostvareni po ovom osnovu pripadaju Upravi carina.

Uprava carina izdaje i oduzima dozvole za zastupanje u carinskom postupku. Protiv ove odluke može se izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za poslove finansija (u daljem tekstu: ministarstvo).

Uprava carina oduzima dozvolu za zastupanje u carinskom postupku licu koje zastupanje obavlja na nezakonit, neispravan i neprofesionalan način, pod uslovom da je carinski zastupnik obavešten o ovome u pismenom obliku i da postoje osnovi za takvo upozorenje u smislu nezakonitog, neispravnog i neprofesionalnog obavljanja aktivnosti zastupanja u poslednje tri godine.

Uprava carina oduzima dozvolu za carinsko zastupanje licu ako posle izdavanja dozvole nastupe okolnosti iz stava 2. tačka 4) ovog člana.

Uprava carina neće izdati dozvolu za zastupanje u carinskom postupku carinskom službeniku koji je dobio otkaz. Carinskom službeniku koji je dao otkaz ili je penzionisan Uprava carina može izdati dozvolu za zastupanje u carinskom postupku posle isteka dve godine nakon napuštanja službe ili odlaska u penziju.

Kada se dozvola za carinsko zastupanje oduzme u skladu sa stavom 6. ovog člana, lica kojima je dozvola oduzeta stiču pravo da ponovo polažu stručni ispit za zastupanje u carinskom postupku po isteku dve godine od dana oduzimanja dozvole.

Odeljak 2 OVLAŠĆENI PRIVREDNI SUBJEKTI

Član 8

Lice koje ima registrovano sedište na carinskom području Republike Srbije i koje ispunjava uslove propisane ovim zakonom može zatražiti status "ovlašćenog privrednog subjekta".

Carinarnica, po pribavljenom mišljenju Uprave carina a, po potrebi, u saradnji s drugim nadležnim organima dodeljuje status ovlašćenog privrednog subjekta.

Ovlašćeni privredni subjekat može koristiti olakšice u vezi sa carinskom kontrolom koje se odnose na sigurnost i bezbednost i/ili pojednostavljenja predviđena carinskim propisima.

Ovlašćeni privredni subjekat dužan je da obavesti carinski organ o svim okolnostima koje nastanu nakon što mu je dodeljen status ovlašćenog privrednog subjekta a mogu da utiču na suštinu tog statusa.

Kriterijumi za dobijanje statusa ovlašćenog privrednog subjekta

Član 9

Kriterijumi koji moraju biti zadovoljeni radi dobijanja statusa ovlašćenog privrednog subjekta su sledeći:

- 1) pridržavanje carinskih propisa u prethodnom periodu;
- 2) zadovoljavajuće vođenje poslovne evidencije, i po potrebi, evidencije o prevozu robe, koja omogućava odgovarajuću carinsku kontrolu;
- 3) finansijska likvidnost;
- 4) po potrebi, ispunjavanje odgovarajućih standarda za bezbednost i sigurnost u međunarodnoj trgovini robom.

Propisivanje uslova radi primene kriterijuma

Član 10

Vlada radi primene kriterijuma iz člana 9. ovog zakona propisuje:

- 1) uslove za odobravanje statusa ovlašćenog privrednog subjekta;
- 2) uslove za učestalost preispitivanja statusa ovlašćenog privrednog subjekta;
- 3) uslove za davanje ovlašćenja za korišćenje pojednostavljenog postupka;
- 4) vrstu i obim olakšica koje se mogu odobriti u vezi sa carinskom kontrolom koje se odnose na sigurnost i bezbednost, uzimajući u obzir mere za procenu i upravljanje rizikom;
- 5) uslove pod kojima se status ovlašćenog privrednog subjekta može ukinuti, kao i postupak ukidanja tog statusa.

Odeljak 3

ODLUKE KOJE SE ODNOSI NA PRIMENU CARINSKIH PROPISA

Donošenje odluka

Član 11

Lice koje od carinskog organa zahteva donošenje odluke koja se odnosi na primenu carinskih propisa mora izneti sve činjenice i okolnosti i podneti isprave i druge dokaze značajne za donošenje odluke.

Prvostepenu odluku u upravnom postupku donosi carinarnica, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

Odluka se donosi i saopštava podnosiocu zahteva bez odlaganja i u skladu sa odredbama zakona koji uređuju opšti upravni postupak.

Odluka koju donosi carinski organ u pismenoj formi, bilo da je tom odlukom odbijen zahtev ili da je nepovoljna po lice na koje se odnosi, mora da sadrži razloge na osnovu kojih je doneta i pravo na žalbu iz člana 12. ovog zakona.

Ako carinski organ prihvati zahtev u potpunosti, odobrenje zahteva može dati na zahtevu.

Na postupak pred carinskim organom primenjuju se odredbe zakona koji uređuje opšti upravni postupak, osim ako nije drugačije predviđeno ovim zakonom.

Žalba na odluku i odlaganje izvršenja odluke

Član 12

Protiv prvostepene odluke koju u upravnom postupku donese carinarnica može se uložiti žalba Komisiji za žalbe Uprave carina. Komisiju čine predsednik i četiri člana. Predsednik i članovi Komisije mogu imati zamenike. Predsednika, članove Komisije i njihove zamenike, na predlog direktora Uprave carina, imenuje ministar. Komisija donosi poslovnik.

Žalba ne odlaže izvršenje odluke.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, carinarnica koja je donela prvostepenu odluku u upravnom postupku može odložiti izvršenje odluke u celini ili delimično ne duže od 180 dana, ako priloženi dokazi i činjenice ukazuju na to da je odluka u suprotnosti sa carinskim propisima i da postoji opasnost od nanošenja velike štete licu koje izvršava odluku, zbog čega je odlaganje izvršenja opravdano. Kada se odluka odnosi na obračun uvoznih ili izvoznih dažbina, odlaganje izvršenja može biti odobreno samo ako se položi odgovarajuće obezbeđenje. Polaganje obezbeđenja neće se zahtevati ako bi to za dužnika predstavljalo neprimereno veliko opterećenje, odnosno nanelo veliku ekonomsku štetu.

Upravni spor

Član 13

Protiv drugostepene odluke koja je doneta u upravnom postupku može se, u skladu sa odredbama Zakona o upravnim sporovima, pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Poništavanje odluke

Član 14

Odluka, koja je povoljna za lice na koje se odnosi, poništava se ako je doneta na osnovu netačnih i nepotpunih podataka i ako:

- 1) je podnosilac zahteva znao ili je trebalo da zna da su podaci netačni ili nepotpuni, i
- 2) takva odluka ne bi mogla da se donese na osnovu tačnih ili potpunih podataka.

Odluka iz stava 1. ovog člana dostavlja se bez odlaganja licu na koje se odnosi.

Poništenje proizvodi pravno dejstvo od dana donošenja poništene odluke.

Ukidanje ili izmena odluke

Član 15

Odluka koja je povoljna za lice na koje se odnosi ukida se ili menja, osim u slučajevima koji su navedeni u članu 14. ovog zakona, ako jedan ili više uslova predviđenih za njeno donošenje nisu bili ispunjeni ili nisu više ispunjeni.

Odluka koja je povoljna za lice na koje se odnosi može se ukinuti ako lice ne ispuni obavezu koja mu je određena odlukom.

Odluka o ukidanju ili izmeni dostavlja se bez odlaganja licu na koje se odnosi.

Odluka o ukidanju ili izmeni proizvodi pravno dejstvo od dana dostavljanja licu na koje se odnosi, a kada opravdani interesi lica na koje se odluka odnosi to zahtevaju, carinski organ može odložiti dan od kada doneta odluka proizvodi pravno dejstvo.

Odeljak 4

PRIMENA OSTALIH PROPISA

Primena međunarodnih ugovora

Član 16

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na plaćanje uvoznih dažbina za robu koja se uvozi, kao i na sprovođenje carinskog postupka ako je to drukčije uređeno međunarodnim ugovorom.

Primena propisa koji uređuju naplatu uvoznih i izvoznih dažbina, ostalih dažbina, poreza i taksa

Član 17

Carinski organ naplaćuje uvozne i izvozne dažbine, kao i ostale dažbine, poreze, akcize i takse u skladu sa propisima koji uređuju njihovu naplatu.

Ako postupak carinskog organa u vezi sa naplatom i polaganjem obezbeđenja za dažbine, poreze i takse nije utvrđen propisima iz stava 1. ovog člana, carinski organ primenjuje carinske propise.

Odeljak 5

OBAVEŠTENJA O PRIMENI CARINSKIH PROPISA

Član 18

Na pismeni zahtev zainteresovanog lica carinski organ izdaje obaveštenje o primeni carinskih propisa, bez naknade i u roku od 30 dana od dana podnošenja zahteva

Zahtev može biti odbijen ako se ne odnosi na stvarno nameravan uvoz ili izvoz.

Obavezujuće obaveštenje o svrstavanju robe i o poreklu robe

Član 19

Na pismeni zahtev zainteresovanog lica Uprava carina izdaje obavezujuće obaveštenje o svrstavanju robe (u daljem tekstu: OOS) po Carinskoj tarifi i obavezujuće obaveštenje o poreklu robe (u daljem tekstu: OOP). Zahtev za izdavanje obavezujućeg obaveštenja Uprava carina odbiće u slučaju kada se ne odnosi na nameravanu upotrebu OOS, odnosno OOP u carinskom postupku.

OOS, odnosno OOP obavezuje carinski organ samo u vezi sa tarifnim svrstavanjem robe, odnosno utvrđivanjem porekla robe. Ova obaveštenja obavezuju carinski organ u odnosu na lice kojem su izdata samo u vezi sa robom nad kojom su carinske formalnosti obavljene nakon što su obaveštenja izdata. Obaveštenja obavezuju lice kome su izdata u odnosu na carinski organ samo od dana kada su mu dostavljena ili se smatra da su mu dostavljena.

OOS, odnosno OOP važi tri godine od dana izdavanja.

Na zahtev carinskog organa, radi primene OOS, odnosno OOP u carinskom postupku, lice kome je izdato obavezujuće obaveštenje mora da dokaže:

- 1) u slučaju OOS, da deklarirana roba u potpunosti odgovara robi navedenoj u obavezujućem obaveštenju;
- 2) u slučaju OOP, da predmetna roba i okolnosti na osnovu kojih se određuje poreklo robe u potpunosti odgovaraju robi i okolnostima navedenim u obavezujućem obaveštenju.

OOS, odnosno OOP poništava se, u skladu s članom 14. ovog zakona, ako je zasnovano na netačnim ili nepotpunim podacima, koje je dao podnosilac zahteva.

OOS, odnosno OOP biće ukinuto, u skladu s članom 15. ovog zakona.

Obavezujuće obaveštenje ne može da bude izmenjeno.

Uprava carina donosi odluku o prestanku važenja obavezujućeg obaveštenja:

1) u slučaju OOS:

a) ako zbog izmene propisa više nije u skladu s važećim propisima;

b) ako više nije u skladu s tumačenjem jedne od nomenklatura navedenih u članu 30. ovog zakona:

- zbog izmena i dopuna komentara carinske tarife;

- zbog izmena Komentara Harmonizovanog sistema naziva i šifarskih oznaka robe ili zbog Mišljenja o svrstavanju, koje je donela Svetska carinska organizacija, osnovana 1952. godine pod nazivom "Savet za carinsku saradnju" ili zbog izmena Dopunskog komentara Kombinovane nomenklature ili zbog odluka o svrstavanju, objavljenih u "Službenom listu Evropske unije";

2) u slučaju OOP:

a) ako zbog izmene propisa ili potvrđivanja međunarodnog ugovora više nije u skladu sa propisima, odnosno međunarodnim ugovorom;

b) ako više nije u skladu:

- sa aktom ministra u pogledu porekla robe;

- sa Sporazumom o pravilima o poreklu Svetske trgovinske organizacije (u daljem tekstu: STO) ili sa mišljenjima o poreklu koja su usvojena za tumačenje tog sporazuma od strane nadležnog tela STO;

3) U slučajevima iz tač. 1. i 2. ovog stava izdata obaveštenja prestaju da važe na dan početka primene donetog propisa ili međunarodnog ugovora, odnosno od dana objavljivanja Komentara, Dopunskog komentara, odnosno mišljenja o svrstavanju i mišljenja o poreklu.

Lice kome je izdato obavezujuće obaveštenje koje je prestalo da važi na osnovu stava 8. tačka 1. pod a), odnosno tačka 2. pod a) ovog člana može da koristi to obaveštenje šest meseci od dana prestanka njegove važnosti, ako je pre prestanka njegove važnosti zaključilo kupoprodajni ugovor za određenu robu na osnovu njega. U slučaju uvoza, odnosno izvoza robe za koju se prilikom obavljanja carinskih formalnosti podnose potvrde koje su bile izdate na osnovu tih obavezujućih obaveštenja, ta obaveštenja važe u roku važenja potvrde.

Izuzetno od stava 9. ovog člana, ako je propisom Vlade ili međunarodnim ugovorom utvrđen drugi rok, taj rok se primenjuje.

Obavezujuće obaveštenje pod uslovima propisanim u st. 9. i 10. ovog člana, može se upotrebiti isključivo za potrebe:

1) utvrđivanja iznosa uvoznih ili izvoznih dažbina;

2) obračuna izvoznih naknada, odnosno obračuna drugih davanja za uvoz ili izvoz u vezi sa sprovođenjem poljoprivredne politike;

3) korišćenja potvrda za uvoz ili izvoz koje se podnose prilikom obavljanja formalnosti radi prihvatanja deklaracije za određenu robu, pod uslovom da su te potvrde bile izdate na osnovu tih obaveštenja.

Protiv odluke iz stava 1. ovog člana podnosilac zahteva može izjaviti žalbu ministarstvu.

Propisivanje bližih uslova za izdavanje obaveštenja i obavezujućih obaveštenja

Član 20

Vlada propisuje bliže uslove za izdavanje obavezujućih obaveštenja i drugih obaveštenja o primeni carinskih propisa.

Odeljak 6 OSTALE ODREDBE

Naknada za usluge carinskog organa

Član 21

Carinski organ ne naplaćuje naknadu za obavljanje carinske kontrole, kao i u ostalim slučajevima primene carinskih propisa za vreme redovnog radnog vremena.

Carinski organ naplaćuje naknade ili zahteva nadoknadu troškova za pružanje posebnih usluga, i to:

- 1) za izlazak na teren, na zahtev lica, ovlašćenog carinskog službenika van redovnog radnog vremena ili u prostorijama koje nisu carinske prostorije;
- 2) za analizu ili stručni nalaz u vezi s robom i za poštanske troškove za vraćanje robe podnosiocu zahteva, naročito u pogledu obaveštenja izdatih u skladu sa članom 18. stav 1. ili obavezujućih obaveštenja koja su izdata u skladu sa članom 19. ovog zakona;
- 3) za pregled ili uzorkovanje robe radi njene provere, kao i za uništavanje robe, kada troškovi koji nastaju radom carinskih službenika prelaze redovne troškove;
- 4) za posebne mere kontrole koje su neophodne imajući u vidu prirodu robe ili mogući rizik.

Vlada propisuje vrstu, visinu i način plaćanja naknade iz stava 2. ovog člana.

Upravi carina pripadaju naknade po osnovu obavljanja usluga iz stava 2. ovog člana, kao i prihodi po osnovu obavljanja delatnosti po osnovu ugovora.

Sredstva iz stava 4. ovog člana raspoređuju se finansijskim planom Uprave carina.

Carinska kontrola, analiza rizika, saradnja organa

Član 22

Carinski organi mogu preduzimati sve mere carinske kontrole koje smatraju neophodnim.

Mere carinske kontrole mogu obuhvatiti pregled robe, uzimanje uzoraka, proveru podataka navedenih u deklaraciji, kao i proveru verodostojnosti dokumenata, pregled računa i drugih evidencija privrednih subjekata, pregled prevoznih sredstava, putničkog prtljaga i druge robe koju lica nose sa sobom ili na sebi, kao i sprovođenje službenih ispitivanja i drugih sličnih radnji.

Carinska kontrola, osim nasumičnih provera, prvenstveno treba da se vrši na osnovu analize rizika, uz upotrebu elektronske obrade podataka, u cilju utvrđivanja i procene rizika, kao i u cilju razvoja neophodnih zaštitnih mera na osnovu kriterijuma razvijenih (utvrđenih) na nacionalnom i, gde je to moguće, na međunarodnom nivou.

Carinski organi razvijaju, upravljaju i primenjuju zajednički okvir upravljanja rizikom, na osnovu razmene informacija o riziku i analizi rizika između carinskih službi, u cilju utvrđivanja, između ostalog, kriterijuma za procenu zajedničkog rizika, mera zaštite i prioriternih oblasti kontrole. Kontrole zasnovane na dobijenim informacijama i kriterijumima vršiće se sa ostalim kontrolama preduzetim u skladu sa st. 2. i 3. ovog člana ili u skladu sa ostalim propisima.

Vlada utvrđuje kriterijume i prioritne oblasti kontrole, vrste informacija o riziku, kao i analizi rizika koje će carinski organi Republike Srbije razmenjivati sa carinskim organima drugih država, odnosno teritorija.

Kada drugi nadležni organi, nad istom robom sprovode kontrolu, carinski organ će, u saradnji sa tim organima, nastojati da se ta kontrola vrši, gde god je to moguće, u isto vreme i na istom mestu kao i carinska kontrola ("jedinstveni šalter"), uz koordinirajuću ulogu carinskog organa.

U okviru kontrole iz ovog člana, carinski i drugi nadležni organi mogu, kada je to neophodno u cilju smanjenja rizika i borbe protiv prevara, razmenjivati podatke u vezi sa uvozom, izvozom, tranzitom, prenosom, skladištenjem i krajnjom upotrebom robe, kao i podatke u vezi sa prisustvom strane robe.

Obaveza podnošenja isprava

Član 23

Lica koja učestvuju ili su u vezi sa prometom robe, dužna su da carinskom organu na njegov zahtev, stave na raspolaganje isprave i podatke, u bilo kom obliku da se nalaze, i pruže svaku drugu pomoć potrebnu za primenu carinskih propisa.

Obaveza vođenja knjigovodstvene evidencije

Član 24

Lica koja učestvuju ili su u vezi sa prometom robe i koja su dužna da vode knjigovodstvenu evidenciju u skladu sa zakonom, tu evidenciju, isprave i ostala sredstva za čuvanje podataka

mora da vodi na takav način da su prava i obaveze datog lica u vezi sa izvozom i uvozom robe kao i podaci o uvoznim i izvoznim dažbinama u svakom trenutku jasni i precizni.

Podatak sačuvan na medijumu za čuvanje podataka može se preneti i sačuvati na drugom medijumu za čuvanje podataka, pod uslovom da se podatak prenosi na takav način da ostane precizan i potpun, kao i da je raspoloživ tokom čitavog perioda za koji se podatak čuva.

Lica, koja su u skladu sa carinskim propisima dužna da vode evidenciju, moraju da je vode na takav način da obezbede pristup podacima o izvoznim, uvoznim i ostalim dažbinama, kao i da obezbede pristup ostaloj evidenciji iz stava 1. ovog člana.

Carinske isprave smatraju se evidencijom na koju se odnose obaveze iz stava 3. ovog člana.

Evidencija se vodi, organizuje i čuva tako da je dostupna carinskom organu radi kontrole. Lica koja su zadužena za vođenje evidencije dužna su da obezbede neophodnu pomoć carinskom organu, kao i neophodan uvid u strukturu, organizaciju i način rada računovodstvenog sistema lica iz stava 1. ovog člana.

Tajnost podataka

Član 25

Carinski organ čuva kao službenu tajnu podatke koji su po svojoj prirodi poverljivi ili su pribavljeni u tajnosti i ne sme ih dalje saopštavati bez pismene saglasnosti lica ili ovlašćenog organa koji ih je dao.

Saopštavanje poverljivih podataka dozvoljeno je u slučajevima kad je carinski organ dužan ili ovlašćen da to učini, u skladu s propisima koji se odnose na zaštitu podataka, ili su u vezi sa određenim sudskim postupkom.

Čuvanje isprava

Član 26

Lice koje učestvuje u prometu robom dužno je da čuva isprave iz člana 23. ovog zakona radi kontrole koju sprovodi carinski organ, u roku utvrđenim propisom, a najmanje pet kalendarskih godina, bez obzira na medijum koji se koristi za čuvanje podataka. Taj period počinje da teče:

1) za robu koja je stavljena u slobodan promet, osim robe iz tačke 2) ovog stava, kao i za robu za koju je podneta izvozna deklaracija, od poslednjeg dana kalendarske godine u kojoj je prihvaćena deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet, odnosno izvozna deklaracija;

2) za robu koja je stavljena u slobodan promet bez plaćanja carine ili po stopi carine nižoj od stope utvrđene u Carinskoj tarifi, od poslednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan carinski nadzor nad tom robom;

3) za robu koja je stavljena u drugi carinski postupak, od poslednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan carinski postupak;

4) za robu koja je bila smeštena u slobodnu zonu ili slobodno skladište, od poslednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončana ova upotreba robe.

Ne isključujući primenu odredbe člana 256. st. 1. i 3. ovog zakona, u delu koji se odnosi na rok za dostavljanje obaveštenja o carinskom dugu, kada kontrola koju carinski organ obavlja u vezi sa carinskim dugom pokazuje da se određeni unos podataka u knjigovodstvenu evidenciju mora ispraviti, rok iz stava 1. ovog člana produžava se za vreme koje je potrebno da se ispravka unese i ponovo proveriti.

Period, datum ili rok

Član 27

Ako je carinskim propisima utvrđen period, datum ili rok primene, period i rok se ne mogu produžiti, a datum promeniti, osim ako je to tim propisima izričito predviđeno.

Pojednostavljenje carinskih formalnosti i kontrola

Član 28

Vlada propisuje u kojim se slučajevima i pod kojim uslovima mogu pojednostaviti carinske formalnosti i kontrola.

Odeljak 7

OBAVEŠTAVANJE O CARINSKOJ ROBI

Obaveza drugih državnih organa u vezi sa carinskom robom

Član 29

Državni organi (sudovi, inspekcijски organi, organi unutrašnjih poslova i dr.) dužni su da najbližem carinskom organu prijave robu i prevozna sredstva koja se kod njih nalaze, koja su privremeno zadržana ili konačno oduzeta, a postoji osnovana sumnja da se radi o robi nad kojom nije sproveden carinski postupak u skladu sa odredbama ovog zakona.

Roba i prevozna sredstva iz stava 1. ovog člana ne mogu se predati drugom licu pre nego što se plate uvozne dažbine. Državni organi iz stava 1. ovog člana dužni su da uplate uvozne dažbine pre predaje robe kupcu ili drugom licu kome su robu ustupili.

Uvozne dažbine plaćaju se pošto se izmire troškovi nastali u vezi sa robom iz stava 2. ovog člana (troškovi čuvanja, prodaje i sl.).

Deo drugi

ELEMENTI NA OSNOVU KOJIH SE OBRAČUNAVAJU UVOZNE ILI IZVOZNE DAŽBINE, KAO I OSTALE MERE PREDVIĐENE U TRGOVINI ROBOM

Glava I OBJEDINJENA CARINSKA TARIFA I TARIFNO SVRSTAVANJE ROBE

Carinska tarifa

Član 30

Uvozne i izvozne dažbine utvrđuju se na osnovu Carinske tarife.

Mere predviđene propisima koji uređuju trgovinu robom, ako je moguće, primenjuju se u skladu s tarifnim svrstavanjem robe.

Objedinjena carinska tarifa, u smislu ovog zakona, obuhvata:

- 1) nomenklaturu robe propisanu Zakonom o Carinskoj tarifi i propisima donetim na osnovu tog zakona;
- 2) drugu nomenklaturu koja se u celosti ili delimično zasniva na nomenklaturi iz tačke 1) ovog stava kojom se vrši dodatna podela, radi primene tarifnih mera koje se odnose na trgovinu robom;
- 3) stopu carine i iznos dažbina koji se primenjuju na robu obuhvaćenu nomenklaturom iz tačke 1) ovog stava;
- 4) preferencijalne tarifne mere sadržane u međunarodnim ugovorima;
- 5) preferencijalne tarifne mere koje je Republika Srbija jednostrano donela, u odnosu na druge države, grupe država ili teritorije;
- 6) autonomne mere kojima se predviđa smanjenje carinskih dažbina na određenu robu ili izuzimanje određene robe od plaćanja carinskih dažbina;
- 7) povlašćen tarifni tretman određen za pojedinu robu, zbog njene vrste ili krajnje upotrebe, u okviru mera iz tač. od 3) do 6) i tačke 8) ovog stava;
- 8) druge tarifne mere predviđene propisima.

Mere navedene u stavu 3. tač. od 4) do 7) ovog člana primenjuju se na zahtev podnosioca deklaracije umesto stope carine i iznosa dažbina navedenih u stavu 3. tačka 3) ovog člana, kada ta roba ispunjava predviđene uslove, a izuzetno primena tih mera može biti odobrena retroaktivno, pod uslovom da se vrši u rokovima i pod uslovima utvrđenim propisom o tim merama i ovim zakonom.

Kada je primena mera navedenih u stavu 3. tač. od 4) do 7) ovog člana ili izuzeće od mera navedenih u stavu 3. tačka 8) ovog člana ograničena ukupnim obimom uvoza, odnosno izvoza, one prestaju da se primenjuju:

- 1) u slučaju tarifnih kvota, čim se dostigne predviđeni ukupan obim uvoza, odnosno izvoza;
- 2) u slučaju tarifnih maksimuma, u skladu s propisom kojim su ti maksimumi utvrđeni.

Vlada propisuje uslove, postupak i način primene autonomnih mera iz stava 3. tačka 6) ovog člana za robu koja se ne proizvodi u Republici Srbiji ili se ne proizvodi u dovoljnim količinama ili ne zadovoljava potrebe domaće privrede i tržišta. Ove mere mogu se utvrditi na određen vremenski period, kao i za ograničene i neograničene količine robe.

Ako stope carine za poljoprivredne proizvode u određenom periodu ne obezbeđuju stabilnost domaće proizvodnje i domaće tržišta, Vlada, pored propisanih stopa carine, može da propiše i sezonske stope carine, ne više od 20 % od carinske vrednosti, uz vremensko ograničenje njihove primene.

Tarifno svrstavanje robe

Član 31

Radi primene Carinske tarife roba se sistematizuje u tarifne brojeve i tarifne podbrojeve, u skladu sa Zakonom o Carinskoj tarifi.

Radi primene netarifnih mera, roba se sistematizuje utvrđivanjem tarifnog stava za tu robu, u skladu sa Zakonom o Carinskoj tarifi, odnosno u skladu s drugom nomenklaturom koja se u celosti ili delimično zasniva na Carinskoj tarifi, a kojom se može vršiti i dodatna podela tarifnih podbrojeva.

Sistematizovanje, odnosno dodatna podela tarifnih podbrojeva izvršena u skladu sa stavom 2. ovog člana, koristi se za primenu mera iz tog stava.

Glava II POREKLO ROBE

Odeljak 1 NEPREFERENCIJALNO POREKLO ROBE

Član 32

Nepreferencijalno poreklo robe propisuje se radi:

- 1) primene Carinske tarife, sa izuzetkom mera navedenih u članu 30. stav 3. tač. 4) i 5) ovog zakona;

2) primene mera koje nisu tarifne, a koje su utvrđene propisima kojima se uređuje trgovina robom;

3) pripreme i izdavanja uverenja o poreklu.

Roba u potpunosti dobijena ili proizvedena

Član 33

Robom poreklom iz određene države smatra se roba koja je u potpunosti dobijena ili proizvedena u toj državi.

Robom poreklom iz određene države smatraju se:

1) minerali izvađeni u toj državi;

2) biljni proizvodi koji su dobijeni u toj državi (ubrani, požnjeveni, izvađeni i dr.);

3) životinje okoćene, izležene i uzgojene u toj državi;

4) proizvodi dobijeni od živih životinja koje su u toj državi uzgojene;

5) proizvodi dobijeni lovom i ribolovom u toj državi;

6) proizvodi dobijeni morskim ribolovom i drugi proizvodi izvađeni iz mora izvan teritorijalnih voda neke države, sa plovilima koja su registrovana ili upisana u registar u toj državi i koja plove pod zastavom te države;

7) proizvodi dobijeni ili proizvedeni na brodovima - fabrikama od proizvoda navedenih u tački 6) poreklom iz te države, ako su ti brodovi -fabrike registrovani ili upisani u registar u toj državi i plove pod zastavom te države;

8) proizvodi izvađeni sa morskog dna (podmorja) ili iz sloja zemlje ispod tog morskog dna, izvan teritorijalnih voda, ako ta država ima isključiva prava eksploatacije morskog dna (podmorja) ili iz sloja zemlje ispod tog morskog dna;

9) ostaci i otpaci proizvoda dobijenih kao rezultat proizvodnih procesa u toj državi i upotrebljivanih predmeta ako su prikupljeni u njoj, a mogu se koristiti samo za ponovno dobijanje sirovina;

10) roba proizvedena na teritoriji te države isključivo od proizvoda navedenih u tač. od 1) do 10) ovog stava ili od njihovih derivata (sekundarnih proizvoda), u bilo kojoj fazi proizvodnje.

Pod pojmom država, za primenu stava 2. ovog člana, podrazumevaju se i teritorijalne vode te države.

Poslednja bitna prerada ili obrada

Član 34

Roba, u čijoj su proizvodnji učestvovala dve ili više država, smatra se da je poreklom iz one države u kojoj je obavljena poslednja bitna, ekonomski opravdana prerada ili obrada, u privrednom društvu opremljenom za tu preradu ili obradu, i čiji je rezultat novi proizvod ili koja predstavlja bitnu fazu proizvodnje.

Nedovoljna prerada ili obrada

Član 35

Svaka prerada ili obrada za koju se utvrdi ili za koju se osnovano sumnja, da joj je jedini cilj bio da se izbegnu propisi koji se u Republici Srbiji primenjuju na robu iz određenih država, ne može se smatrati preradom ili obradom na osnovu koje bi dobijeni proizvod, u smislu člana 34. ovog zakona, dobio status proizvoda poreklom iz države u kojoj je ona izvršena.

Vlada propisuje dodatna pravila za utvrđivanje porekla robe u smislu člana 34. ovog zakona, način dokazivanja porekla robe, način izdavanja uverenja o poreklu robe, i određuje organe za izdavanje uverenja i za davanje mišljenja o poreklu robe.

Isprava o poreklu robe i dodatni dokazi

Član 36

Carinskim ili drugim propisima može se predvideti obaveza podnošenja isprave kojom se dokazuje poreklo robe.

Carinski organ može, u slučaju opravdane sumnje, iako je isprava o poreklu robe podneta, zahtevati dodatni dokaz o poreklu robe u skladu s pravilima utvrđenim odgovarajućim propisima.

Odeljak 2

PREFERENCIJALNO POREKLO ROBE

Član 37

Pravilima o preferencijalnom poreklu utvrđuju se uslovi za sticanje porekla koje roba mora da ispuni radi ostvarivanja prava na povlastice predviđene članom 30. stav 3. tačka 4) ili 5) ovog zakona.

Pravila iz stava 1. ovog člana su:

1) pravila utvrđena u međunarodnim ugovorima iz člana 30. stav 3. tačka 4) ovog zakona, za robu koja je obuhvaćena tim ugovorima;

2) pravila koja propisuje Vlada za robu koja ima pravo povlastice na osnovu preferencijalnih tarifnih mera navedenih u članu 30. stav 3. tačka 5) ovog zakona.

Vlada propisuje način dokazivanja porekla robe, način izdavanja uverenja o poreklu robe, i određuje organe za izdavanje uverenja i za davanje mišljenja o poreklu robe.

Glava III CARINSKA VREDNOST ROBE

Svrha određivanja carinske vrednosti

Član 38

Carinska vrednost utvrđuje se radi primene Carinske tarife, kao i netarifnih mera utvrđenih posebnim propisima kojima se uređuje trgovina robom.

Transakcijska vrednost

Član 39

Carinska vrednost uvezene robe je transakcijska vrednost, odnosno stvarno plaćena cena ili cena koja treba da se plati za robu koja se prodaje radi izvoza u Republiku Srbiju, a po potrebi usklađena sa odredbama čl. 46. i 47. ovog zakona, pod uslovom da:

1) nema ograničenja za kupca u pogledu raspolaganja robom ili njenom upotrebom, osim ograničenja koja:

- su uvedena ili se zahtevaju na osnovu zakona ili koja zahtevaju državni organi Republike Srbije,

- ograničavaju geografsko područje na kom roba može ponovo da se proda, ili

- bitno ne utiču na vrednost robe;

2) prodaja ili cena nisu predmet nekih uslova ili nekog ograničenja čija vrednost ne može da se utvrdi u odnosu na vrednost odnosne robe;

3) nikakav prihod od naknadne preprodaje, raspolaganja robom ili njene upotrebe od strane kupca neće uticati neposredno ili posredno na prodavca, osim ako može da se izvrši odgovarajuće usklađivanje u skladu sa članom 46. ovog zakona; i

4) kupac i prodavac nisu međusobno povezani ili, ako su povezani, da je transakcijska vrednost prihvatljiva za carinske organe u smislu stava 2. ovog člana.

Radi procene uslova iz stava 1. tačka 4. ovog člana, primenjuje se sledeće:

1) prilikom utvrđivanja da li se transakcijska vrednost može prihvatiti, činjenica da su kupac i prodavac međusobno povezani neće sama po sebi biti dovoljan razlog da se transakcijska vrednost smatra neprihvatljivom. Carinski organ, po potrebi, ispitaće okolnosti pod kojima je izvršena prodaja i prihvatit će transakcijsku vrednost, ako taj odnos nije uticao na cenu. Ako na osnovu podataka koje je dobio od deklaranta ili na osnovu drugih podataka, carinski organ sumnja da je taj odnos uticao na cenu, o tome će obavestiti deklaranta i daće mu mogućnost da odgovori. Carinski organ, na zahtev deklaranta, navešće razloge i dostaviti odgovor u pismenoj formi;

2) kada se prodaja vrši između međusobno povezanih lica, prihvatit će se transakcijska vrednost i vrednost robe će se utvrditi u skladu sa stavom 1. ovog člana, kad god deklarant dokaže da je ta vrednost približno jednaka jednoj od sledećih vrednosti koja je važila u isto ili približno isto vreme:

- transakcijskoj vrednosti istovetne ili slične robe radi izvoza u Republiku Srbiju, kod prodaje između kupaca i prodavaca koji nisu međusobno povezani,

- carinskoj vrednosti istovetne ili slične robe, prema odredbama člana 43. ovog zakona, i

- carinskoj vrednosti istovetne ili slične robe, prema odredbama člana 44. ovog zakona.

3) Prilikom primene kriterijuma iz tačke 2) ovog stava vodi se računa o postojećim razlikama između komercijalnih nivoa, količine, elemenata nabrojanih u članu 46. ovog zakona, kao i o troškovima prodavca prilikom prodaje u kojoj prodavac i kupac nisu međusobno povezani, a koji nisu uračunati od strane prodavca prilikom prodaje u kojoj su on i kupac međusobno povezani.

4) kriterijumi navedeni u tač. 2) i 3) ovog stava primenjuju se na zahtev deklaranta samo radi poređenja, pri čemu se ne mogu utvrđivati druge vrednosti.

Pod stvarno plaćenom cenom ili cenom koju treba platiti podrazumevaju se sva plaćanja koja je izvršio ili koja treba da izvrši kupac prodavcu ili u korist prodavca za uvezenu robu i obuhvata sva plaćanja koja je kupac izvršio ili koja treba da izvrši, kao uslov za prodaju uvezene robe, prodavcu ili nekoj trećoj strani da bi se ispunila obaveza prodavca. Nije neophodno da oblik plaćanja bude prenos novčanih sredstava. Plaćanje može da se izvrši akreditivima ili prenosivim instrumentima plaćanja i može da se izvrši neposredno ili posredno.

Stvarno plaćena cena ili cena koja treba da se plati odnosi se na cenu uvezene robe. Prenos dividendi ili druge isplate kupca prodavcu, koje se ne odnose na uvezenu robu, nisu deo carinske vrednosti.

Marketing i druge aktivnosti koje preduzima kupac na sopstveni račun, osim onih za koje je članom 46. ovog zakona predviđeno usklađivanje vrednosti, ne smatraju se posrednim plaćanjem prodavcu, čak i ako se mogu smatrati da su u korist prodavca ili da su preduzete u dogovoru sa prodavcem, i njihovi troškovi neće biti obuhvaćeni cenom koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti kod utvrđivanja carinske vrednosti uvezene robe.

Istovetna roba

Član 40

Kada se carinska vrednost ne može utvrditi primenom člana 39. ovog zakona, carinskom vrednošću smatra se transakcijska vrednost istovetne robe, koja je prodana radi izvoza u Republiku Srbiju i izvezena u isto ili u približno isto vreme kada i roba čija se vrednost utvrđuje.

Za određivanje carinske vrednosti iz stava 1. ovog člana primenjuje se transakcijska vrednost istovetne robe prodane na istom komercijalnom nivou i u približno istoj količini kao i roba koja se vrednuje. Kad nema takve prodaje, može se koristiti transakcijska vrednost istovetne robe prodane na različitom komercijalnom nivou, odnosno u različitim količinama, uz potrebna usklađivanja razlika koje proističu iz komercijalnih nivoa, odnosno količine, ako se takva usklađivanja mogu sprovesti na osnovu podnesenih dokaza o primerenosti i tačnosti usklađivanja, nezavisno od toga da li se zbog tog usklađivanja povećava ili smanjuje vrednost.

Kada su troškovi iz člana 46. stav 1. tačka 5) ovog zakona obuhvaćeni transakcijskom vrednošću, mora se izvršiti usklađivanje da bi se obuhvatile značajne razlike u tim troškovima i cenama između uvezene robe i istovetne robe koje mogu nastati zbog razlika u udaljenosti i vrsti prevoza.

Ako se prilikom primene ovog člana utvrdi da postoji više od jedne transakcijske vrednosti istovetne robe, primenjuje se najniža od tih transakcijskih vrednosti.

Slična roba

Član 41

Ako se carinska vrednost uvezene robe ne može utvrditi u skladu sa čl. 39. i 40. ovog zakona, carinskom vrednošću smatra se transakcijska vrednost slične robe koja je prodana radi izvoza u Republiku Srbiju i izvezena u isto ili u približno isto vreme kada i roba čija se vrednost utvrđuje.

Za određivanje carinske vrednosti iz stava 1. ovog člana primenjuje se transakcijska vrednost slične robe prodane na istom komercijalnom nivou i u približno istoj količini kao i roba koja se vrednuje. Kad nema takve prodaje, može se koristiti transakcijska vrednost slične robe prodane na različitom komercijalnom nivou, odnosno u različitim količinama, uz potrebna usklađivanja razlika koje proističu iz komercijalnih nivoa, odnosno količine, ako se takva usklađivanja mogu sprovesti na osnovu podnesenih dokaza o primerenosti i tačnosti usklađivanja, nezavisno od toga da li se zbog tog usklađivanja povećava ili smanjuje vrednost.

Kada su troškovi iz člana 46. stav 1. tačka 5) ovog zakona obuhvaćeni transakcijskom vrednošću, mora se izvršiti usklađivanje da bi se obuhvatile značajne razlike u tim troškovima i cenama između uvezene robe i slične robe koje mogu nastati zbog razlika u udaljenosti i vrsti prevoza.

Ako se prilikom primene ovog člana utvrdi da postoji više od jedne transakcijske vrednosti slične robe, primenjuje se najniža od tih transakcijskih vrednosti.

Drugi načini utvrđivanja carinske vrednosti

Član 42

Ako se carinska vrednost uvezene robe ne može utvrditi u skladu sa čl. 39, 40. i 41. ovog zakona, carinska vrednost se utvrđuje u skladu sa članom 43. ovog zakona.

Ako se carinska vrednost uvezene robe ne može utvrditi u skladu sa članom 43. ovog zakona, carinska vrednost se utvrđuje u skladu sa članom 44. ovog zakona, osim u slučaju kada podnosilac deklaracije zatraži da se promeni redosled primene odredaba čl. 43. i 44. ovog zakona.

Jedinična cena (metod dedukcije)

Član 43

Ako se uvezena roba ili istovetna ili slična uvezena roba prodaje u Republici Srbiji u istom stanju u kakvom je uvezena, carinska vrednost robe za koju se utvrđuje carinska vrednost, utvrđuje se na osnovu jedinične cene po kojoj se najveći broj jedinica istovetne ili slične uvezene robe prodaje u isto ili približno isto vreme kao i roba za koju se utvrđuje carinska vrednost, i to licima koja nisu povezana sa licima od kojih tu robu kupuju, pod uslovom da se cena umanjuje za iznos:

- 1) uobičajene provizije koja je plaćena ili koju treba platiti ili uobičajenog uvećanja radi ostvarivanja dobiti i pokriva opštih troškova prodaje u Republici Srbiji uključujući i direktne i indirektne troškove reklamiranja robe, koji nastaju za uvezenu robu iste vrste ili grupe proizvoda;
- 2) uobičajenih troškova prevoza i osiguranja robe i drugih pratećih troškova koji nastaju u Republici Srbiji;
- 3) uvoznih i drugih dažbina koje se plaćaju u Republici Srbiji prilikom uvoza ili prodaje robe.

Ako se u isto ili približno isto vreme uvoza robe za koju se utvrđuje carinska vrednost ne prodaje ni uvezena niti istovetna ili slična uvezena roba, carinska vrednost robe na koju se primenjuju odredbe stava 1. ovog člana, utvrđuje se prema jediničnoj ceni po kojoj se uvezena ili istovetna ili slična roba prodaje u Republici Srbiji u istom stanju u kakvom je i uvezena, i to u najkraćem roku posle uvoza robe koja se procenjuje, pri čemu taj rok ne može biti duži od 90 dana od dana uvoza.

Ako se u Republici Srbiji ne prodaje ni uvezena, niti istovetna ili slična uvezena roba u istom stanju u kakvom je uvezena, carinska vrednost, ako to uvoznik zahteva, utvrđuje se prema jediničnoj ceni po kojoj se uvezena roba posle dalje prerade prodaje u najvećoj ukupnoj količini licima u Republici Srbiji koja nisu povezana sa licima od kojih kupuju takvu robu, s tim što se uzima u obzir vrednost koja je dodata preradom i odbici iz stava 1. ovog člana.

Obračunata vrednost

Član 44

Carinska vrednost uvezene robe, u skladu sa odredbama ovog člana, utvrđuje se na osnovu obračunate vrednosti, koja predstavlja zbir sledećih elemenata:

- 1) vrednosti materijala upotrebljenog u proizvodnji ili drugoj vrsti prerade, kao i troškova proizvodnje, odnosno druge vrste prerade uvezene robe;
- 2) iznosa dobiti i opštih troškova koji odgovara uobičajenom iznosu koji se ostvaruje pri prodaji robe iste vrste ili grupe kao što je roba koja se procenjuje i koju je proizveo proizvođač u državi izvoza za izvoz u Republiku Srbiju;
- 3) troškova iz člana 46. stav 1. tačka 5) ovog zakona.

Lice koje nema sedište ili prebivalište na teritoriji Republike Srbije nije dužno da omogući pregled ili dozvoli pristup bilo kom računu ili drugoj evidenciji radi određivanja obračunate vrednosti. Carinski organ može, radi utvrđivanja carinske vrednosti u drugoj državi, proveravati obaveštenja dobijena od proizvođača robe uz njegov pristanak, pod uslovom da su organi te države blagovremeno obavešteni i da se ne protive toj proveri.

Utvrđivanje carinske vrednosti na drugi odgovarajući način

Član 45

Carinska vrednost uvezene robe koja se ne može utvrditi u skladu sa odredbama čl. 39. do 44. ovog zakona, utvrđuje se na osnovu raspoloživih podataka u Republici Srbiji, uz primenu metoda usklađenih s principima i odredbama:

- 1) Sporazuma o primeni člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine,
- 2) člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine,
- 3) ovog zakona.

Carinska vrednost, u skladu sa odredbama ovog člana, neće se određivati prema:

- 1) prodajnoj ceni robe koja se proizvodi u Republici Srbiji;
- 2) sistemu koji omogućava da se u carinske svrhe prihvati viša od dve moguće vrednosti;
- 3) ceni robe na domaćem tržištu države izvoznice;
- 4) troškovima proizvodnje, osim obračunate vrednosti koja se utvrđuje za istovetnu ili sličnu robu u skladu sa odredbama člana 44. ovog zakona;
- 5) ceni robe namenjene izvozu u drugu državu, a ne za tržište Republike Srbije;
- 6) minimalnim carinskim vrednostima;

7) proizvoljnim ili nepostojećim vrednostima.

Uvoznik će, na sopstveni zahtev, biti obavešten u pismenom obliku o carinskoj vrednosti koja je utvrđena u skladu sa odredbama ovog člana i metodama koji su primenjeni za njeno utvrđivanje.

Carinska vrednost utvrđena u skladu sa odredbama ovog člana treba da se u najvećoj mogućoj meri zasniva na prethodno utvrđenim carinskim vrednostima. Metodi vrednovanja, koji se primenjuju u skladu sa ovim članom, su metodi navedeni u čl. 40. do 44. ovog zakona, a razumna odstupanja u njihovoj primeni moraju da budu u skladu s principima i odredbama navedenim u stavu 1. ovog člana.

Troškovi i izdaci koji ulaze u carinsku vrednost

Član 46

Prilikom utvrđivanja carinske vrednosti, u skladu sa odredbama člana 39. ovog zakona, ceni koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti za uvezenu robu dodaju se:

1) troškovi do iznosa koji snosi kupac, a koji nisu obuhvaćeni stvarno plaćenom cenom ili cenom koju treba platiti za robu, i to:

- provizije i naknade posredovanja, osim kupovne provizije (odnosno naknade koje uvoznik plaća agentu za usluge zastupanja u inostranstvu prilikom kupovine robe za koju se utvrđuje carinska vrednost);

- troškovi ambalaže, koja se radi carinjenja smatra jedinstvenim delom predmetne robe,

- troškovi pakovanja (radna snaga i materijal);

2) odgovarajući deo vrednosti robe i usluga koje je kupac isporučio neposredno ili posredno, bez naplate ili po sniženoj ceni, radi proizvodnje i prodaje radi izvoza u Republiku Srbiju do stepena do koga ta vrednost nije obuhvaćena stvarno plaćenom cenom ili cenom koju treba platiti:

- materijala, komponenata, delova i sl. sadržanih u uvezenoj robi;

- alata, matrica, kalupa i sl. korišćenih u proizvodnji uvezene robe;

- drugih materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe i

- projektovanja, razvoja, umetničkog rada, oblikovanja, planova i crteža urađenih van Republike Srbije neophodnih za proizvodnju uvezene robe;

3) naknade za korišćenje autorskog prava i licencne naknade za uvezenu robu čija se vrednost utvrđuje, a koje kupac mora da plati, bilo neposredno ili posredno, kao uslov za prodaju robe čija se vrednost utvrđuje, ako te naknade nisu uračunate u stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti;

4) vrednost svakog dela prihoda od dalje preprodaje, raspolaganja ili korišćenja uvezene robe, koji prodavac neposredno ili posredno ostvaruje, i

5) troškove prevoza i osiguranja uvezene robe do mesta ulaska u carinsko područje Republike Srbije i troškove utovara, istovara i manipulativne troškove u vezi s prevozom uvezene robe do mesta unošenja u carinsko područje Republike Srbije.

Dodaci na stvarno plaćenu cenu ili na cenu koja treba da se plati računavaju se u skladu sa odredbama ovog člana, samo na osnovu objektivnih i merljivih podataka.

Prilikom utvrđivanja carinske vrednosti, u cenu koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti, ne računavaju se nikakvi dodaci, osim onih koji su propisani ovim članom.

Izuzetno od stava 1. tačka 3) ovog člana u stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti za uvezenu robu prilikom utvrđivanja carinske vrednosti ne računavaju se:

1) naknada za pravo reprodukcije robe koja je uvezena u Republiku Srbiju;

2) plaćanja koja je izvršio kupac na ime prava distribucije ili dalje prodaje uvezene robe, ako ta plaćanja nisu uslov prodaje robe za izvoz u Republiku Srbiju.

Troškovi i izdaci koji ne ulaze u carinsku vrednost

Član 47

U carinsku vrednost, ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cene ili cene koju treba platiti, ne računavaju se:

1) troškovi prevoza robe nakon njenog prispeća u mesto ulaska u carinsko područje Republike Srbije;

2) troškovi izgradnje, montaže, sklapanja, održavanja i tehničke pomoći, nastali nakon uvoza industrijskih postrojenja, mašina i opreme;

3) kamate na osnovu finansijskog aranžmana koji je zaključio kupac, a u vezi s kupovinom uvezene robe, bez obzira da li je finansiranje obezbedio prodavac ili neko drugo lice, ako je taj finansijski aranžman sačinjen u pismenoj formi i ako kupac može, ako se zahteva, da dokaže:

- da je roba stvarno prodana po ceni koja je prijavljena kao stvarno plaćena cena ili cena koju treba platiti,

- da kamatna stopa ne prelazi uobičajenu visinu za takve transakcije u vreme i u državi u kojoj je obezbeđeno finansiranje;

4) troškovi za pravo reprodukcije robe uvezene u Republiku Srbiju;

5) kupovne provizije, odnosno naknade koje je uvoznik platio za usluge posredovanja i zastupanja prilikom kupovine robe čija se carinska vrednost utvrđuje;

6) uvozne dažbine i druge naknade koje se naplaćuju u Republici Srbiji prilikom uvoza ili prodaje robe;

7) dažbine i takse koje se naplaćuju u državi izvoza, od kojih je uvezena roba oslobođena ili može biti oslobođena primenom sistema povraćaja.

Snižnja i gotovinski popusti

Član 48

Prilikom utvrđivanja carinske vrednosti uvezene robe prihvataju se ugovorena umanjenja cene, kao i gotovinski popusti uobičajeni za istovetnu ili sličnu uvezenu robu.

Roba uvezena bez plaćanja protivvrednosti, privremeno uvezena roba, roba uvezena po osnovu zakupa ili lizinga, oštećena roba

Član 49

Carinska vrednost robe uvezene bez plaćanja protivvrednosti, kao i carinska vrednost za privremeno uvezenu robu utvrđuje se u skladu sa odredbama čl. 40. do 45. ovog zakona.

Ako se za robu koja se uvozi po osnovu zakupa ili lizinga carinska vrednost ne može utvrditi u skladu sa odredbama čl. od 40. do 45. ovog zakona i za koju ugovorom nije predviđena mogućnost kupovine, carinska vrednost se utvrđuje na osnovu iznosa zakupnine, odnosno lizinga po potrebi usklađenog sa odredbama čl. 46. i 47. ovog zakona.

Carinska vrednost robe koja se ošteti pre puštanja podnosiocu deklaracije, utvrđuje se na osnovu odgovarajuće ugovorene cene umanjene za procenat oštećenja.

Carinski organ utvrđuje procenat oštećenja iz stava 3. ovog člana.

Obaveštenje uvoznika

Član 50

Carinski organ je dužan da uvozniku, na njegov zahtev, dostavi pismeno obrazloženje o načinu na koji je utvrđena carinska vrednost uvezene robe.

Obaveze deklaranta, odnosno uvoznika

Član 51

Deklarant je dužan da u deklaraciji navede podatke o tome da je za robu koja se uvozi ugovorena obaveza plaćanja troškova, naknada, dela vrednosti isporučene robe i usluga ili dela prihoda iz člana 46. stav 1. tač. 2), 3) i 4) ovog zakona.

Uvoznik je dužan da prijavi carinskom organu svaku preprodaju, raspolaganje ili korišćenje uvezene robe iz kojih proizlazi obaveza plaćanja određenog iznosa prodavcu, u skladu sa članom 46. stav 1. tačka 4 ovog zakona, najkasnije u roku od 30 dana od datuma plaćanja.

Isporuka više vrsta robe koje podležu različitim stopama carine

Član 52

Kada se isporuka sastoji od više vrsta robe koja podleže carinjenju po različitim stopama carine, ukupan iznos troškova koji se odnose na prodaju robe, kao i troškovi prevoza, osiguranja i isporuke obračunavaju se srazmerno vrednosti pojedinačne vrste robe.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, carinski organ može, na zahtev deklaranta, dodati troškove iz stava 1. ovog člana koji se odnose na nekoliko vrsta robe u jednoj isporuci, na vrednost robe za koju su uvozne dažbine najveće.

Prava i obaveze carinskog organa koji utvrđuje carinsku vrednost

Član 53

Carinski organ može da zahteva od deklaranta da podnese sve isprave i podatke koji su mu potrebni za utvrđivanje carinske vrednosti, u skladu sa čl. 39. do 49. ovog zakona.

Carinski organ može da proveriti verodostojnost i tačnost bilo koje izjave, isprave ili deklaracije koja se podnosi za potrebe utvrđivanja carinske vrednosti.

Ako se iz opravdanih razloga uz deklaraciju ne podnese faktura, odnosno ako carinski organ osnovano sumnja da vrednost robe navedena u fakturi nije u skladu sa odredbama ovog zakona, carinska vrednost se utvrđuje na osnovu odredaba čl. od 40. do 45. ovog zakona.

Preračunavanje strane valute

Član 54

Ako je za utvrđivanje carinske vrednosti neophodno da se iznos u stranoj valuti preračuna u dinare, strana valuta se preračunava u dinare prema zvaničnom srednjem kursu utvrđenom u skladu s propisima o deviznom poslovanju.

Puštanje robe pre konačnog utvrđivanja carinske vrednosti

Član 55

Ako je neophodno odložiti konačno utvrđivanje carinske vrednosti uvezene robe, uvezena roba se može predati deklarantu ako položi obezbeđenje za plaćanje carinskog duga u iznosu koji odgovara visini mogućeg iznosa carinskog duga.

Posebna pravila

Član 56

Odredbe čl. 39. do 55. ovog zakona neće se primenjivati na određivanje carinske vrednosti robe, koja je pre stavljanja u slobodan promet bila predmet drugih oblika carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe, ako je odredbama ovog zakona i propisima donetim na osnovu ovog zakona, propisan drugačiji način određivanja carinske vrednosti robe koja se stavlja u slobodan promet.

Bliži uslovi i način utvrđivanja carinske vrednosti

Član 57

Vlada propisuje bliže uslove i način utvrđivanja carinske vrednosti robe.

Deo treći

STATUS UVEZENE ROBE OD ULASKA U CARINSKO PODRUČJE REPUBLIKE SRBIJE I ODREĐIVANJE CARINSKI DOZVOLJENOG POSTUPANJA ILI UPOTREBE

Glava I

ULAZAK ROBE U CARINSKO PODRUČJE REPUBLIKE SRBIJE

Granični prelazi

Član 58

Roba se može uneti u carinsko područje Republike Srbije preko graničnih prelaza u vreme kada su oni otvoreni za promet.

Za projektovanje, izgradnju i rekonstrukciju službenih prostorija na graničnim prelazima, potrebna je saglasnost ministra, uz prethodno pribavljeno mišljenje direktora Uprave carina.

Promet robe koja podleže fitosanitarnoj, veterinarskoj i drugim propisanim kontrolama, dozvoljen je samo preko onih graničnih prelaza, koji su u skladu sa odgovarajućim propisima namenjeni za unošenje i iznošenje takve robe.

U izuzetnim slučajevima, kao što su delovanje više sile, veće narušavanje javnog reda i bezbednosti Republike Srbije, Vlada može propisati da unošenje i iznošenje robe može da se obavlja samo preko određenih graničnih prelaza.

Prethodna deklaracija

Član 59

Carinski organ može odobriti da se za robu koja se unosi u carinsko područje Republike Srbije podnese prethodna deklaracija, osim za robu koja se bez zaustavljanja prevozi kroz vazdušni prostor Republike Srbije.

Ministar propisuje obrazac prethodne deklaracije, koja mora da sadrži podatke koji se neophodni za obavljanje analize rizika i odgovarajuću primenu carinske kontrole, pre svega za potrebe bezbednosti i zaštite, uz primenu, gde je to moguće, međunarodnih standarda i poslovne prakse.

Prethodna deklaracija podnosi se ili stavlja na raspolaganje nadležnom carinskom organu, pre nego što se roba unese u carinsko područje Republike Srbije, osim ako ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.

Vlada propisuje:

- 1) nadležnost carinskog organa i bliže uslove pod kojima se može zahtevati podnošenje prethodne deklaracije;
- 2) rok za podnošenje prethodne deklaracije;
- 3) uslove pod kojima se može zahtevati skraćenje ili produženje roka iz tačke 2) ovog stava.

Podnošenje prethodne deklaracije

Član 60

Prethodna deklaracija podnosi se elektronskim putem. Komercijalni, lučki i transportni dokumenti mogu se koristiti ako sadrže neophodne podatke. Carinski organ može, u izuzetnim slučajevima, da prihvati prethodnu deklaraciju u pismenoj formi, ako je moguće da se primeni isti nivo upravljanja rizikom koji se primenjuje na prethodne deklaracije koje se podnose elektronskim putem i ako se takvi podaci mogu razmenjivati sa drugim carinarnicama.

Prethodnu deklaraciju podnosi lice koje unosi robu ili koje preuzme odgovornost za unos robe u carinsko područje Republike Srbije.

Pored lica iz stava 2. ovog člana, prethodnu deklaraciju može podneti i jedno od sledećih lica:

- 1) lice u čije ime lice iz stava 2. ovog člana istupa;
- 2) lice koje nadležnom carinskom organu prijavi ili može da prijavi robu koja se unosi;
- 3) zastupnik lica iz stava 2. ovog člana ili lica iz tač. 1) i 2) ovog stava.

Izmena i dopuna prethodne deklaracije

Član 61

Licu koje podnese prethodnu deklaraciju biće, na njegov zahtev, dozvoljeno da izmeni ili dopuni jedan ili više podataka iz deklaracije nakon njenog podnošenja.

Carinski organ neće odobriti izmene, odnosno dopune iz stava 1. ovog člana ako je zahtev za izmenu, odnosno dopunu podnet nakon što je carinski organ:

- 1) obavestio lice koje je podnelo prethodnu deklaraciju da namerava da izvrši pregled robe;
- 2) ustanovio da su podaci čija se izmena traži netačni;
- 3) dozvolio premeštanje robe.

Carinski nadzor i kontrola

Član 62

Roba koja se unosi u carinsko područje Republike Srbije stavlja se pod carinski nadzor od momenta njenog unosa i carinski organ može obaviti njenu kontrolu.

Roba ostaje pod carinskim nadzorom koliko je potrebno da se utvrdi njen carinski status. U slučaju strane robe, uključujući i slučajeve iz člana 108. ovog zakona, roba ostaje pod carinskim nadzorom dok se njen carinski status ne promeni, dok se ne unese u slobodnu zonu ili slobodno skladište, odnosno dok ne bude izvezena ili uništena u skladu sa članom 209. ovog zakona.

Prevoz robe od carinske linije do mesta dopremanja

Član 63

Lice koje unosi robu u carinsko područje dužno je da robu prijavi i bez odlaganja preveze, putem, na način i u roku koji odredi carinski organ:

- 1) do carinarnice ili drugog mesta koje je odobrio carinski organ, ili
- 2) u slobodnu zonu, ako se roba unosi u slobodnu zonu neposredno:

- plovnim ili vazdušnim putem,

- kopnom bez prolaska kroz neki drugi deo carinskog područja, ako se slobodna zona graniči s kopnenom granicom između Republike Srbije i treće države.

Lice koje preuzme odgovornost za prevoz robe koja je uneta u carinsko područje, zbog pretovara ili sl., odgovorno je za ispunjenje obaveza iz stava 1. ovog člana.

Roba koja se nalazi van carinskog područja Republike Srbije može da se podvrgne carinskoj kontroli u skladu sa propisima i međunarodnim ugovorima i s njom se postupa na isti način kao sa robom unetom u carinsko područje Republike Srbije.

Odredba stava 1. tačka 1) ovog člana ne isključuje primenu propisa iz putničkog, pograničnog i poštanskog saobraćaja, ako se primenom tih propisa ne ugrožava mogućnost sprovođenja carinskog nadzora i carinske kontrole.

Odredbe st. 1. do 4. ovog člana i odredbe čl. od 64. do 78. ovog zakona ne primenjuju se na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Republike Srbije krećući se plovnim ili vazdušnim putem između dve tačke toga područja pod uslovom da se prevoz obavlja u redovnom linijskom vazdušnom ili brodskom saobraćaju bez zaustavljanja van carinskog područja Republike Srbije.

Na robu u vazduhoplovu, koji preleće vazdušni prostor Republike Srbije, a kome kao odredišno mesto nije predviđeno vazduhoplovno pristanište u Republici Srbiji, ne primenjuju se odredbe stava 1. ovog člana.

Nepredviđene okolnosti ili viša sila

Član 64

Ako zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, obaveze propisane u članu 63. stav 1. ovog zakona ne mogu da budu ispunjene, lice koje je dužno da ispuni te obaveze ili drugo lice koje je preuzelo odgovornost za ispunjenje tih obaveza, dužno je da bez odlaganja obavesti nadležni carinski organ o takvim okolnostima. Ako nepredviđene okolnosti ili viša sila ne prouzrokuju totalni gubitak robe, carinski organ mora biti obavešten o mestu gde se roba nalazi.

Kad je vazduhoplov iz člana 63. stav 6. ovog zakona zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile primoran da se zaustavi ili privremeno zadrži na carinskom području Republike Srbije, a da pri tom nije moguće ispuniti obaveze iz člana 63. stav 1. ovog zakona, zapovednik vazduhoplova ili lice koje je preuzelo njegove obaveze dužno je da o tome odmah obavesti carinski organ.

Carinski organ određuje mere koje će se preduzeti kako bi se omogućio carinski nadzor nad robom iz stava 1. ovog člana, kao i nad robom u vazduhoplovu, iz stava 2. ovog člana, uz mogućnost da, ako je to potrebno, roba naknadno bude dopremljena carinskom organu ili prevezena na neko drugo mesto koje je carinski organ odredio ili odobrio.

Glava II DOPREMANJE ROBE CARINARNICI

Dopremanje robe

Član 65

Robu koja se unosi u carinsko područje Republike Srbije, carinarnici doprema lice koje je unelo robu u carinsko područje ili lice koje je preuzelo odgovornost za prevoz robe pošto je ona uneta u carinsko područje Republike Srbije.

Lice koje doprema robu carinarnici navodi podatke o sažetoj deklaraciji ili prethodnoj deklaraciji podnetoj za tu robu.

Primena propisa

Član 66

Odredbe člana 65. ovog zakona shodno se primenjuju i na robu:

- 1) koju sa sobom nose putnici;
- 2) koja je stavljena u određeni carinski postupak bez obaveze dopremanja robe carinarnici.

Prethodni pregled robe

Član 67

Po dopremanju robe carinarnici roba se na zahtev lica koje je ovlašćeno da robi odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu, a uz odobrenje carinskog organa može pregledati ili uzorkovati, kako bi se za nju odredilo carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

Glava III

SAŽETA DEKLARACIJA I ISTOVAR ROBE KOJA JE DOPREMLJENA CARINARNICI

Podnošenje sažete deklaracije

Član 68

Roba koja se doprema carinarnici osim robe iz člana 70. ovog zakona, mora biti obuhvaćena sažetom deklaracijom.

Sažeta deklaracija podnosi se čim se roba dopremi carinskom organu.

Carinski organ može produžiti rok za podnošenje sažete deklaracije a najduže do isteka prvog radnog dana posle dopremanja robe.

Oblik i sadržina sažete deklaracije, podnosilac

Član 69

Sažeta deklaracija sadrži podatke neophodne za identifikaciju robe i podnosi se na propisanom obrascu.

Carinski organ može odobriti da se kao sažeta deklaracija, upotrebi trgovinska ili službena isprava koja sadrži podatke neophodne za identifikaciju robe.

Sažetu deklaraciju podnosi:

- 1) lice koje je robu unelo u carinsko područje ili lice koje je preuzelo odgovornost za prevoz te robe;

2) lice u čije ime postupa lice iz tačke 1) ovog stava.

Poštanski saobraćaj i putnički promet

Član 70

Sažeta deklaracija se ne podnosi u pismenoj formi za robu koju unose putnici i za robu u poštanskom saobraćaju, ako se time ne sprečava sprovođenje mera carinskog nadzora i sprovođenje zahtevanog i dozvoljenog carinskog postupka.

Istovar ili pretovar robe

Član 71

Roba se može istovariti ili pretovariti iz prevoznog sredstva na osnovu odobrenja carinskog organa, na mestu koje odredi ili odobri carinski organ.

Odobrenje iz stava 1. ovog člana neće se zahtevati u slučaju neposredne opasnosti zbog koje je potreban hitan istovar, sve robe ili dela robe, o čemu carinski organ mora biti obavešten bez odlaganja.

Carinski organ može, radi pregleda robe i prevoznog sredstva kojim se ona prevozi, u svakom trenutku zahtevati da se roba istovari i raspakuje.

Premeštanje robe

Član 72

Roba se ne sme premeštati s mesta gde je prvobitno stavljena, bez odobrenja carinskog organa.

Glava IV

**OBAVEZA DA SE ZA ROBU KOJA JE DOPREMLJENA CARINSKOM ORGANU ODREDI
CARINSKI DOZVOLJENO POSTUPANJE ILI UPOTREBA**

Određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe

Član 73

Za stranu robu koja mu je dopremljena carinski organ određuje carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu.

Rokovi za određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe

Član 74

Carinske formalnosti koje su potrebne da se za robu obuhvaćenu sažetom deklaracijom odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba moraju se sprovesti u roku od 20 dana od dana podnošenja sažete deklaracije.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, kada to okolnosti nalažu, carinski organ može odrediti kraći rok ili odobriti produženje roka, koje ne može da bude duže od stvarno potrebnog vremena, u skladu sa tim okolnostima.

Glava V PRIVREMENI SMEŠTAJ ROBE

Privremeni smeštaj dopremljene robe

Član 75

Roba dopremljena carinskom organu ima status robe u privremenom smeštaju sve dok joj se ne odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba (u daljem tekstu: roba u privremenom smeštaju).

Mesto i obezbeđenje privremenog smeštaja

Član 76

Roba u privremenom smeštaju može biti smeštena na mestu i pod uslovima koje je odobrio carinski organ.

Carinski organ može da zahteva od držaoca robe da položi obezbeđenje za naplatu carinskog duga koji može nastati na osnovu člana 239. ili člana 240. ovog zakona.

Postupanje s robom u privremenom smeštaju

Član 77

Nad robom u privremenom smeštaju mogu se preduzimati samo radnje kojima bi se ona očuvala u nepromenjenom stanju, bez menjanja njenog izgleda ili tehničkih karakteristika.

Postupanje s robom ako je prekoračen rok

Član 78

Ako, u roku iz člana 74. stav 1. ovog zakona nisu sprovedene neophodne formalnosti radi odobravanja carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe, carinski organ će bez odlaganja preduzeti sve mere za postupanje sa robom, uključujući i njenu prodaju.

Carinski organ može robu iz stava 1. ovog člana, na rizik i o trošku držaoca robe da premesti na drugo mesto koje je pod njegovim nadzorom, do regulisanja daljeg postupanja sa robom, odnosno do njene prodaje.

Glava VI
ODREDBE KOJE SE PRIMENJUJU KOD PREVOZA STRANE ROBE U TRANZITU

Odredbe za robu u tranzitu

Član 79

Odredbe člana 63. stav 1. tačka 1) i čl. od 64. do 78. ovog zakona ne primenjuju se na robu koja se unosi u carinsko područje Republike Srbije, a koja je već stavljena u tranzitni postupak.

Odredbe za dopremanje strane robe u tranzitnom postupku

Član 80

Kada strana roba koja je u tranzitnom postupku, stigne u određeno mesto u carinskom području Republike Srbije i dopremi se carinarnici, primenjuju se odredbe čl. od 67. do 78. ovog zakona.

Glava VII
OSTALE ODREDBE

Uništenje dopremljene robe

Član 81

Carinski organ može, kada to okolnosti zahtevaju, da odredi da se dopremljena roba uništi i o tome je dužan da obavesti držaoca robe, koji snosi troškove uništenja robe.

Neovlašćeni unos robe

Član 82

Ako carinski organ utvrdi da je roba neovlašćeno uneta u carinsko područje Republike Srbije ili da nije bila pod carinskim nadzorom, preduzima neophodne mere, u cilju regulisanja daljeg postupanja sa robom, uključujući i prodaju robe.

Troškovi preduzetih mera uključujući i troškove uništenja robe, snosi držalac robe.

Deo četvrti
CARINSKI DOZVOLJENO POSTUPANJE ILI UPOTREBA ROBE

Glava I
OPŠTE ODREDBE

Određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe

Član 83

Za robu može da se, u skladu sa odredbama ovog zakona, odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba, bez obzira na njenu vrstu ili količinu, poreklo, odredište ili način otpreme, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, carinsko dozvoljeno postupanje ili upotreba robe neće se odrediti ako je to u suprotnosti s merama utvrđenim radi zaštite javne bezbednosti i morala, zdravlja ili života lica, zaštite životinja i biljaka, očuvanja životne sredine, zaštite prirodnih retkosti, kulturnog nasleđa, umetničke, istorijske, arheološke, etnološke ili tehnološke vrednosti, zaštite autorskih prava i drugih srodnih prava, prava industrijske svojine i sl.

Glava II CARINSKI POSTUPCI

Odeljak 1 STAVLJANJE ROBE U CARINSKI POSTUPAK

Obaveza podnošenja deklaracije

Član 84

Roba nad kojom treba da se sprovede carinski postupak mora da bude obuhvaćena deklaracijom za taj carinski postupak.

Domaća roba prijavljena za izvoz, pasivno oplemenjivanje, tranzit ili za postupak carinskog skladištenja, biće pod carinskim nadzorom od trenutka prihvatanja deklaracije pa do trenutka dok ne napusti carinsko područje Republike Srbije, dok ne bude uništena ili dok se ne poništi deklaracija.

Carinski organi za carinjenje određenih vrsta robe

Član 85

Ministar može da odredi carinske organe za carinjenje određenih vrsta robe ili sprovođenje određenih postupaka.

Oblici deklaracije

Član 86

Deklaracija se podnosi:

- 1) u pismenoj formi;
- 2) elektronskom razmenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako upotrebu elektronskih sredstava odobri direktor Uprave carina;

3) usmeno ili drugim radnjama kojima držalac robe zahteva stavljanje robe u carinski postupak, ako je takva mogućnost predviđena propisima.

A. Deklaracija u pismenoj formi

I. Redovan postupak

Popunjavanje deklaracije

Član 87

Deklaracija, sa ispravama potrebnim radi primene propisa kojima je uređen carinski postupak za koji se roba prijavljuje, u pismenoj formi podnosi se na propisanom obrascu, mora da bude potpisana od strane njenog podnosioca, i mora da sadrži podatke neophodne za primenu propisa kojima je uređen carinski postupak za koji se roba prijavljuje.

Ministar propisuje oblik, sadržinu i način podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazaca koji se upotrebljavaju u carinskom postupku.

Prihvatanje deklaracije

Član 88

Carinski organ odmah prihvata deklaraciju koja je podneta u skladu sa odredbama člana 87. ovog zakona, ako je roba za koju se podnosi deklaracija dopremljena carinarnici.

Deklarant

Član 89

Deklaraciju, sa ispravama potrebnim radi primene propisa kojima je uređen carinski postupak za koji je roba prijavljena, može da podnese svako lice koje je u mogućnosti da dopremi robu carinarnici ili lice koje ono ovlasti, u skladu sa odredbama člana 6. ovog zakona.

Kada prihvatanje deklaracije nameće posebne obaveze za određeno lice, deklaraciju mora da podnese to lice ili drugo lice u njegovu ime i za njegov račun.

Deklarant mora da ima sedište ili prebivalište u Republici Srbiji, osim lica koje:

- 1) prijavljuje robu za tranzit ili privremeni uvoz;
- 2) samo povremeno prijavljuje robu, ako to carinski organ smatra opravdanim.

Izmena i dopuna deklaracije

Član 90

Posle prihvatanja deklaracije, deklarant može na sopstveni zahtev, uz odobrenje carinskog organa, da izmeni ili dopuni jedan ili više podataka u deklaraciji, s tim da se izmene i dopune odnose samo na robu za koju je prvobitno bila podnesena ta deklaracija.

Carinski organ ne odobrava izmene i dopune deklaracije ako je zahtev za izmenu, odnosno dopunu podnet nakon što je carinski organ:

- 1) obavestio deklaranta da namerava da izvrši pregled robe;
- 2) utvrdio da su podaci čija se izmena traži netačni;
- 3) pustio robu deklarantu.

Poništavanje deklaracije

Član 91

Carinski organ, na zahtev deklaranta, poništava prihvaćenu deklaraciju, ako deklarant dostavi dokaze da je roba greškom prijavljena za carinski postupak obuhvaćen tom deklaracijom ili da, zbog posebnih okolnosti, sprovođenje carinskog postupka za koji je ta roba prijavljena nije više opravdano.

Ako je carinski organ obavestio deklaranta da će da izvrši pregled robe, zahtev za poništenje deklaracije neće biti prihvaćen dok se pregled ne izvrši.

Deklaracija se ne može poništiti posle puštanja robe deklarantu, osim u slučajevima koje propiše Vlada.

Poništenje deklaracije ne isključuje primenu kaznenih odredaba ovog zakona.

Primena propisa

Član 92

U sprovođenju carinskog postupka za koji je roba deklarirana primenjuju se propisi koji važe na dan prihvatanja deklaracije, ako nije drukčije propisano.

Provera deklaracije

Član 93

Carinski organ može radi kontrole prihvaćene deklaracije da:

- 1) pregleda deklaraciju i isprave obuhvaćene deklaracijom, kao i isprave koje su priložene uz deklaraciju i da od deklaranta zahteva da dostavi i druge isprave kako bi utvrdio tačnost podataka u deklaraciji;

2) pregleda robu i uzme uzorke radi analize ili detaljnog pregleda.

Pregled robe i uzimanje uzoraka

Član 94

Prevoz robe do mesta pregleda robe ili uzimanja uzoraka, kao i svako rukovanje robom, obavlja deklarant ili drugo lice na odgovornost deklaranta. Troškove koji iz toga nastanu snosi deklarant.

Deklarant ima pravo da prisustvuje pregledu robe ili uzimanju uzoraka. Carinski organ može, ako smatra da je to potrebno, da zahteva da deklarant ili njegov zastupnik prisustvuje pregledu robe ili uzimanju uzoraka radi pružanja neophodne pomoći u cilju olakšanja pregleda ili uzimanja uzoraka.

Ako su uzorci uzeti u skladu s propisima, carinski organ nije u obavezi da plati naknadu za uzete uzorke, ali snosi troškove analize i pregleda.

Ministar propisuje način uzimanja uzoraka.

Delimični pregled robe

Član 95

Ako je pregledan deo robe koja je obuhvaćena deklaracijom, rezultati tog delimičnog pregleda primenjuju se na svu robu obuhvaćenu tom deklaracijom.

Deklarant može da zatraži ponovni pregled robe ako smatra da rezultati delimičnog pregleda ne odgovaraju preostaloj robi obuhvaćenoj deklaracijom.

Ako deklaracija obuhvata dva ili više naimenovanja, smatra se da podaci koji se odnose na svako naimenovanje predstavljaju posebnu deklaraciju.

Rezultati provere

Član 96

Ako je deklaracija kontrolisana, utvrđene činjenice su osnov za primenu propisa koji uređuju carinski postupak u koji je roba stavljena.

Ako deklaracija nije kontrolisana, podaci koje je deklarant naveo u deklaraciji su osnov za primenu propisa koji uređuju carinski postupak u koji je roba stavljena.

Mere za obezbeđenje istovetnosti robe

Član 97

Carinski organ dužan je da preduzme potrebne mere kako bi se obezbedila istovetnost robe, ako je identifikacija robe neophodna da bi se ispunili uslovi koji uređuju carinski postupak za koji je navedena roba deklarirana.

Carinska obeležja stavljena na robu ili na prevozno sredstvo može ukloniti ili uništiti samo carinski organ, a drugo lice samo uz odobrenje carinskog organa, osim kada se usled nepredviđenih okolnosti ili dejstva više sile moraju ukloniti ili uništiti da bi se zaštitila roba ili prevozno sredstvo.

Puštanje robe

Član 98

Carinski organ pušta robu deklarantu ako su ispunjeni uslovi za stavljanje robe u određeni carinski postupak i ako roba nije predmet mera ograničenja ili zabrana, kad podatke u deklaraciji proveri i prihvati, ili ih prihvati bez provere.

Carinski organ, pod uslovima iz stava 1. ovog člana, pušta robu deklarantu i kad se deklaracija ne može proveriti u primerenom roku i kada radi provere deklaracije nije neophodno da roba bude na mestu gde se proverava deklaracija.

Roba obuhvaćena jednom deklaracijom pušta se istovremeno.

U slučaju iz stava 3. ovog člana, ako je deklaracijom obuhvaćeno više vrsta robe, smatra se da je za svaku vrstu robe podneta posebna deklaracija.

Obezbeđenje carinskog duga pre puštanja robe

Član 99

Ako prihvatanjem deklaracije nastane carinski dug, roba obuhvaćena tom deklaracijom neće biti puštena deklarantu ako carinski dug nije plaćen ili obezbeđen.

U postupku privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina, roba obuhvaćena deklaracijom neće biti puštena dok se ne položi obezbeđenje za plaćanje carinskog duga, u skladu sa odredbama ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona.

Ako carinski organ, u skladu sa odredbama ovog zakona kojima je uređen postupak za koji je roba deklarirana, zahteva polaganje obezbeđenja za plaćanje carinskog duga koji bi mogao da nastane, roba se pušta kad bude položeno obezbeđenje.

Vraćanje robe u inostranstvo, oduzimanje i prodaja robe

Član 100

Carinski organ može da preduzme potrebne mere, uključujući vraćanje robe u inostranstvo, oduzimanje robe i njenu prodaju:

1) ako roba ne može biti puštena deklarantu zato što:

- nije bilo moguće početi pregled robe ili nastaviti s pregledom robe u roku koji je odredio carinski organ, iz razloga koje je prouzrokovao deklarant;
- nisu bile podnete sve isprave potrebne da bi se roba stavila u određeni carinski postupak;
- carinski dug nije plaćen ili nije položeno obezbeđenje za plaćanje tog duga u propisanom roku;
- roba podleže zabranama ili ograničenjima;

2) ako roba nije preuzeta u primerenom roku nakon što je ocarinjena i puštena deklarantu.

II. Pojednostavljeni postupci

Pojednostavljene deklaracije

Član 101

Carinski organ, u slučajevima i na način koje propiše Vlada, radi pojednostavljenja postupka, odobrava da:

- 1) deklaracija ne sadrži neke podatke ili da se uz nju ne prilažu neke od isprava iz člana 87. ovog zakona;
- 2) neka od trgovinskih ili službenih isprava priloženih uz zahtev za stavljanje robe u carinski postupak zameni deklaraciju;
- 3) se roba stavi u određeni postupak na osnovu knjigovodstvene isprave, i tada može da oslobodi deklaranta obaveze dopremanja robe.

Pojednostavljena deklaracija, trgovinska, službena ili knjigovodstvena isprava moraju da sadrže podatke neophodne za identifikaciju robe, a knjigovodstvena isprava i datum knjiženja.

Deklarant je dužan da, u roku koji odredi carinski organ, podnese dopunsku deklaraciju koja može biti opšta, periodična ili zbirna.

Vlada može da propiše slučajeve u kojima se ne podnosi dopunska deklaracija.

Dopunska deklaracija i pojednostavljena deklaracija čine celinu na koju se primenjuju propisi koji važe na dan prihvatanja pojednostavljene deklaracije.

Prihvatanje knjigovodstvene isprave iz stava 1. tačka 3) ovog člana ima isto pravno dejstvo kao i prihvatanje deklaracije iz člana 87. ovog zakona.

Vlada može da propiše pojednostavljen postupak za tranzit robe.

B. Ostale deklaracije

Primena zakona prilikom podnošenja drugih oblika deklaracija

Član 102

Ako se deklaracija podnosi elektronskom razmenom podataka, usmeno ili na drugi način, shodno se primenjuju odredbe čl. od 87. do 101. ovog zakona.

Ako se deklaracija podnosi elektronskom razmenom podataka, carinski organ može odobriti da se uz deklaraciju ne podnose isprave iz člana 87. stav 2. ovog zakona, s tim da su te isprave dostupne carinskom organu.

V. Naknadna kontrola deklaracije

Član 103

Carinski organ može, po službenoj dužnosti ili na zahtev deklaranta, izmeniti ili dopuniti deklaraciju nakon što je roba puštena deklarantu.

Carinski organ, posle puštanja robe, može da izvrši kontrolu računovodstvenih i komercijalnih isprava i podataka u vezi sa uvozom ili izvozom te robe ili u vezi s naknadnim komercijalnim poslovima s tom robom, da bi utvrdio tačnost podataka koji su navedeni u deklaraciji.

Kontrola može da se obavi u prostorijama deklaranta, u prostorijama bilo kog drugog lica koje je neposredno ili posredno poslovno uključeno u pomenute radnje ili u prostorijama bilo kog drugog lica koje poseduje navedene isprave i podatke. Carinski organ može, takođe, da izvrši pregled i uzme uzorke robe ako je ona još uvek dostupna.

Carinski organ može da napravi kopije isprava iz stava 2. ovog člana i da zahteva da mu se dostave delovi ili kopije tih isprava. Lica iz stava 3. ovog člana su u obavezi da pruže carinskom organu svu zahtevanu pomoć.

Ako se naknadnom kontrolom deklaracije ili naknadnom kontrolom carinjenja utvrdi da su propisi koji se odnose na određeni carinski postupak primenjeni na osnovu netačnih ili nepotpunih podataka, carinski organ, u skladu sa carinskim i drugim propisima, preduzima neophodne mere i donosi odgovarajuće odluke da se nepravilnosti isprave i pravno stanje uskladi s novoutvrđenim okolnostima.

Odeljak 2

STAVLJANJE ROBE U SLOBODAN PROMET

Član 104

Stavljanjem robe u slobodan promet, strana roba stiče carinski status domaće robe.

Stavljanje robe u slobodan promet, podrazumeva primenu mera trgovinske politike, ispunjavanje ostalih formalnosti u vezi sa uvozom robe i plaćanje svih propisanih uvoznih dažbina, poreza, akciza i drugih naknada u skladu s carinskim i drugim propisima.

Niža stopa carine

Član 105

Izuzetno od odredbe člana 92. ovog zakona, deklarant može da zahteva da se primeni povoljnija stopa carine, ako nakon prihvatanja deklaracije, ali pre puštanja robe deklarantu, dođe do smanjenja stope carine, osim kada robu nije bilo moguće pustiti iz razloga koje je prouzrokovao deklarant.

Zajednička stopa carine

Član 106

Ako se pošiljka sastoji od robe koja se svrstava u više tarifnih oznaka, pri čemu bi svrstavanje svake robe pojedinačno, da bi se sačinila deklaracija, iziskivalo rad i troškove nesrazmerne obračunatoj carini, carinski organ može, na zahtev deklaranta, dozvoliti da se carina za celu pošiljku obračuna na osnovu svrstavanja u tarifnu oznaku one robe čija je stopa carine najviša.

Jedinstvena stopa carine

Član 107

Izuzetno od člana 30. stav 1. ovog zakona, roba namenjena za korišćenje u sopstvenom domaćinstvu koju fizička lica unose u putničkom prometu ili primaju iz inostranstva u poštanskom saobraćaju, osim robe koja je u skladu sa odredbama ovog zakona oslobođena obaveze plaćanja uvoznih dažbina, carini se po jedinstvenoj stopi carine u visini od 10%.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, putnik ili primalac pošiljke može da zahteva da se roba carini prema stopi koja je propisana u Carinskoj tarifi.

Vlada utvrđuje vrstu i vrednost robe na koju se primenjuje jedinstvena stopa carine iz stava 1. ovog člana.

Carinski nadzor nad robom stavljenom u slobodan promet po sniženoj stopi carine ili bez plaćanja uvoznih dažbina

Član 108

Roba koja se stavlja u slobodan promet po sniženoj stopi carine ili bez plaćanja uvoznih dažbina, zbog svoje upotrebe u određene svrhe, ostaje pod carinskim nadzorom sve dok postoje razlozi zbog kojih je odobrena snižena stopa carine ili zbog kojih uvozne dažbine nisu plaćene, dok se roba ne izveze ili ne uništi ili dok se ne dozvoli njena upotreba u drugačije svrhe od onih koje su

propisane za primenu snižene stope carine, odnosno bez plaćanja uvoznih dažbina, ako su plaćene uvozne dažbine.

Na robu iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe čl. 115. i 117. ovog zakona.

Kada roba gubi status domaće robe

Član 109

Roba koja je stavljena u slobodan promet gubi carinski status domaće robe:

1) ako je deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet poništena pošto je roba puštena deklarantu;

2) ako je iznos uvoznih dažbina koji se za robu plaća vraćen ili ako je dug otpušten:

- u postupku aktivnog oplemenjivanja uz primenu sistema povraćaja,

- zato što roba ima nedostatke, ili ne odgovara uslovima iz ugovora, pod uslovima iz člana 275. ovog zakona, ili

- u slučajevima koji su navedeni u članu 276. ovog zakona, kada je povraćaj ili otpust duga uslovljen izvozom ili ponovnim izvozom ili stavljanjem robe u neki drugi odgovarajući carinski dozvoljen postupak ili upotrebu.

Odeljak 3

CARINSKI POSTUPCI SA ODLAGANJEM I CARINSKI POSTUPCI SA EKONOMSKIM DEJSTVOM

A. Zajedničke odredbe

Carinski postupci sa odlaganjem i carinski postupci sa ekonomskim dejstvom

Član 110

Carinski postupak sa odlaganjem je postupak:

- tranzita;

- carinskog skladištenja;

- aktivnog oplemenjivanja uz primenu sistema odlaganja;

- prerade pod carinskom kontrolom;

- privremenog uvoza.

Carinski postupak sa ekonomskim dejstvom je postupak:

- carinskog skladištenja;
- aktivnog oplemenjivanja;
- prerade pod carinskom kontrolom;
- privremenog uvoza;
- pasivnog oplemenjivanja.

Uvozna roba je roba koja je stavljena u carinski postupak sa odlaganjem i roba nad kojom je, na osnovu postupka aktivnog oplemenjivanja uz primenu sistema povraćaja, sproveden postupak stavljanja u slobodan promet, uz ispunjenje formalnosti predviđenih članom 156. ovog zakona.

Roba u nepromenjenom stanju je uvozna roba koja u postupku aktivnog oplemenjivanja, ili u postupku prerade pod carinskom kontrolom, nije bila predmet neke obrade ili prerade.

Vlada donosi propise za primenu carinskih postupaka sa odlaganjem i carinskih postupaka sa ekonomskim dejstvom, za pojednostavljenja tih postupaka, kao i za primenu odredaba koje se odnose na mere trgovinske ili poljoprivredne politike.

Odobrenje za carinski postupak sa ekonomskim dejstvom

Član 111

Carinski postupak sa ekonomskim dejstvom može da se primeni samo na osnovu odobrenja koje izdaje carinski organ.

Uslovi za davanje odobrenja

Član 112

Carinski organ odobrava carinski postupak sa ekonomskim dejstvom samo:

- 1) licima koja pruže sve potrebne garancije da će pravilno sprovođiti postupak;
- 2) ako carinski organ ima mogućnost nadzora i kontrole nad odobrenim postupkom.

Sadržaj odobrenja

Član 113

U odobrenju za carinski postupak sa ekonomskim dejstvom moraju biti navedeni uslovi pod kojima se sprovođi taj postupak.

Nosilac odobrenja mora da obavesti carinski organ o svim činjenicama koje nastanu posle izdavanja odobrenja i utiču na njegovu dalju primenu ili sadržinu.

Roba dobijena od robe stavljene u carinski postupak sa odlaganjem

Član 114

Za sve proizvode i robu dobijene od robe stavljene u carinski postupak sa odlaganjem smatra se da su stavljeni u isti postupak.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, Vlada može da propiše uslove pod kojima roba koja se dobija iz robe koja je stavljena u carinski postupak sa odlaganjem, stiče status domaće robe.

Polaganje obezbeđenja

Član 115

Carinski organ može da zahteva da se za robu koja je u carinskom postupku sa odlaganjem položi obezbeđenje da bi se obezbedila naplata carinskog duga koji bi mogao nastati u vezi s tom robom.

Vlada može da propiše način polaganja obezbeđenja, kao i visinu obezbeđenja, odnosno oslobođenje od obaveze polaganja obezbeđenja za pojedine carinske postupke sa odlaganjem.

Završetak carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom

Član 116

Carinski postupak sa ekonomskim dejstvom, okončaće se kada se za robu koja je bila stavljena u taj postupak, ili za dobijene ili prerađene proizvode odredi novi carinski dozvoljeni postupak ili upotreba.

Carinski organ preduzeće sve neophodne mere radi regulisanja statusa robe nad kojom postupak nije okončan u skladu sa propisanim uslovima.

Prenos prava i obaveza nosioca carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom

Član 117

Prava i obaveze nosioca carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom mogu da se, pod uslovima koje utvrdi carinski organ, prenesu na druga lica koja ispunjavaju uslove za odgovarajući postupak.

B. Postupak tranzita

I. Spoljni tranzit - Opšte odredbe

Član 118

Postupak spoljnog tranzita je kretanje robe između dva mesta unutar carinskog područja Republike Srbije, i to:

- 1) strane robe, bez naplate uvoznih i drugih dažbina i primene mera trgovinske politike, i
- 2) domaće i strane robe, kada je to neophodno radi pravilne primene odredaba koje se odnose na povraćaj, odnosno otpust carinskog duga.

Kretanje robe iz stava 1. ovog člana može biti:

- 1) u okviru postupka tranzita u skladu sa odredbama ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona;
- 2) na osnovu TIR karneta, (u skladu sa TIR Konvencijom), pod uslovom:
 - da to kretanje počinje ili se završava van carinskog područja Republike Srbije , ili
 - da se to kretanje odnosi na isporuku robe koja mora biti istovarena u carinskom području Republike Srbije, a koja se transportuje sa robom koju treba istovariti u trećoj državi, ili
 - da se to kretanje obavlja između dva mesta u carinskom području Republike Srbije preko teritorije treće države;
- 3) na osnovu ATA karneta koji se koristi kao tranzitni dokument;
- 4) na osnovu dokumenta propisanog međunarodnim sporazumima prihvaćenim od strane Republike Srbije;
- 5) u okviru poštanskog saobraćaja, u skladu sa aktima Svetskog poštanskog saveza kada robu prenosi imalac prava i obaveza prema tim aktima ili je za njega prenosi neko drugo lice.

Postupak spoljnog tranzita primenjuje se i na kretanje robe stavljene u carinski postupak sa ekonomskim dejstvom ne isključujući posebne odredbe koje se primenjuju na taj postupak.

Nosilac postupka spoljnog tranzita (principal), odnosno lice koje samo ili preko ovlašćenog zastupnika zahteva sprovođenje carinskog postupka tranzita i odgovorno je za izvršenje tog postupka u skladu sa propisima.

Završetak postupka spoljnog tranzita

Član 119

Dopremanjem robe i predajom tranzitnih dokumenata odredišnoj carinarnici u skladu sa odredbama ovog zakona postupak spoljnog tranzita završava se i obaveze nosioca su ispunjene.

Carinski organ okončaće postupak kada je u mogućnosti da, poređenjem podataka koji su na raspolaganju kod ulazne i odredišne carinarnice, utvrdi da je postupak završen na propisan način.

II. Spoljni tranzit - posebne odredbe

Postupak tranzita na području treće države

Član 120

Postupak spoljnog tranzita iz člana 118. stav 2. tačka 1) ovog zakona primenjuje se na robu koja prolazi kroz područje treće države samo ako:

- 1) je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorima, ili
- 2) se prevoz kroz tu državu vrši na osnovu jedinstvene isprave za tranzit sačinjene na carinskom području Republike Srbije.

U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana, postupak se smatra prekinutim dok se roba nalazi na teritoriji treće države.

Polaganje obezbeđenja u tranzitnom postupku

Član 121

Principal je dužan da položi obezbeđenje za plaćanje carinskog duga ili drugih dažbina koje bi mogle nastati u vezi sa robom, osim ako ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.

Obezbeđenje može da bude:

- 1) pojedinačno obezbeđenje, za jedan tranzitni postupak, ili
- 2) generalno obezbeđenje, za više tranzitnih postupaka, uz odobrenje Uprave carina za korišćenje takvog obezbeđenja.

Odobrenje iz stava 2. tačka 2) ovog člana daje se samo licu koje:

- 1) ima sedište u Republici Srbiji;
- 2) redovno koristi postupak tranzita i koje Upravi carina dokaže da je u mogućnosti da ispuni svoje obaveze u vezi sa postupcima tranzita;
- 3) nije teže prekršilo ili nije ponavljalo kršenje carinskih ili poreskih propisa.

Lice koje je dobilo status ovlašćenog privrednog subjekta kao i drugo lice koje ispunjava uslove iz stava 3. ovog člana, može da dobije odobrenje da koristi generalno obezbeđenje u umanjenom iznosu ili odobrenje kojim se izuzima od obaveze polaganja obezbeđenja. Dodatni kriterijumi za dobijanje ovog odobrenja uključuju:

- 1) pravilnu primenu tranzitnog postupka u prethodnom periodu;
- 2) saradnju sa Upravom carina, i
- 3) u slučaju izuzeća od polaganja obezbeđenja, dobar finansijski položaj koji omogućava navedenim licima da ispune svoje obaveze.

Odobrenje o polaganju obezbeđenja u umanjenom iznosu, odnosno o izuzimanju od obaveze polaganja obezbeđenja, u skladu sa stavom 4. ovog člana ne odnosi se na tranzit robe koja se, u slučajevima koje propiše Vlada, smatra robom povećanog rizika.

Vlada će propisati dodatne uslove i postupak za polaganje obezbeđenja.

U slučaju nastanka okolnosti koje su u suprotnosti sa uslovima ili dodatnim kriterijumima za izdavanje odobrenja iz st. 3. i 4. ovog člana Uprava carina može ukinuti data odobrenja.

Slučajevi u kojima se ne polaže obezbeđenje

Član 122

Obezbeđenje za plaćanje carinskog duga se ne polaže u slučaju:

- 1) prevoza vazdušnim saobraćajem;
- 2) prenosa cevovodom ili dalekovodom;
- 3) prevoza koji vrši domaća železnica.

Odgovornost principala

Član 123

Principal je odgovoran za:

- 1) predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromenjenom stanju, u propisanom roku i uz pridržavanje mera koje je odredio carinski organ radi obezbeđenja istovetnosti robe i
- 2) pridržavanje odredaba koje se odnose na tranzitni postupak.

Pored obaveza lica iz stava 1. ovog člana, prevoznik ili lice koje primi robu znajući da je roba u postupku tranzita, takođe je odgovoran za predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromenjenom

stanju, u propisanom roku i uz pridržavanje mera koje je odredio carinski organ radi obezbeđenja istovetnosti robe.

Propisi za sprovođenje, pojednostavljeni postupci

Član 124

Vlada propisuje sprovođenje postupka tranzita, kao i izuzetke u sprovođenju tog postupka.

Propisom iz stava 1. ovog člana, pod uslovom da je obezbeđena primena mera u odnosu na robu, može se urediti pojednostavljenje postupka tranzita:

- 1) ako je međunarodnim ugovorima predviđeno uspostavljanje pojednostavljenih postupaka u skladu sa kriterijumima koji se odnose na određene vrste robe ili određena privredna društva (kompanije);
- 2) ako se kretanje robe na carinskom području Republike Srbije, odvija bez prelaska na teritoriju druge države.

III. Unutrašnji tranzit

Pojam unutrašnjeg tranzita, način kretanja robe

Član 125

Postupak unutrašnjeg tranzita je kretanje domaće robe od jednog do drugog mesta unutar carinskog područja Republike Srbije bez promene njenog carinskog statusa pri prolazu kroz teritoriju treće države. Ova odredba ne utiče na primenu člana 118. stav 1. tačka 2) ovog zakona.

Kretanje robe iz stava 1. ovog člana može biti:

- 1) u okviru postupka tranzita, pod uslovom da je takva mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom;
- 2) na osnovu TIR karneta (u skladu sa TIR Konvencijom);
- 3) na osnovu ATA karneta koji se koristi kao tranzitni dokument;
- 4) na osnovu dokumenta propisanog međunarodnim sporazumima prihvaćenim od strane Republike Srbije;
- 5) u okviru poštanskog saobraćaja.

U slučaju iz stava 2. tačke 1) ovog člana, na odgovarajući način primenjuju se odredbe čl. 119, 121, 122, 123. i 124. ovog zakona.

U slučajevima iz stava 2. tač. 2) do 5) ovog člana, roba zadržava svoj carinski status samo ako je taj status ustanovljen pod uslovima i na način koje propisuje Vlada.

Propisivanje uslova za kretanje domaće robe

Član 126

Vlada propisuje uslove za tranzit domaće robe bez sprovođenja carinskog postupka iz jednog mesta u drugo u carinskom području Republike Srbije, sa prelaskom preko teritorije treće države, bez promene carinskog statusa.

Primena postupka unutrašnjeg tranzita

Član 127

Postupak unutrašnjeg tranzita primenjuje se kada je ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona izričito predviđena njegova primena.

V. Postupak carinskog skladištenja

Roba koja se skladišti u carinskom skladištu

Član 128

Postupak carinskog skladištenja je smeštaj u carinsko skladište:

- 1) strane robe, koja u tom slučaju ne podleže plaćanju uvoznih dažbina i merama trgovinske politike;
- 2) domaće robe namenjene izvozu, koja smeštajem u carinsko skladište podleže primeni mera koje se, u skladu sa posebnim propisima, primenjuju na izvoz te robe.

Carinsko skladište je mesto gde se roba može smestiti u skladu sa propisanim uslovima, koje odobri carinski organ i koje je pod carinskim nadzorom.

Vlada propisuje dokaze koji se podnose carinskom organu, za otvaranje i upravljanje carinskim skladištem, vrste robe koja se smešta u carinsko skladište, kao i slučajeve u kojima se roba iz stava 1. ovog člana, koja nije smeštena u carinsko skladište, može staviti u postupak carinskog skladištenja.

Vrste carinskih skladišta, držalac i korisnik skladišta

Član 129

Carinsko skladište može biti javno skladište ili privatno skladište.

Javno skladište je carinsko skladište koje može da koristi svako lice radi skladištenja robe.

Privatno skladište je carinsko skladište namenjeno skladištenju robe držaoca skladišta.

Držalac skladišta je lice kome je carinarnica odobrila da upravlja carinskim skladištem. Carinskim skladištem može da upravlja i carinski organ.

Korisnik skladišta je lice koje je prema deklaraciji obavezno da stavi robu u postupak carinskog skladištenja ili lice na koje su preneti prava i obaveze tog lica.

Odobrenje za upravljanje carinskim skladištem

Član 130

Za upravljanje skladištem potrebno je odobrenje carinskog organa, osim u slučaju kad carinski organ upravlja carinskim skladištem.

Lice koje želi da upravlja carinskim skladištem mora carinskom organu da podnese pismeni zahtev sa podacima potrebnim za dobijanje odobrenja, naročito obrazlažući ekonomsku potrebu za skladištenjem robe. Odobrenje sadrži uslove za upravljanje carinskim skladištem u skladu sa propisima.

Odobrenje za upravljanje carinskim skladištem može se izdati samo licima sa sedištem u Republici Srbiji.

Obaveze držaoca skladišta

Član 131

Držalac carinskog skladišta odgovoran je:

- 1) da se roba smeštena u carinskom skladištu ne uzima ispod carinskog nadzora;
- 2) za ispunjenje obaveza koje proizilaze iz postupka carinskog skladištenja robe;
- 3) za ispunjenje posebnih uslova sadržanih u odobrenju za upravljanje skladištem.

Obaveze korisnika skladišta

Član 132

Izuzetno od odredaba člana 131. ovog zakona, u odobrenju za upravljanje javnim skladištem može se odrediti da je za obaveze iz člana 131. stav 1. tač. 1) ili 2) ovog zakona odgovoran isključivo korisnik skladišta.

Korisnik skladišta je u svakom trenutku dužan da ispunjava obaveze koje nastaju stavljanjem robe u postupak carinskog skladištenja.

Prenošenje prava i obaveze držaoca skladišta

Član 133

Prava i obaveze držaoca skladišta mogu se, uz saglasnost carinskog organa, preneti na drugo lice.

Polaganje obezbeđenja

Član 134

Carinski organ, pored obezbeđenja iz člana 115. ovog zakona, može da zahteva od držaoca skladišta da položi obezbeđenje da će ispuniti obaveze iz člana 131. ovog zakona.

Vođenje evidencije

Član 135

Držalac carinskog skladišta dužan je da vodi evidenciju o robi koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja na način koji odobri carinski organ. Ovo odobrenje nije potrebno ako carinski organ upravlja tim skladištem.

Roba koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja mora se evidentirati čim se unese u carinsko skladište.

Carinski organ može da oslobodi držaoca skladišta obaveze vođenja evidencije kada odgovornost iz člana 131. tač. 1) i 2) ovog zakona snosi isključivo korisnik skladišta i kada se roba smešta u carinsko skladište na osnovu pismene deklaracije u redovnom postupku ili isprava iz člana 101. stav 1. tačka 2) ovog zakona.

Smeštaj u carinsko skladište robe koja nije predmet postupka carinskog skladištenja

Član 136

Kad postoje opravdani ekonomski razlozi, a nema smetnji za sprovođenje carinskog nadzora, carinski organ može da odobri:

- 1) da se u prostoru carinskog skladišta smesti domaća roba, osim robe navedene u članu 128. stav 1. tačka 2) ovog zakona;
- 2) preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka, i
- 3) preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka prerade pod carinskom kontrolom, u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka.

U slučajevima iz stava 1. ovog člana nad robom se ne sprovodi postupak carinskog skladištenja.

Carinski organ može da zahteva da se o robi iz stava 1. ovog člana vodi evidencija u skladu sa odredbama člana 135. ovog zakona.

Rok držanja robe u skladištu

Član 137

Držanje robe u postupku carinskog skladištenja nije vremenski ograničeno.

U izuzetnim slučajevima, carinski organ može odrediti rok u kome korisnik skladišta mora za robu da odredi novo carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu.

Ministar može da propiše rokove držanja u postupku carinskog skladištenja za robu iz člana 128. stav 1. tačka 2) ovog zakona na koje se primenjuju zaštitne mere poljoprivredne politike.

Uobičajeni oblici postupanja

Član 138

Uvozna roba može biti predmet uobičajenog postupanja koje se obavlja radi očuvanja robe, poboljšanja njenog izgleda ili kvaliteta, odnosno pripreme za tržište ili dalju prodaju.

Domaća roba iz člana 128. stav 1. tačka 2) ovog zakona stavljena u postupak carinskog skladištenja koja je zaštićena merama poljoprivredne politike može biti predmet samo onih oblika postupanja koji su izričito predviđeni za tu robu.

Radnje iz stava 1. ovog člana vrše se pod carinskim nadzorom, uz prethodno odobrenje carinskog organa.

Vlada može da propiše uobičajene oblike postupanja sa robom iz st. 1. i 2. ovog člana, kao i da na predlog ministra nadležnog za poslove poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede odredi slučajeve u kojima je zabranjeno postupanje iz stava 1. ovog člana s robom na koju se primenjuju zaštitne mere poljoprivredne politike.

Privremeno iznošenje robe

Član 139

Roba se može privremeno izneti iz carinskog skladišta, ako to zahtevaju posebne okolnosti, uz prethodno odobrenje carinskog organa i pod uslovima koje taj organ odredi.

Za vreme dok nije u carinskom skladištu, roba može biti predmet uobičajenih radnji iz člana 138. ovog zakona.

Premeštaj robe

Član 140

Carinski organ može odobriti da se roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja prenese iz jednog carinskog skladišta u drugo.

Carinska vrednost skladištene robe

Član 141

Ako je za uvoznu robu u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug troškovi skladištenja i održavanja robe koji nastanu za vreme skladištenja neće se uračunati u carinsku vrednost robe, pod uslovom da su ti troškovi prikazani odvojeno od stvarno plaćene cene, odnosno cene koju treba platiti za tu robu.

Ako je uvozna roba bila predmet uobičajenih radnji u smislu člana 138. ovog zakona, prilikom utvrđivanja uvoznih dažbina na zahtev deklaranta, prihvaćće se vrsta, carinska vrednost i količina robe kakva je bila u vreme nastanka carinskog duga, u skladu sa članom 251. ovog zakona, kao da roba nije bila predmet uobičajenih radnji.

Ako se uvozna roba stavlja u slobodan promet u skladu sa članom 101. stav 1. tačka 3) ovog zakona, u cilju primene člana 251. ovog zakona, prihvaćće se vrsta, carinska vrednost i količina robe kakva je bila u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

Odredbe stava 3. ovog člana primenjuju se ako je kao carinska vrednost prihvaćena vrednost robe u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja, osim ako deklarant zahteva da se prihvati carinska vrednost utvrđena u trenutku nastanka carinskog duga.

Naknadna kontrola iz člana 103. ovog zakona može se vršiti i za robu iz stava 3. ovog člana.

Domaća roba zaštićena merama poljoprivredne politike

Član 142

Domaća roba iz člana 128. stav 1. tačka 2) ovog zakona koja je zaštićena merama poljoprivredne politike, a stavljena je u postupak carinskog skladištenja, mora biti izvezena ili se za nju mora odrediti neki drugi postupak ili upotreba koja je predviđena posebnim propisom.

D. Aktivno oplemenjivanje

I. Opšte odredbe

Postupak aktivnog oplemenjivanja

Član 143

Postupak aktivnog oplemenjivanja u carinskom području Republike Srbije uz primenu jednog ili više procesa oplemenjivanja, ne isključujući primenu člana 144. ovog zakona, može se odobriti za:

1) stranu robu, za koju se ne plaća carina niti roba podleže merama trgovinske politike, a namenjena je ponovnom izvozu iz carinskog područja u obliku dobijenih proizvoda (sistem odlaganja);

2) stranu robu koja je stavljena u slobodan promet uz plaćanje dažbina, za koju se može odobriti povraćaj carinskog duga ili otpust carine, ako se roba izveze iz carinskog područja u obliku dobijenih proizvoda (sistem povraćaja).

Proces oplemenjivanja u smislu ovog zakona je:

- obrada proizvoda, uključujući montažu, sklapanje i ugradnju u drugi proizvod;
- prerada proizvoda,
- popravka robe, uključujući njenu restauraciju i dovođenje u ispravno stanje ili
- upotreba određene robe, koju propiše Vlada, koja nije sadržana u dobijenim proizvodima, ali koja omogućava ili olakšava proizvodnju tih proizvoda, čak i ako je u potpunosti ili delimično iskorišćena u proizvodnji;

Dobijeni proizvodi su svi proizvodi koji se dobiju kao rezultat oplemenjivanja.

Ekvivalentna roba je domaća roba koja se koristi umesto uvozne robe u proizvodnji dobijenih proizvoda.

Normativ je količina ili procenat proizvoda koji su dobijeni oplemenjivanjem date količine uvozne robe.

Upotreba ekvivalentne robe

Član 144

Carinski organ, u skladu sa odredbama ovog člana, odobrava da se:

- 1) dobijeni proizvodi proizvedu od ekvivalentne robe;
- 2) da se dobijeni proizvodi proizvedeni od ekvivalentne robe mogu izvesti iz carinskog područja Republike Srbije pre uvoza uvozne robe.

Ekvivalentna roba mora da bude istog kvaliteta i istih svojstava kao i uvozna roba.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, uvozna roba će se, za carinske svrhe, smatrati ekvivalentnom robom, a ekvivalentna roba uvoznom robom.

Vlada može da propiše mere kojima se zabranjuje, određuju dodatni uslovi ili se olakšava primena stava 1. ovog člana, kao i da odredi slučajeve u kojima carinski organ može odobriti da ekvivalentna roba bude u višoj fazi obrade nego uvozna roba.

Ako se dobijeni proizvodi proizvedeni od ekvivalentne robe izvoze iz carinskog područja Republike Srbije pre uvoza uvozne robe, a takvi proizvodi podležu plaćanju izvozne carine, ako

se ne izvoze ili ponovo izvoze u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, nosilac odobrenja je dužan da položi obezbeđenje za plaćanje izvozne carine, koja bi se naplatila ako se ne bi uvezla uvozna roba u propisanom roku.

II. Davanje odobrenja

Davanje odobrenja

Član 145

Carinski organ daje odobrenje na pismeni zahtev lica koje vrši ili organizuje aktivno oplemenjivanje.

Odobrenje iz stava 1. ovog člana može se dati samo:

- 1) licima sa sedištem ili prebivalištem u carinskom području Republike Srbije, a licima sa sedištem van carinskog područja Republike Srbije, ako vrše uvoz robe netrgovinske prirode;
- 2) ako se uvozna roba može prepoznati u dobijenom proizvodu, osim u slučaju upotrebe iz člana 143. stav 2. alineja 4. ovog zakona, a u slučaju upotrebe ekvivalentne robe u skladu sa uslovima iz člana 144. ovog zakona;
- 3) ako se postupkom aktivnog oplemenjivanja postižu povoljniji uslovi za izvoz ili ponovni izvoz dobijenih proizvoda, pod uslovom da nisu ugroženi osnovni interesi domaćih proizvođača (ekonomski uslovi). Vlada propisuje način utvrđivanja ispunjenosti ekonomskih uslova iz ove tačke, kao i slučajeve u kojima se smatra da su ti uslovi ispunjeni.

III. Sprovođenje postupka

Rok za izvoz ili ponovni izvoz robe, propisi za sprovođenje

Član 146

Carinski organ određuje rok u kome se dobijeni proizvodi moraju izvesti ili se moraju ponovno izvesti, odnosno u kome se mora zahtevati drugi carinski dozvoljen postupak ili upotreba. Prilikom određivanja tog roka uzima se u obzir vreme potrebno za obavljanje aktivnog oplemenjivanja i otpremanja dobijenih proizvoda.

Rok iz stava 1. ovog člana počinje da teče od dana kad je strana roba stavljena u postupak aktivnog oplemenjivanja. Carinski organ može da produži taj rok na osnovu blagovremenog i opravdanog zahteva nosioca odobrenja. Radi sprovođenja pojednostavljenog postupka, carinski organ može odrediti da se rok koji počinje u toku kalendarskog meseca ili kvartala završava poslednjeg dana narednog kalendarskog meseca ili kvartala.

U slučaju iz člana 143. stav 1. tačka 2) ovog zakona, carinski organ određuje rok u kome strana roba mora biti deklarirana za postupak aktivnog oplemenjivanja. Rok počinje da teče od dana prihvatanja deklaracije za izvoz dobijenih proizvoda izrađenih od ekvivalentne robe.

Vlada može da propiše posebne rokove za određene procese oplemenjivanja, kao i za pojedine vrste uvozne robe.

Normativ

Član 147

Carinski organ utvrđuje normativ ili, po potrebi, način na koji se taj normativ utvrđuje. Normativ se utvrđuje na osnovu stvarnih okolnosti u kojima se vrši ili treba da se vrši aktivno oplemenjivanje.

Kad to okolnosti dozvoljavaju, a posebno kad se aktivno oplemenjivanje obavlja uz jasno određene tehničke uslove s robom istih svojstava, a dobijeni proizvodi su ujednačenog kvaliteta, carinski organ može na osnovu prethodno utvrđenih stvarnih podataka odrediti standardne normative.

Propisi za sprovođenje

Član 148

Vlada propisuje slučajeve u kojima i uslove pod kojima će se smatrati da su roba u nepromjenom stanju ili proizvodi dobijeni u postupku aktivnog oplemenjivanja stavljeni u slobodan promet.

Način određivanja carinskog duga

Član 149

Ako za robu za koju je odobren postupak aktivnog oplemenjivanja nastane carinski dug, iznos tog duga utvrđuje se na osnovu elemenata za određivanje visine uvoznih dažbina koji su važili za uvozu robu na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje te robe u postupak aktivnog oplemenjivanja.

Ako je uvozna roba, na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u postupak aktivnog oplemenjivanja, ispunjavala uslove za primenu preferencijalnog carinskog režima u okviru kvota ili tarifnog maksimuma, ta roba ispunjava uslove za primenu preferencijalnog carinskog režima koji se primenjuje na istovetnu robu i u trenutku prihvatanja deklaracije za stavljanje te robe u slobodan promet.

Posebni slučajevi određivanja carinskog duga

Član 150

Izuzetno od odredaba člana 149. ovog zakona, dobijeni proizvodi:

1) podležu plaćanju uvoznih dažbina koje su na njih primenjive kada:

- se stavljaju u slobodan promet i nalaze se na spisku proizvoda koji utvrdi Vlada, i to srazmerno delu izvezenih dobijenih proizvoda koji nisu na navedenom spisku. Izuzetno, nosilac odobrenja može da zahteva da se iznos uvoznih dažbina za te proizvode utvrdi na način iz člana 149. ovog zakona;

- podležu dažbinama utvrđenim u okviru poljoprivredne politike, u skladu sa propisima.

2) podležu plaćanju uvoznih dažbina koje se obračunavaju u skladu sa carinskim i drugim propisima koji se primenjuju na odgovarajući carinski postupak ili koji se primenjuju na slobodne zone ili slobodna skladišta, ako su ti proizvodi bili stavljeni u postupak sa odlaganjem ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište.

Izuzetno:

- nosilac odobrenja može da zahteva da se iznos dažbina utvrdi u skladu sa odredbama člana 149. ovog zakona i

- u slučajevima kada je za dobijene proizvode određen neki od napred navedenih carinski dozvoljenih postupaka ili upotreba, osim postupka prerade pod carinskom kontrolom, iznos uvoznih dažbina treba da bude najmanje jednak iznosu koji je obračunat u skladu sa članom 149. ovog zakona;

3) podležu pravilima o obračunu dažbina koja su propisana za postupak prerade pod carinskom kontrolom, ako je uvozna roba mogla biti stavljena u taj postupak;

4) podležu primeni povoljnije stope carine zbog upotrebe u posebne svrhe, ako je takav povoljniji tretman predviđen za identičnu uvoznju robu;

5) ne podležu plaćanju uvoznih dažbina, ako je oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, u skladu sa odredbama čl. 216. do 219. ovog zakona, predviđeno za uvoz identične robe.

IV. Postupak oplemenjivanja van carinskog područja

Oplemenjivanje van carinskog područja Republike Srbije i određivanje carinske vrednosti

Član 151

Dobijeni proizvodi ili roba u nepromenjenom stanju, delimično ili u celini, mogu se privremeno izvoziti radi daljeg oplemenjivanja van carinskog područja Republike Srbije, uz odobrenje carinskog organa, u skladu sa uslovima propisanim za postupak pasivnog oplemenjivanja.

Ako nastane carinski dug u vezi sa ponovo uvezenim proizvodima, naplatiće se:

1) uvozne dažbine za dobijene proizvode ili robu u nepromenjenom stanju iz stava 1. ovog člana, obračunate u skladu sa odredbama čl. 149. i 150. ovog zakona i

2) uvozne dažbine za proizvode ponovo uvezene, posle oplemenjivanja van carinskog područja Republike Srbije, čiji će iznos biti obračunat u skladu sa odredbama koje uređuju postupak pasivnog oplemenjivanja, pod istim uslovima koji bi bili primenjeni da su proizvodi izvezeni u skladu sa tim postupkom bili stavljeni u slobodan promet pre izvoza.

V. Posebne odredbe za sistem povraćaja

Uslovi za sistem povraćaja

Član 152

Sistem povraćaja može se primeniti na svu robu osim ako je u trenutku prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet:

- 1) uvozna roba predmet količinskih uvoznih ograničenja,
- 2) uvozna roba predmet tarifnih kvota,
- 3) za uvoznju robu u okviru mera poljoprivredne politike propisano podnošenje uvozne ili izvozne dozvole ili sertifikata,
- 4) za dobijene proizvode predviđena izvozna naknada ili druga naknada pri izvozu.

U sistemu povraćaja, povraćaj uvoznih dažbina nije moguć ako u trenutku prihvatanja izvozne deklaracije za dobijene proizvode ti proizvodi podležu podnošenju uvozne ili izvozne dozvole ili potvrde u skladu sa merama poljoprivredne politike ili je za njih određena izvozna ili druga dažbina.

Propisom donetim na osnovu člana 110. stav 5. ovog zakona može se odrediti roba na koju se ne primenjuju odredbe st. 1. i 2. ovog člana.

Označavanje deklaracije

Član 153

U deklaraciju za stavljanje robe u slobodan promet unosi se napomena da se primenjuje sistem povraćaja i uslovi iz datog odobrenja.

Carinski organ može zahtevati da odobrenje iz člana 145. ovog zakona, bude priloženo uz deklaraciju za stavljanje robe u slobodan promet.

Odredbe koje se ne primenjuju

Član 154

U sistemu povraćaja ne primenjuju se odredbe člana 144. stav 1. tačka 2), st. 3. i 5, člana 146. stav 3, čl. 148. i 149. i član 150. stav 1. tačka 3) ovog zakona.

Šta se ne smatra izvozom

Član 155

Privremeni izvoz dobijenih proizvoda koji je obavljen u skladu sa odredbom člana 151. stav 1. ovog zakona ne smatra se izvozom u smislu odredbe člana 156. ovog zakona, osim ako u roku koji je odredio carinski organ ti proizvodi ne budu ponovo uvezeni u carinsko područje Republike Srbije.

Uslovi i način povraćaja ili otpusta uvoznih dažbina

Član 156

Nosilac odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja može zahtevati povraćaj (ili otpust od uvozne carine) ako carinskom organu dokaže da je uvezena roba koja je bila stavljena u slobodan promet u okviru sistema povraćaja u obliku dobijenih proizvoda ili robe u nepromenjenom stanju:

1) izvezena, ili

2) stavljena, u nameri da se ponovno izveze, u tranzitni postupak, u postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak aktivnog oplemenjivanja u sistemu odlaganja, ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ako su ispunjeni ostali propisani uslovi za stavljanje u predmetni postupak.

U slučaju iz tačke 2. ovog stava dobijeni proizvodi i roba u nepromenjenom stanju smatraju se stranom robom.

Vlada propisuje rok u kojem se može podneti zahtev za povraćaj uvoznih dažbina.

Ne isključujući odredbu člana 150. stav 1. tačka 2) ovog zakona, ako se dobijeni proizvodi ili roba u nepromenjenom stanju, koji su bili stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište, u skladu sa stavom 1. ovog člana, stavljaју u slobodan promet, iznos uvoznih dažbina koji je vraćen odnosno za koji je izvršen otpust, smatraće se iznosom carinskog duga.

Radi utvrđivanja iznosa uvoznih dažbina koje podležu vraćanju ili otpuštanju, shodno se primenjuje odredba člana 150. stav 1. tačka 1) ovog zakona.

E. Postupak prerade pod carinskom kontrolom

Postupak prerade

Član 157

U postupku prerade pod carinskom kontrolom odobrava se upotreba strane robe na carinskom području Republike Srbije, radi prerade kojom se menja njena priroda ili stanje ali se ne plaćaju uvozne dažbine niti se na nju primenjuju mere trgovinske politike, a proizvodi dobijeni u tom

postupku (prerađeni proizvodi) se mogu staviti u slobodan promet, uz obračun uvoznih dažbina po stopi koja je za njih utvrđena.

Propisi za sprovođenje

Član 158

Vlada propisuje slučajeve i bliže uslove za odobravanje postupka prerade pod carinskom kontrolom.

Davanje odobrenja

Član 159

Odobrenje za preradu pod carinskom kontrolom izdaje se na zahtev lica koje vrši ili organizuje preradu.

Uslovi za davanje odobrenja

Član 160

Odobrenje za preradu pod carinskom kontrolom daje se:

- 1) licima koja imaju sedište u Republici Srbiji;
- 2) ako se uvozna roba može prepoznati u prerađenim proizvodima;
- 3) ako nije ekonomski opravdano da se prerađeni proizvod vrati u prvobitno stanje;
- 4) ako se preradom pod carinskom kontrolom ne izbegava primena pravila o utvrđivanju porekla robe ili količinska ograničenja koja se odnose na uvoznu robu i
- 5) ako sprovođenje tog postupka pomaže stvaranje i održavanje prerađivačke delatnosti u Republici Srbiji a koje bitno ne narušava suštinske interese domaćih proizvođača slične robe (ekonomski uslovi). Vlada može da utvrdi slučajeve za koje smatra da su ispunjeni ekonomski uslovi.

Primena drugih odredaba

Član 161

Odredbe člana 146. st. 1, 2. i 4. i člana 147. ovog zakona shodno se primenjuju i u postupku prerade pod carinskom kontrolom.

Utvrđivanje carinskog duga

Član 162

Ako u postupku prerade robe pod carinskom kontrolom nastane carinski dug u vezi sa robom u nepromenjenom stanju ili za proizvode čija prerada nije dostigla stepen obrade predviđen u odobrenju, iznos tog carinskog duga biće utvrđen na osnovu propisa za određivanje iznosa uvoznih dažbina koji su za uvoznu robu važili u vreme prihvatanja deklaracije kojom je roba stavljena u postupak prerade pod carinskom kontrolom.

Preferencijalni tarifni tretman

Član 163

Ako je, u vreme kada je stavljena u postupak prerade pod carinskom kontrolom uvozna roba ispunjavala uslove za preferencijalni tarifni tretman, a takav se tretman može primeniti i za proizvode identične prerađenim proizvodima stavljenim u slobodan promet, uvozne dažbine za prerađene proizvode biće obračunate po stopi carine utvrđene za taj povlašćeni tretman.

Ako preferencijalni tarifni tretman iz stava 1. ovog člana u vezi sa uvoznom robom podleže primeni carinskih kvota ili tarifnih maksimuma, primena stope carine iz stava 1. ovog člana u vezi sa prerađenim proizvodima podleže uslovu da se navedeni preferencijalni tarifni tretman primenjuje na uvoznu robu u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje u slobodan promet. U tom slučaju se količina uvozne robe koja je bila stvarno upotrebljena u proizvodnji prerađenih proizvoda stavljenih u slobodni promet otpisuje od carinskih kvota ili tarifnih maksimuma koji su na snazi u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje u slobodan promet, a ne otpisuju se količine od carinskih kvota ili tarifnih maksimuma za proizvode koji su istovetni prerađenim proizvodima.

Đ. Postupak privremenog uvoza

Pojam

Član 164

U postupku privremenog uvoza carinski organ odobrava upotrebu u carinskom području Republike Srbije strane robe namenjene ponovnom izvozu u neizmenjenom stanju, osim uobičajenog smanjenja vrednosti zbog upotrebe, uz potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina i bez primene mera trgovinske politike.

Davanje odobrenja

Član 165

Carinski organ, na pismeni zahtev lica koje upotrebljava robu ili lica koje organizuje njenu upotrebu, daje odobrenje za privremeni uvoz.

Odbijanje zahteva

Član 166

Carinski organ neće odobriti postupak privremenog uvoza ako nije moguće utvrditi istovetnost uvezene robe. Carinski organ može odobriti postupak privremenog uvoza i u slučajevima gde nije moguće utvrditi istovetnost uvezene robe ako s obzirom na vrstu robe ili njenu predviđenu upotrebu nisu moguće zloupotrebe postupka.

Rok

Član 167

Carinski organ određuje rok u kome se uvezena roba mora ponovno izvesti ili se mora odobriti novo carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu te robe. Ovaj rok mora biti dovoljan za postizanje svrhe privremenog uvoza.

Roba može ostati u postupku privremenog uvoza najduže 24 meseca, s tim da se propisom na osnovu člana 168. ovoga zakona mogu propisati posebni rokovi. Carinski organ može, u skladu sa okolnostima i u dogovoru sa nosiocem odobrenja, odrediti i kraći rok.

U izuzetnim slučajevima, carinski organ može, radi postizanja svrhe privremenog uvoza nosiocu odobrenja da produži rok iz st. 1. i 2. ovog člana.

Potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina

Član 168

Vlada propisuje slučajeve i posebne uslove i rokove za primenu postupka privremenog uvoza sa potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina.

Delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina

Član 169

Postupak privremenog uvoza uz delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina odobrava se za robu na koju se ne odnose odredbe propisa koji su doneti u skladu sa članom 168. ovog zakona ili na koju se te odredbe odnose, ali ta roba ne ispunjava sve propisane uslove za odobravanje privremenog uvoza uz potpuno oslobođenje.

Vlada propisuje uslove za sprovođenje postupka iz stava 1. ovog člana, kao i robu za koju se ne može odobriti sprovođenje tog postupka.

Obračun delimičnog oslobođenja od plaćanja uvoznih dažbina

Član 170

Iznos uvoznih dažbina koje se plaćaju za robu u postupku privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina određuje se za svaki mesec ili za deo meseca u kojem se roba nalazila u postupku u visini od 3% od iznosa uvoznih dažbina koje bi trebalo platiti za

robu kad bi ona bila stavljena u slobodan promet, na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

Iznos uvoznih dažbina koje se naplaćaju ne može biti veći od iznosa koji bi trebalo platiti da je roba bila stavljena u slobodan promet na dan kad je bila stavljena u postupak privremenog uvoza, s tim da u taj iznos ne ulaze kamate.

Prenos prava i obaveza, koje proističu iz postupka privremenog uvoza, ne znači da se isto oslobođenje mora primeniti za svaki period upotrebe privremeno uvezene robe.

Ako je prenos prava i obaveza iz stava 3. ovog člana izvršen s delimičnim oslobođenjem za oba lica koja imaju odobrenje za primenu postupka tokom istog meseca, prvi korisnik odobrenja mora da podmiri iznos uvozne carine za ceo taj mesec.

Obračun carinskog duga

Član 171

Ako nastane carinski dug za robu stavljenu u postupak privremenog uvoza, iznos duga određuje se na osnovu elemenata za obračun koji se primenjuju na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza, osim ako je propisom donetim na osnovu člana 168. ovog zakona predviđeno da se iznos duga utvrđuje na osnovu elemenata za obračun koji se primenjuju na dan određen u skladu sa članom 251. ovog zakona.

Ako carinski dug za robu stavljenu u postupak privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina nastane iz drugih razloga a ne zbog stavljanja robe u taj postupak, iznos duga biće razlika između iznosa uvoznih dažbina izračunatog u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana i iznosa koji treba platiti u skladu sa odredbom člana 170. ovog zakona.

E. Postupak pasivnog oplemenjivanja

I. Opšte odredbe

Pojam

Član 172

Uz primenu odredaba člana 151. i čl. 181. do 186. ovog zakona, postupak pasivnog oplemenjivanja može se odobriti za domaću robu koja se privremeno izvozi iz carinskoga područja Republike Srbije radi oplemenjivanja. Proizvodi koji nastanu u postupku pasivnog oplemenjivanja mogu se staviti u slobodan promet sa potpunim ili delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina.

Na privremeni izvoz domaće robe primenjuju se izvozne carine, mere trgovinske politike i druge formalnosti predviđene za izvoz domaće robe iz carinskoga područja Republike Srbije.

Privremeno izvezenom robom smatra se roba stavljena u postupak pasivnog oplemenjivanja.

Procesom oplemenjivanja smatra se proces iz člana 143. stav 2. prva, druga i treća alineja ovog zakona.

Dobijenim proizvodima smatraju se proizvodi nastali kao rezultat procesa oplemenjivanja.

Normativom smatra se količina ili procenat dobijenih proizvoda nastalih oplemenjivanjem određene količine privremeno izvezene robe.

Ograničenja

Član 173

Postupak pasivnog oplemenjivanja nije dozvoljen za domaću robu:

- 1) čijim izvozom se stiče pravo na povraćaj ili otpust uvoznih dažbina,
- 2) koja je pre izvoza bila stavljena u slobodan promet s potpunim oslobođenjem od uvoznih dažbina zbog svoje upotrebe u posebne svrhe, sve dok se primenjuju uslovi za odobravanje tog oslobođenja, osim ako se proces oplemenjivanja odnosi na popravku,
- 3) čiji izvoz daje pravo na dodelu izvoznih naknada ili za koju se zbog izvoza, osim naknada, dodeljuju druge finansijske pogodnosti u okviru mera poljoprivredne politike.

Vlada može da propiše u kojim slučajevima se ne primenjuju odredbe stava 1. tačka 2) ovog člana.

II. Davanje odobrenja

Član 174

Carinski organ daje odobrenje na pismeni zahtev lica koje organizuje pasivno oplemenjivanje.

Izuzetno od stava 1. ovoga člana odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja može se dati i licu koje ne organizuje izvođenje procesa oplemenjivanja ako se radi o robi domaćeg porekla u smislu pravila o nepreferencijalnom poreklu robe iz čl. 32. do 36. ovog zakona i ako se proces oplemenjivanja sastoji od ugrađivanja te robe u stranu robu koja će se u Republiku Srbiju uvesti kao dobijen proizvod, pod uslovom da pasivno oplemenjivanje doprinosi boljoj prodaji robe za izvoz i da uvoz dobijenoga proizvoda ne ugrožava osnovne interese srpskih proizvođača takvih proizvoda ili proizvoda sličnih uvezenim dobijenim proizvodima. Vlada propisuje slučajeve i postupak primene ovog stava.

Uslovi za davanje odobrenja

Član 175

Odobrenje se može dati:

- 1) licima sa sedištem u Republici Srbiji,
- 2) ako je moguće utvrditi da su dobijeni proizvodi proizvedeni od privremeno izvezene robe,
- 3) ako davanje odobrenja ozbiljno ne ugrožava osnovne interese srpskih proizvođača (ekonomski uslovi).

Vlada može da propiše u kojim slučajevima nije potrebno da uslov iz stava 1. tačka 2) ovog člana bude ispunjen.

III. Sprovođenje postupka

Rok

Član 176

Carinski organ određuje rok u kojem se dobijeni proizvodi moraju ponovo uvesti u carinsko područje Republike Srbije. Taj rok se može produžiti na osnovu blagovremenog i opravdanog zahteva nosioca odobrenja.

Carinski organ utvrđuje normativ ili metod utvrđivanja normativa za izvoz i uvoz roba u postupku pasivnog oplemenjivanja.

Uslovi za odobravanje potpunog ili delimičnog oslobođenja od plaćanja uvoznih dažbina

Član 177

Potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbom člana 178. stav 1. ovog zakona može se odobriti samo kad se dobijeni proizvodi deklarišu za stavljanje u slobodan promet u ime ili za račun:

- 1) nosioca odobrenja ili
- 2) drugog lica sa sedištem u Republici Srbiji koje ima saglasnost nosioca odobrenja, a ispunjeni su uslovi iz odobrenja.

Neće se odobriti potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina iz člana 178. ovog zakona ako nije ispunjen neki od uslova ili neka od obaveza u vezi s postupkom pasivnog oplemenjivanja, osim ako se utvrdi da ti nedostaci bitno ne utiču na pravilno sprovođenje postupka.

Način utvrđivanja potpunog ili delimičnog oslobođenja od plaćanja uvoznih dažbina

Član 178

Potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina propisano članom 172. stav 1. ovog zakona utvrđuje se tako što se od iznosa uvoznih dažbina obračunatih za dobijene

proizvode koji se stavljaju u slobodan promet odbije iznos uvoznih dažbina koje bi bile obračunate na isti dan za privremeno izvezenu robu ako bi se ona uvozila u Republiku Srbiju iz države u kojoj je bila predmet oplemenjivanja ili države u kojoj je bila u poslednjoj fazi oplemenjivanja.

Iznos koji se odbija u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana izračunava se na osnovu količine i vrste robe na dan prihvatanja deklaracije za njeno stavljanje u postupak pasivnog oplemenjivanja i na osnovu ostalih elemenata za obračun koji važe za tu robu na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet.

Vrednost privremeno izvezene robe je vrednost koja se prihvata za tu robu prilikom određivanja carinske vrednosti dobijenih proizvoda u skladu sa članom 46. stav 1. tačka 2) alineja 1. ovog zakona ili, ako se vrednost ne može utvrditi na taj način, vrednost koja odgovara razlici između carinske vrednosti dobijenih proizvoda i proizvodnih troškova utvrđenih na objektivan način.

Izuzetno od st. 2. i 3. ovog člana:

1) određeni troškovi se ne uzimaju u obzir prilikom određivanja iznosa koji treba odbiti, ako je propisima koje je donela Vlada to predviđeno;

2) ako je privremeno izvezena roba pre stavljanja u postupak pasivnog oplemenjivanja bila stavljena u slobodan promet sa smanjenom stopom carine zbog njene upotrebe u posebne svrhe, sve dok važe uslovi za primenu smanjene stope carine, iznos koji treba odbiti biće jednak iznosu uvoznih dažbina koji je bio naplaćen kad je roba stavljena u slobodan promet.

Ako bi privremeno izvezena roba kod stavljanja u slobodan promet ispunjavala uslove za smanjenu ili stopu carine nula zbog njene upotrebe u posebne svrhe, ta stopa će se primeniti za dobijene proizvode, pod uslovom da je roba u državi u kojoj se odvijala prerada ili poslednja radnja prerade bila predmet radnji koje su u skladu s takvom upotrebom.

Ako je za dobijene proizvode predviđena primena mere preferencijalnog režima u smislu člana 30. stav 3. tač. 4) ili 5) ovog zakona i ako se takva mera primenjuje na robu čija je tarifna oznaka ista kao i tarifna oznaka za privremeno izvezenu robu, stopa carine na osnovu koje se utvrđuje iznos koji treba odbiti u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana je stopa koja bi bila primenjena na privremeno izvezenu robu ako bi ispunjavala uslove za primenu mere preferencijalnog režima.

Ako je međunarodnim sporazumom predviđeno delimično ili potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za dobijene proizvode, odredbe ovoga člana neće se primeniti.

Popravka bez plaćanja

Član 179

Ako je postupak pasivnog oplemenjivanja odobren radi popravke privremeno izvezene robe, ta roba može biti stavljena u slobodan promet s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih

dažbina ako se carinskom organu dokaže da je roba besplatno popravljena zbog ugovorene ili zbog zakonom propisane garantne obaveze ili zbog proizvodne mane.

U slučaju kad je proizvodna mana bila ustanovljena u vreme prvog stavljanja robe u slobodan promet, stav 1. ovog člana ne primenjuje se.

Popravka uz plaćanje

Član 180

Ako je postupak pasivnog oplemenjivanja odobren radi popravke privremeno izvezene robe uz plaćanje popravke, roba se može delimično osloboditi od plaćanja uvoznih dažbina u smislu odredaba člana 172. ovog zakona. Iznos uvoznih dažbina utvrđuje se na osnovu elemenata za obračun koji važe za dobijene proizvode na dan prihvatanja deklaracije za njihovo stavljanje u slobodan promet, pri čemu carinska vrednost predstavlja iznos jednak visini troškova popravke, pod uslovom da ti troškovi predstavljaju jedino plaćanje nosioca odobrenja i da na ta plaćanja nije uticao bilo koji oblik povezanosti nosioca odobrenja i lica koje je izvršilo popravku.

Izuzetno od člana 178. ovog zakona, Vlada može da propiše slučajeve i posebne uslove pod kojima se troškovi oplemenjivanja primenjuju kao osnovica za obračun carinskog duga pri stavljanju robe u slobodan promet nakon postupka pasivnog oplemenjivanja.

IV. Pasivno oplemenjivanje uz upotrebu sistema standardne zamene

Sistem standardne zamene

Član 181

U postupku pasivnog oplemenjivanja, u skladu sa odredbama čl. 181. do 186. ovog zakona, primenjuje se sistem standardne zamene koji omogućava da dobijeni proizvod bude zamenjen sa uvoznim proizvodom (u daljem tekstu: proizvod za zamenu).

Carinski organ može odobriti primenu sistema standardne zamene ako se proizvodna radnja odnosi na popravku domaće robe koja nije predmet posebnih propisa donesenih u okviru poljoprivredne politike.

Odredbe koje se primenjuju na dobijene proizvode odnose se i na proizvode za zamenu, osim odredaba navedenih u članu 186. ovog zakona.

Carinski organ može odobriti da se pod propisanim uslovima proizvodi za zamenu uvezu pre nego se izveze roba za koju je odobren postupak (prethodni uvoz). U tom slučaju mora se položiti obezbeđenje u visini iznosa uvoznih dažbina za proizvod za zamenu.

Proizvod za zamenu

Član 182

Proizvodi za zamenu moraju imati istu tarifnu oznaku, isti kvalitet i iste tehničke karakteristike kao privremeno izvezena roba kada bi na njoj bila obavljena popravka.

Ako je privremeno izvezena roba bila korišćena pre izvoza, proizvodi za zamenu moraju biti korišćeni, a ne novi proizvodi.

Carinski organ može dozvoliti izuzetke od primene stava 2. ovog člana ako se proizvodi za zamenu isporučuju besplatno na osnovu ugovorene ili zakonske garantne obaveze ili zbog proizvodnog nedostatka robe.

Odobranje sistema standardne zamene

Član 183

Sistem standardne zamene može se odobriti samo kad je moguće proveriti da proizvod za zamenu ispunjava uslove iz člana 182. ovog zakona.

Prehodni uvoz

Član 184

U slučaju prehodnog uvoza roba za privremeni izvoz mora se izvesti u roku od dva meseca od dana kad je carinski organ prihvatio deklaraciju za stavljanje proizvoda za zamenu u slobodan promet.

Ako to nalažu izuzetne okolnosti, carinski organ može na osnovu blagovremenog zahteva nosioca odobrenja produžiti rok iz stava 1. ovog člana u primerenim okvirima.

Iznos koja se odbija u slučaju prehodnog uvoza

Član 185

U slučaju prehodnog uvoza, kada se primenjuju odredbe člana 178. ovog zakona iznos koji se odbija određuje se na osnovu elemenata za obračun koji za robu za privremeni izvoz važe na dan prihvatanja deklaracije kojom se roba stavlja u postupak pasivnog oplemenjivanja.

Odredbe koje se ne primenjuju

Član 186

Odredbe člana 174. stav 2. i člana 175. stav 1. tačka 2) ovog zakona ne primenjuju se u okviru sistema standardne zamene.

V. Ostale odredbe

Mere trgovinske politike

Član 187

U postupcima predviđenim u okviru pasivnog oplemenjivanja primenjuju se mere trgovinske politike.

Odeljak 4 POSTUPAK IZVOZA

Pojam

Član 188

U postupku izvoza carinski organ odobrava iznošenje domaće robe iz carinskog područja Republike Srbije. U postupku izvoza primenjuju se izvozne formalnosti uključujući primenu trgovinskih mera i obračunava se izvozna carina ako je propisana.

Domaća roba namenjena iznošenju iz carinskog područja Republike Srbije stavlja se u izvozni postupak, osim u slučaju robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja ili u postupak tranzita u skladu sa članom 125. ovog zakona.

Vlada propisuje slučajeve i uslove pod kojima se ne podnosi izvozna deklaracija za robu koja napušta carinsko područje Republike Srbije.

Izvozna deklaracija podnosi se carinskom organu nadležnom prema sedištu ili prebivalištu izvoznika ili prema mestu u kome se roba pakuje odnosno utovara za izvoz.

Vlada može propisati izuzetke od stava 4. ovog člana.

Uslovi za izvoz robe

Član 189

Puštanje robe za izvoz odobrava se pod uslovom da se roba izveze iz carinskoga područja Republike Srbije u stanju u kome je bila u trenutku prihvatanja izvozne deklaracije.

Privremeni izvoz robe

Član 190

Kad se roba privremeno izvozi sa namerom da se ponovo uveze u nepromenjenom stanju, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona kojim je uređen postupak privremenog uvoza.

Glava III DRUGI OBLICI CARINSKI DOZVOLJENOG POSTUPANJA ILI UPOTREBE ROBE

Odeljak 1 SLOBODNE ZONE I SLOBODNA SKLADIŠTA

A. Opšte odredbe

Pojam

Član 191

Slobodne zone i slobodna skladišta su delovi carinskog područja Republike Srbije ili prostori koji se nalaze na tom području i odvojeni su od ostalog dela carinskog područja, u kojima se:

- 1) u svrhu naplate uvoznih dažbina i primene uvoznih mera trgovinske politike, za stranu robu, smatra da nije u carinskom području Republike Srbije, pod uslovom da nije stavljena u slobodan promet ili da nije stavljena u drugi carinski postupak ili da se ne koristi ili troši u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu pod drugim uslovima, a ne pod uslovima koji su utvrđeni carinskim propisima;
- 2) na domaću robu namenjenu izvozu, koja smeštajem u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ispunjava uslove predviđene posebnim propisima, primenjuju mere koje se primenjuju kod izvoza robe.

Ulaz i izlaz u slobodnu zonu ili slobodno skladište, izgradnja objekata u slobodnoj zoni

Član 192

Slobodne zone moraju da budu ograđene. Carinski organ određuje mesto ulaza i izlaza za svaku slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Za izgradnju objekta u slobodnoj zoni potrebno je prethodno odobrenje carinskog organa.

Carinski nadzor

Član 193

Područje, mesto ulaza i izlaza iz slobodnih zona i slobodnih skladišta podležu merama carinskog nadzora.

Lica i prevozna sredstva koja ulaze u ili izlaze iz slobodne zone, odnosno slobodnog skladišta podležu carinskoj kontroli.

Pristup slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu može da se zabrani licima za koje postoji sumnja da se neće pridržavati odredaba ovog zakona i drugih propisa.

Carinski organ može pregledati robu i sprovesti druge mere carinskog nadzora nad robom koja ulazi, izlazi ili ostaje u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu.

B. Smeštaj robe u slobodne zone ili u slobodna skladišta

Smeštanje robe u slobodnoj zoni i slobodnom skladištu

Član 194

Domaća roba, kao i strana roba, može se smestiti u slobodnu zonu ili u slobodno skladište. Carinski organ može da zahteva da se opasna roba ili roba zbog koje može da se pokvari druga roba ili za koju je, iz nekih drugih razloga, potrebno obezbediti posebne uslove, smesti u prostorije koje su posebno opremljene za njen smeštaj.

Dopremanje robe smeštene u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu carinskom organu

Član 195

Roba koja direktno ulazi u slobodnu zonu ili u slobodno skladište, a da pri tome uopšte ne ulazi u ostali deo carinskog područja Republike Srbije, ne mora da se dopremi carinskom organu, niti je potrebno da se za nju podnese deklaracija. Na tu robu primenjuje se odredba člana 193. stav 4. ovog zakona.

Roba se doprema carinskom organu i podleže propisanim carinskim formalnostima samo u slučaju:

- 1) kada je bila stavljena u carinski postupak koji se okončava kada roba ulazi u slobodnu zonu ili u slobodno skladište. Ako navedeni carinski postupak dozvoljava izuzeće od obaveze dopremanja robe, takvo dopremanje se neće zahtevati;
- 2) da je smeštena u slobodnu zonu ili u slobodno skladište na osnovu odluke carinskog organa da se za tu robu odobri povraćaj ili otpust carinskog duga;
- 3) da ispunjava uslove za primenu mera iz člana 191. stav 1. tačka 2) ovog zakona.

Carinski organ može da zahteva posebno evidentiranje robe koja podleže plaćanju izvoznih dažbina ili na koju se primenjuju drugi propisi kojima se reguliše izvoz.

Na zahtev zainteresovanog lica, carinski organ će potvrditi da li je roba koja je smeštena u slobodnu zonu ili u slobodno skladište domaća ili strana roba.

V. Rad slobodnih zona i slobodnih skladišta

Rok

Član 196

Smeštaj robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu nije vremenski ograničen.

Za određenu robu, iz člana 191. stav 1. tačka 2) ovog zakona, mogu se propisati posebni rokovi smeštaja.

Uslovi za obavljanje privredne delatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu

Član 197

U slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu privredne delatnosti obavljaju se pod carinskim nadzorom, pod uslovima koji su propisani ovim zakonom. Carinski organ mora biti unapred obavešten o obavljanju privrednih delatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Carinski organ može da uvede mere zabrane ili ograničenja u vezi sa obavljanjem privredne delatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu iz stava 1. ovog člana, zavisno od vrste predmetne robe ili zahteva carinskog nadzora.

Carinski organ odobrava obavljanje privredne delatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu licima koja pruže neophodne garancije da je omogućeno sprovođenje carinskog nadzora i kontrole.

Delatnosti u zoni

Član 198

Strana roba smeštena u slobodnu zonu ili u slobodno skladište, dok se nalazi u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu, može da se:

- 1) stavi u slobodan promet pod uslovima koji su propisani za taj postupak i uz primenu člana 203. ovog zakona;
- 2) podvrgne uobičajenim oblicima postupanja iz člana 138. stav 1. ovog zakona, bez posebnog odobrenja;
- 3) stavi u postupak aktivnog oplemenjivanja, pod uslovima koji su propisani za taj postupak;
- 4) stavi u postupak prerade pod carinskom kontrolom, pod uslovima koji su propisani za taj postupak;
- 5) stavi u postupak privremenog uvoza, pod uslovima propisanim za taj postupak;
- 6) ustupi u korist države u skladu sa članom 209. ovog zakona;
- 7) uništi, pod uslovom da odgovorno lice pruži carinskom organu sve neophodne podatke o robi.

U slučaju da je roba stavljena u jedan od postupaka iz stava 1. tač. 3), 4) ili 5) ovog člana, carinski organ može, imajući u vidu uslove za rad i sprovođenje mera carinskog nadzora u slobodnim zonama ili slobodnim skladištima, ako je potrebno, tim uslovima prilagoditi mere kontrole.

Domaća roba obuhvaćena posebnim merama poljoprivredne politike

Član 199

Domaća roba iz člana 191. stav 1. tačka 2) ovog zakona koja je obuhvaćena posebnim merama poljoprivredne politike može se u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu podvrgnuti samo takvim oblicima postupanja koji su za tu robu izričito dozvoljeni članom 138. stav 2. ovog zakona. Ti postupci mogu se preduzimati bez posebnog odobrenja.

Posebni uslovi

Član 200

Strana roba i domaća roba iz člana 191. stav 1. tačka 2) ovog zakona ne može se koristiti ili upotrebljavati u slobodnim zonama ili u slobodnim skladištima, osim u slučajevima iz čl. 198. i 199. ovog zakona.

Evidencija

Član 201

Lica koja vrše skladištenje, oplemenjivanje ili prodaju ili kupovinu robe u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu, dužna su da vode evidenciju o robi, na način koji odobri carinski organ. Podaci o robi unose se u evidenciju čim roba uđe u prostorije tih lica. Evidencija mora da omogući carinskom organu da identifikuje robu i mora da sadrži podatke o kretanju robe.

Ako se pretovar robe obavlja unutar slobodne zone, dokumenta u vezi sa tom radnjom moraju se dati na uvid carinskom organu. Kratkotrajno smeštanje robe, zbog pretovara, smatraće se sastavnim delom pretovara.

Vlada propisuje način vođenja evidencije iz stava 1. ovog člana i način sprovođenja mera carinskog nadzora u slobodnoj zoni i u slobodnom skladištu.

G. Iznošenje robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta

Iznošenje robe

Član 202

Roba koja se iznosi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta može biti:

- 1) izvezena ili ponovo izvezena iz carinskoga područja Republike Srbije, ili
- 2) uneta u drugi deo carinskoga područja Republike Srbije.

Odredbe čl. od 58. do 82. ovog zakona, osim čl. 73. do 78. ako se radi o domaćoj robi, primenjuju se i pri iznosu robe u preostali deo carinskoga područja Republike Srbije, osim robe koja slobodnu zonu napušta vazdušnim putem bez stavljanja u postupak tranzita ili neki drugi carinski postupak.

Carinska vrednost i obračun carinskog duga

Član 203

Ako nastane carinski dug za stranu robu koja se iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u ostali deo carinskoga područja Republike Srbije, a carinska vrednost se utvrđuje na osnovu stvarno plaćene cene, odnosno cene koju za tu robu treba platiti, koja uključuje troškove skladištenja i održavanja robe dok ostaje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, ti troškovi ne uračunavaju se u carinsku vrednost ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cene, odnosno cene koju za robu treba platiti.

Ako unosom u ostali deo carinskoga područja Republike Srbije nastane carinski dug za proizvod koji je u slobodnoj zoni dobijen u postupku aktivnog oplemenjivanja, iznos duga utvrdiće se na osnovu vrednosti uvozne robe sadržane u dobijenim proizvodima.

Ako je roba bila predmet uobičajenog postupanja iz člana 138. stav 1. ovog zakona deklarant može da zahteva, ako je takvo postupanje carinski organ odobrio u skladu sa članom 138. stav 4. ovog zakona, da se iznos uvoznih dažbina utvrdi na osnovu vrste robe, carinske vrednosti i količine robe, na osnovu koje bi se iznos utvrdio u vreme nastanka carinskog duga određeno u skladu sa članom 251. ovog zakona da roba nije bila predmet takvog postupanja. Vlada može da propiše slučajeve u kojima se neće primenjivati odredbe ovog stava.

Postupanje sa domaćom robom koja podleže merama poljoprivredne politike

Član 204

Domaća roba iz člana 191. stav 1. tačka 2) ovog zakona koja podleže merama poljoprivredne politike može se staviti u neki od postupaka ili se može odobriti njena upotreba ako unosom u slobodnu zonu ili slobodno skladište ispunjava uslove propisane za izvoz takve robe.

Ako se roba iz stava 1. ovog člana vrati u ostali deo carinskog područja Republike Srbije, ili ako u roku propisanom u skladu sa članom 196. stav 2. ovog zakona, nije odobreno neko od postupanja ili upotrebe iz stava 1. ovog člana, carinski organ će preduzeti mere u skladu sa propisima koji se odnose na nepoštovanje određenog postupanja ili upotrebe.

Dokaz o statusu robe

Član 205

U slučaju unosa ili vraćanja robe sa područja slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali deo carinskog područja Republike Srbije ili ako se roba stavlja u carinski postupak, potvrda carinskog organa iz člana 195. stav 4. ovog zakona može se upotrebiti kao dokaz carinskog statusa kao domaće ili strane robe.

Kad se za robu ne može potvrdom ili na drugi način dokazati njen status kao domaće ili strane robe, ona će se smatrati:

1) domaćom, u svrhu plaćanja izvoznih dažbina, dobijanja izvoznih dozvola (sertifikata) i primene propisanih trgovinskih mera kod izvoza,

2) stranom, u svim ostalim slučajevima.

Primena propisa

Član 206

Carinski organ, kada roba napušta carinsko područje Republike Srbije iz slobodne zone ili slobodnog skladišta, kontroliše primenu odredaba koje se odnose na izvoz, pasivno oplemenjivanje, ponovni izvoz, postupke s odlaganjem ili postupak unutrašnjeg tranzita, kao i primenu odredaba čl. 210. do 214. ovog zakona.

Snabdevanje vazduhoplova

Član 207

Vazduhoplov čija je krajnja destinacija u inostranstvu može, pod carinskim nadzorom, uzeti zalihe robe na koju se ne plaćaju uvozne dažbine, i to:

- 1) hranu ili ostale neophodne proizvode proporcionalno broju putnika, članova posade i trajanju leta, i
- 2) proizvode neophodne za funkcionisanje i održavanje vazduhoplova u količinama koje su potrebne za funkcionisanje i održavanje vazduhoplova tokom leta.

Roba iz stava 1. tačka 1) ovog člana može se prodavati putnicima u avionu.

U vazduhoplov koji ulazi u državu može se uneti roba iz stava 1. ovog člana bez plaćanja carine, pod uslovom da ona ostaje u vazduhoplovu. Ako se takva roba istovari, mora se dopremiti carinskom organu i za nju se mora odrediti carinsko postupanje ili upotreba.

Roba iz stava 1. ovog člana se na vazduhoplov doprema iz posebnog skladišta na koje se primenjuju odredbe o carinskim skladištima.

Slobodne carinske prodavnice

Član 208

Slobodne carinske prodavnice mogu se otvarati na međunarodnim aerodromima. U slobodnim carinskim prodavnicama, putnicima koji napuštaju carinsko područje Republike Srbije, posle carinske kontrole, prodaje se roba bez plaćanja carine.

Snabdevanje slobodnih carinskih prodavnica robom vrši se iz skladišta na koje se primenjuju odredbe o carinskim skladištima.

Carinski organ odobrava otvaranje slobodnih carinskih prodavnica u skladu sa propisanim uslovima.

Vlada propisuje uslove za otvaranje slobodnih carinskih prodavnica i prodaju robe u tim prodavnicama.

Odeljak 2
PONOVNI IZVOZ, UNIŠTENJE I USTUPANJE ROBE U KORIST DRŽAVE

Pojam i uslovi

Član 209

Strana roba može da se:

- 1) ponovo izveze iz carinskoga područja Republike Srbije,
- 2) uništi, ili
- 3) ustupi u korist države.

Na ponovni izvoz, kad je to potrebno, na odgovarajući način primenjuju se propisane formalnosti za izvoz robe, uključujući i primenu trgovinskih mera.

Vlada propisuje slučajeve u kojima se za stranu robu stavlenu u postupak aktivnog oplemenjivanja sa odlaganjem neće primenjivati trgovinske mere pri izvozu iz Republike Srbije.

O nameri ponovnog izvoza ili uništenja robe mora se obavestiti carinski organ. Carinski organ će zabraniti ponovni izvoz robe ako je to propisano ili to predviđaju mere iz stava 2. ovog člana. Ako se roba koja je stavljena u postupak sa ekonomskim dejstvom ponovo izvozi, za tu robu podnosi se deklaracija u skladu sa čl. 83. do 103. ovog zakona. U tim slučajevima primeniće se član 188. st. 3. i 4. ovog zakona.

Vlada propisuje uslove i način na koji se roba može ustupiti u korist države.

Uništenjem ili ustupanjem robe ne mogu nastati troškovi na teret države.

Za otpad i ostatke nastale uništenjem određuje se carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba propisana za stranu robu.

Otpad i ostaci ostaju pod carinskim nadzorom u skladu sa članom 62. stav 2. ovog zakona.

Deo peti
ROBA KOJA NAPUŠTA CARINSKO PODRUČJE REPUBLIKE SRBIJE

Roba koja napušta carinsko područje Republike Srbije, rokovi i uslovi

Član 210

Roba koja napušta carinsko područje Republike Srbije, osim robe koja se prevozi prevoznim sredstvima koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili vazdušni prostor carinskog područja Republike Srbije, bez zaustavljanja na tom području, mora imati deklaraciju ili, ako se ne zahteva deklaracija, sažetu deklaraciju.

Vlada propisuje:

- 1) rok do kojeg deklaracija ili sažeta deklaracija mora biti podneta izlaznom carinskom organu pre nego što se roba iznese sa carinskog područja Republike Srbije,
- 2) pravila za izuzeće od napred propisanog roka i promene roka,
- 3) uslove pod kojima se može odustati od zahteva za podnošenje sažete deklaracije ili se zahtev može izmeniti, i
- 4) slučajeve u kojima i uslove pod kojima se za robu koja napušta carinsko područje Republike Srbije ne podnosi deklaracija, kao ni sažeta deklaracija, u skladu sa posebnim uslovima ili za određene vrste prometa robe, oblike transporta, za određene ekonomske operatore ili ako međunarodni ugovori zahtevaju posebne oblike obezbeđenja.

Deklaracija

Član 211

Ako je roba koja napušta carinsko područje Republike Srbije stavljena u neki od carinski dozvoljenih postupaka ili upotrebe za koje se na osnovu carinskih propisa zahteva deklaracija, ova deklaracija mora biti podneta izlaznom carinskom organu pre nego što se roba iznese iz carinskog područja Republike Srbije.

Kada se izvozni i izlazni carinski organ razlikuju, izvozni carinski organ će odmah elektronskim putem proslediti ili učiniti dostupnim, sve neophodne pojedinosti izlaznom carinskom organu.

Deklaracija mora da sadrži najmanje one podatke koji su neophodni za sažetu deklaraciju propisanu članom 213. stav 1. ovog zakona.

Ako se deklaracija podnosi na neki drugi način osim elektronskim putem, carinski organ mora primeniti isti stepen kontrole rizika kao kada se podnosi elektronskim putem.

Sažeta deklaracija

Član 212

Ako roba koja napušta carinsko područje Republike Srbije nije stavljena u neki od carinski dozvoljenih postupaka ili upotrebe za koje se mora podneti deklaracija, sažeta deklaracija mora biti podneta izlaznom carinskom organu pre nego što roba napusti carinsko područje Republike Srbije.

Carinski organ može dozvoliti da sažeta deklaracija bude podneta i nekom drugom carinskom organu pod uslovom da taj carinski organ, odmah, elektronskim putem izlaznom carinskom organu prosledi ili učini dostupnim sve neophodne pojedinosti.

Carinski organ može prihvatiti da umesto sažete deklaracije bude podneta prijava i omogućen pristup podacima neophodnim za sažetu deklaraciju u kompjuterskom sistemu ekonomskog operatora.

Podnošenje sažete deklaracije

Član 213

Ministar propisuje obrazac sažete deklaracije i podatke koji se u nju unose. Sažeta deklaracija mora sadržati podatke koji su neophodni za obavljanje analize rizika i odgovarajuću primenu carinske kontrole, pre svega za potrebe bezbednosti i zaštite, uz primenu, gde je to moguće, međunarodnih standarda i poslovne prakse.

Sažeta deklaracija podnosi se elektronskim putem. Podaci iz trgovačkih, lučkih ili transportnih dokumenata mogu se koristiti ako sadrže neophodne pojedinosti. U izuzetnim slučajevima, carinski organi mogu prihvatiti štampanu sažetu deklaraciju, pod uslovom da se na nju primene iste mere kontrole rizika kao što se primenjuju na deklaracije podnete elektronskim putem.

Sažetu deklaraciju podnosi:

- 1) lice koje prenosi robu ili koje preuzima odgovornost za iznošenje robe iz carinskog područja Republike Srbije; ili
- 2) lice koje može da prijavi ili da obezbedi da konkretna roba bude prijavljena nadležnom carinskom organu; ili
- 3) predstavnik jednog od lica iz tač. 1) ili 2) ovog stava.

Carinski organ, na zahtev lica iz stava 3. ovog člana, može da odobri dopunu podnete sažete deklaracije. Dopuna se ne može odobriti nakon što je carinski organ:

- 1) obavestio lice koje je podnelo sažetu deklaraciju da namerava da pregleda robu,
- 2) utvrdio da su pojedinosti iz deklaracije netačne, ili
- 3) dozvolio premeštanje robe.

Carinski nadzor nad robom koja napušta carinsko područje Republike Srbije

Član 214

Roba koja napušta carinsko područje Republike Srbije podleže carinskom nadzoru i može biti predmet kontrole carinskog organa u skladu sa propisima. Roba napušta carinsko područje preko

graničnih prelaza iz člana 58. ovog zakona putem koji određuje carinski organ uz primenu postupka koji određuje taj organ.

Deo šesti CARINSKE POVLASTICE

Glava I OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA UVOZNIH DAŽBINA

Oslobodenja od plaćanja uvoznih dažbina za strana lica

Član 215

Oslobodeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) šefovi stranih država, izaslanici šefova stranih država u specijalnoj misiji, kao i članovi njihove pratnje - na predmete namenjene službenoj i ličnoj upotrebi;
- 2) međunarodne organizacije - na predmete namenjene službenim potrebama;
- 3) međunarodne i druge strane humanitarne organizacije - na robu namenjenju pružanju humanitarne pomoći;
- 4) diplomatska i konzularna predstavništva stranih država - na predmete namenjene službenim potrebama;
- 5) šefovi stranih diplomatskih i konzularnih predstavništava i članovi njihovih užih porodica - na predmete namenjene ličnoj upotrebi.

Oslobodeni su od plaćanja carine u skladu sa odredbama međunarodnih ugovora:

- 1) diplomatsko osoblje stranih diplomatskih predstavništava i članovi njihovih užih porodica - na predmete namenjene ličnoj upotrebi;
- 2) osoblje stranih diplomatskih i konzularnih predstavništava - na predmete domaćinstva.

Predmeti oslobođeni od plaćanja uvoznih dažbina iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se otuđiti ili drugom licu dati na upotrebu pre prijave carinskom organu i sprovedenog postupka carinjenja.

Povlastice iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu koristiti domaći državljani niti strani državljani stalno nastanjeni u Republici Srbiji.

Oslobodenja od plaćanja uvoznih dažbina za fizička lica

Član 216

Oslobodeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) putnici koji dolaze iz inostranstva - na predmete koji služe njihovim ličnim potrebama za vreme putovanja (lični prtljag), nezavisno od toga da li ih nose sa sobom ili su ih dali na prevoz vozaru;
- 2) domaći putnici, pored predmeta ličnog prtljaga - na predmete koje unose iz inostranstva, ako nisu namenjeni preprodaji;
- 3) strani državljani koji su dobili državljanstvo i strani državljani koji su dobili azil, odnosno odobrenje za stalno nastanjenje u Republici Srbiji - na predmete za svoje domaćinstvo, osim na motorna vozila;
- 4) domaći državljani - članovi posada domaćih brodova i domaći državljani, koji su po ma kom osnovu bili na radu u inostranstvu neprekidno najmanje dve godine - na predmete domaćinstva, osim na motorna vozila;
- 5) domaći i strani državljani - na pošiljke male vrednosti koje besplatno primaju od fizičkih lica iz inostranstva, pod uslovom da te pošiljke nisu komercijalne prirode;
- 6) domaći i strani državljani - na lekove za ličnu upotrebu koje primaju iz inostranstva u pošiljkama;
- 7) domaći državljani i strani državljani stalno nastanjeni u Republici Srbiji - na predmete nasleđene u inostranstvu;
- 8) domaći državljani, strani državljani stalno nastanjeni u Republici Srbiji, privredna društva, zajednice i druge organizacije - na odlikovanja, medalje, sportske trofeje, i druge predmete koje dobijaju u inostranstvu na takmičenjima, izložbama i priredbama od međunarodnog značaja;
- 9) naučnici, književnici i umetnici - na sopstvena dela koja unose iz inostranstva;
- 10) domaći državljani koji žive u pograničnom pojasu - na proizvode zemljoradnje, stočarstva, ribarstva, pčelarstva i šumarstva dobijene sa svojih imanja koja se nalaze u pograničnom pojasu susedne države, kao i na priplod i ostale proizvode dobijene od stoke koja se zbog poljskih radova, ispaša ili zimovanja nalazi na tim imanjima;
- 11) vozači motornih vozila - na gorivo i mazivo u rezervoarima koji su fabrički ugrađeni u motorno vozilo;
- 12) osobe sa invaliditetom - na ortopedska i druga pomagala i na rezervne delove i potrošni materijal za korišćenje tih pomagala koja služe kao zamena telesnih organa koji nedostaju, odnosno oštećenih telesnih organa;
- 13) osobe sa invaliditetom sa telesnim oštećenjem od najmanje 70%, vojni invalidi od prve do pete grupe, civilni invalidi rata od prve do pete grupe, slepa lica, lica obolela od distrofije ili srodnih mišićnih i neuromišićnih oboljenja, od paraplegije i kvadriplegije, cerebralne i dečije paralize i od multipleks skleroze, roditelji višestruko ometene dece, koja su u otvorenoj zaštiti,

odnosno o kojima roditelji neposredno brinu - na putničke automobile i druga motorna vozila konstruisana prvenstveno za prevoz lica (osim onih iz tar. broja 8702 Carinske tarife), uključujući "karavan" i "kombi" vozila, osim terenskih, koja unesu ili prime iz inostranstva za ličnu upotrebu;

14) osobe sa invaliditetom prve i druge grupe, kao i lica čiji stepen invaliditeta odgovara invaliditetu prve i druge grupe, koji se posle sprovedene profesionalne rehabilitacije osposobe za određenu delatnost - na opremu za vršenje te delatnosti koja se ne proizvodi u Republici Srbiji;

15) organizacije osoba sa invaliditetom (gluvi i nagluvi, slepi i slabovidni, distrofičari, paraplegičari, oboleli od neuromišićnih bolesti i dr.), odnosno članovi tih organizacija - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente i na njihove rezervne delove i na potrošni materijal za korišćenje te opreme koji se ne proizvode u Republici Srbiji;

16) građani na specifičnu opremu, uređaje i instrumente za zdravstvo i na rezervne delove i potrošni materijal za korišćenje te opreme, za ličnu upotrebu, koji se ne proizvode u Republici Srbiji.

Oslobođenja od plaćanja uvoznih dažbina za pravna i druga lica

Član 217

Oslobođeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

1) organizacije Crvenog krsta - na robu koju uvezu iz inostranstva, koja se ne proizvodi u Republici Srbiji, a koja služi za izvršavanje njihovih humanitarnih zadataka;

2) vatrogasne i spasilačke organizacije i društva - na opremu i delove te opreme koji se ne proizvode u Republici Srbiji, a namenjeni su za gašenje požara i za spasilačke delatnosti;

3) muzeji i umetničke galerije - na zbirke, delove zbirki i pojedinačne predmete koji su njima namenjeni, kao i arhivi - za arhivski materijal;

4) lica, osim fizičkih, koja se bave naučnom, obrazovnom, kulturnom, sportskom, rekreativnom, humanitarnom, verskom delatnošću, tehničkom kulturom, umetnošću, delatnostima zaštite prirode i kulturnih dobara i kontrolom kvaliteta životne sredine - na robu koja se ne proizvodi u Republici Srbiji, a služi neposredno za obavljanje tih delatnosti, osim alkohola i alkoholnih pića, duvanskih proizvoda i putničkih motornih vozila;

5) lica, osim fizičkih - na robu koju besplatno prime iz inostranstva za naučne, prosvetne, kulturne, sportske, humanitarne, verske, zdravstvene i socijalne svrhe, kao i za zaštitu životne sredine, osim alkohola i alkoholnih pića, duvanskih proizvoda i putničkih motornih vozila;

6) lica, osim fizičkih - na robu koju besplatno prime iz inostranstva ili je nabave od sredstava koja su dobila iz inostranstva kao novčanu pomoć, ako je namenjena otklanjanju posledica

prouzrokovanih elementarnim nepogodama (zemljotresi, poplave, suše, ekološki udesi i sl.), ratom ili oružanim sukobom.

Pravo na oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbom ove tačke, može se ostvariti ako Vlada utvrdi da su posledice elementarnih nepogoda takve da za njihovo otklanjanje treba dozvoliti uvoz robe uz oslobođenje od plaćanja carine i ako se ta roba uveze u roku koji odredi Vlada;

7) privredna društva u oblasti zdravstva - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente za zdravstvo i njihove rezervne delove i na potrošni materijal za korišćenje te opreme, kao i za lekove koji se koriste u bolničkom lečenju, koji se ne proizvode u zemlji i ako se uvoze radi opremanja i potreba tih privrednih društava u skladu sa programima razvoja zdravstva;

8) privredna društva za profesionalno osposobljavanje i zapošljavanje invalida - na opremu i rezervne delove koji se ne proizvode u zemlji, a koriste se za profesionalno osposobljavanje i radno angažovanje invalida;

9) lica, osim fizičkih - na opremu koja se ne proizvodi u zemlji, a služi neposredno za zaštitu životne sredine;

10) lica, osim fizičkih - na medalje i plakete koje primaju iz inostranstva radi dodeljivanja na međunarodnim takmičenjima koja se organizuju u Republici Srbiji.

Odredbe stava 1. tač. 3. do 10. ovog člana primenjuju se i na preduzetnike.

Roba na koju se ne plaćaju uvozne dažbine

Član 218

Uvozne dažbine ne plaćaju se na:

1) novu opremu koja se ne proizvodi u zemlji, koja se uvozi za novu ili proširenje postojeće proizvodnje, modernizaciju proizvodnje, uvođenje nove odnosno osavremenjavanje postojeće tehnologije, osim putničkih motornih vozila i aparata za igre na sreću;

2) reklamni materijal i uzorke koji se besplatno primaju iz inostranstva;

3) predmete stranih izlagača koji učestvuju na međunarodnim sajmovima i prodajnim izložbama u zemlji, koje unose i primaju iz inostranstva radi uobičajene raspodele ili potrošnje za vreme održavanja sajmova, odnosno izložbi;

4) žigove, patente, modele i prateće isprave, kao i prijave i podneske za priznavanje prava, koji se dostavljaju organizacijama za zaštitu prava intelektualne svojine;

5) pošiljke male vrednosti, nekomercijalne prirode.

Uslovi i postupak za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja carinskih dažbina

Član 219

Vlada može da utvrdi vrstu, količinu i vrednost robe iz čl. 215. do 218. ovog zakona na koju se ne plaćaju uvozne dažbine, kao i rokove, uslove i postupak za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina.

Raspolaganje sa robom koja je oslobođena plaćanja ili na koju se ne plaćaju carinske dažbine

Član 220

Roba koja je bila oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbama čl. 215. i 216. stav 1. tač. 1), 3) i 4), čl. 217. i 218. ovog zakona, u roku od tri godine od dana stavljanja u slobodan promet, ne može se otuđiti, dati na korišćenje drugom licu ili drukčije upotrebiti, osim u svrhe za koje je bila oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina, pre nego što se uvozne dažbine plate. Ova roba ne može se davati u zalog, na pozajmicu ili kao obezbeđenje za izvršenje druge obaveze.

Odredba stava 1. ovog člana odnosi se i na upotrebljavana putnička motorna vozila iz člana 216. stav 1. tačka 13. ovog zakona. Rok iz stava 1. ovog člana za nova putnička motorna vozila iz člana 216. stav 1. tačka 13. ovog zakona je pet godina.

U slučaju da carinski organ dozvoli drukčiju upotrebu robe, visina uvoznih dažbina utvrđuje se prema stanju robe i u skladu sa propisima koji važe u momentu podnošenja zahteva za plaćanje uvoznih dažbina.

U slučaju postupanja sa robom suprotno odredbi stava 1. ovog člana, uvozne dažbine obračunavaju se prema stanju robe i u skladu sa propisima koji važe na dan donošenja rešenja o naplati uvoznih dažbina.

Glava II POVRAĆAJ ROBE

Pojam, rok, uslovi

Član 221

Domaća roba koja je bila izvezena iz carinskoga područja Republike Srbije i koja se u roku od tri godine vraća u carinsko područje Republike Srbije i stavlja u slobodan promet na zahtev deklaranta oslobađa se od plaćanja uvoznih dažbina.

Rok od tri godine carinski organ može produžiti, na zahtev deklaranta, ako za to postoje opravdani razlozi. Ako je vraćena roba, pre nego što je izvezena iz carinskoga područja Republike Srbije, bila stavljena u slobodan promet uz smanjenu ili stopu carine nula zbog njene

upotrebe u posebne svrhe, izuzeće od uvoznih dažbina iz ovog člana carinski organ će odobriti ako se roba ponovo uvozi u iste svrhe.

Ako se roba ne uvozi ponovo u iste svrhe, iznos uvoznih dažbina obračunat za tu robu umanjice se za iznos uvoznih dažbina plaćen prilikom prvog stavljanja robe u slobodan promet. Ako je iznos prethodno plaćenih uvoznih dažbina veći od iznosa koji bi trebalo platiti pri ponovnom uvozu, povraćaj uvoznih dažbina neće biti odobren.

Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se ako je:

- 1) roba izvezena iz carinskoga područja Republike Srbije u okviru postupka pasivnog oplemenjivanja, osim ako je roba ostala u istom stanju u kakvom je izvezena,
- 2) roba bila predmet posebnih mera uključujući i izvoz u treće države, pod uslovima koje odredi Vlada.

Uslov uvoza robe u istom stanju, odstupanje

Član 222

Carinski organ odobriće oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa članom 221. ovog zakona za robu koja se ponovo uvozi u istom stanju u kojem je izvezena. Vlada će propisati pod kojim okolnostima i uslovima su mogući izuzeci od ove odredbe.

Roba iz postupka aktivnog oplemenjivanja

Član 223

Odredbe čl. 221. i 222. ovog zakona shodno se primenjuju na dobijene proizvode prethodno izvezene ili ponovo izvezene nakon postupka aktivnog oplemenjivanja.

Iznos uvoznih dažbina za robu iz stava 1. ovog člana određuje se na osnovu propisa za postupak aktivnog oplemenjivanja, pri čemu se dan ponovnog izvoza smatra danom stavljanja u slobodan promet.

Glava III

PROIZVODI MORSKOG RIBOLOVA I DRUGI PROIZVODI IZVAĐENI IZ MORA

Roba oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina

Član 224

Sledeći proizvodi, koji se saglasno odredbama člana 33. stav 2. tačka 6) ovog zakona smatraju robom domaćeg porekla, oslobođeni su od plaćanja uvoznih dažbina kad se stavljaju u slobodan promet:

1) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi izvađeni iz teritorijalnog mora drugih država na brodovima registrovanim ili upisanim u odgovarajući registar Republike Srbije i koji plove pod njenom zastavom;

2) proizvodi dobijeni od proizvoda iz tačke 1) ovog stava na brodovima - fabrikama koji ispunjavaju uslove iz te tačke.

Deo sedmi CARINSKI DUG I OBRAČUN UVOZNIH DAŽBINA

Glava I OBEZBEĐENJE ZA NAPLATU CARINSKOG DUGA

Polaganje obezbeđenja

Član 225

Ako carinski organ u skladu sa carinskim propisima zahteva polaganje obezbeđenja za plaćanje carinskog duga, to obezbeđenje je dužan da položi dužnik ili lice koje može postati odgovorno za taj dug. Obezbeđenje za plaćanje carinskog duga uključuje i obezbeđenje plaćanja svih dažbina, taksi i naknada koje su carinski organi posebnim propisima dužni da naplaćuju prilikom uvoza i izvoza robe.

Carinski organ može da zahteva polaganje jednog obezbeđenja za plaćanje jednog carinskog duga.

Carinski organ može da odobri da drugo lice položi obezbeđenje za plaćanje carinskog duga umesto lica čija je to obaveza.

Polaganje obezbeđenja neće se zahtevati od organa državne uprave.

Carinski organ ne mora da zahteva polaganje obezbeđenja za plaćanje carinskog duga koji ne prelazi iznos od 500 evra u dinarskoj protivvrednosti.

Vlada može da propiše i druge slučajeve u kojima se neće zahtevati polaganje obezbeđenja, ili u kojima će se odobriti polaganje obezbeđenja u smanjenom iznosu.

Drugi slučajevi polaganja obezbeđenja

Član 226

Ako prema carinskim propisima polaganje obezbeđenja nije obavezno, carinski organ može da zahteva polaganje obezbeđenja ako oceni da nije sigurno da će plaćanje carinskoga duga ili carinskoga duga koji bi mogao nastati biti blagovremeno izvršena.

Obezbeđenje za plaćanje carinskog duga na osnovu stava 1. ovog člana može da se zahteva:

- 1) u trenutku primene propisa kojima se zahteva polaganje obezbeđenja,
- 2) naknadno, u svakom trenutku ako carinski organ utvrdi da carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati neće biti namiren u propisanome roku.

Zajedničko obezbeđenje

Član 227

Na zahtev lica iz člana 225. st. 1. i 3. ovog zakona carinski organ može da odobri da se za dva ili više postupaka u vezi sa kojima je carinski dug nastao ili bi mogao nastati položi zajedničko obezbeđenje.

Vlada propisuje bliže uslove i postupak polaganja obezbeđenja iz stava 1. ovog člana.

Visina obezbeđenja

Član 228

Ako je polaganje obezbeđenja prema carinskim propisima obavezno, uz primenu posebnih odredaba koje se odnose na postupak tranzita, carinski organ utvrđuje iznos obezbeđenja u visini koja odgovara:

- 1) tačnom iznosu carinskog duga ili dugova za koje se obezbeđenje daje, ako se taj iznos u trenutku u kojem se polaganje obezbeđenja zahteva može odrediti;
- 2) u drugim slučajevima, najvišem iznosu carinskog duga ili dugova koji su nastali ili koji bi mogli nastati.

U slučaju zajedničkog obezbeđenja za više carinskih dugova čija visina tokom osiguranog perioda podleže promenama, obezbeđenje se utvrđuje u iznosu koji obezbeđuje naplatu carinskih dugova u svakom trenutku.

Ako carinski organ zahteva polaganje obezbeđenja kad prema carinskim propisima polaganje obezbeđenja za naplatu carinskog duga nije obavezno, iznos obezbeđenja ne sme biti viši od iznosa utvrđenog primenom odredaba stava 1. ovog člana.

Oblici obezbeđenja

Član 229

Obezbeđenje za plaćanje carinskog duga polaže se deponovanjem gotovine ili bankarskom garancijom.

Vlada može da propiše i druge oblike obezbeđenja osim onih iz stava 1. ovog člana, ako pružaju isti nivo obezbeđenja naplate carinskog duga.

Deponovanje gotovine

Član 230

Deponovanje gotovine vrši se u skladu sa propisima.

Deponovanjem gotovine smatra se i:

- 1) podnošenje čeka, odnosno menice, čiju naplativost garantuje lice na koje je vučena, a koji je prihvatljiv za carinski organ;
- 2) podnošenje drugog instrumenta plaćanja koji je prihvatljiv za carinski organ.

Bankarska garancija

Član 231

Banka garant se u pismenoj formi obavezuje da će u roku dospelosti, solidarno sa dužnikom, platiti iznos carinskog duga obuhvaćenog garancijom, uključujući kamate i troškove nastale u postupku naplate neplaćenog carinskog duga.

Banka garant mora biti osnovana u Republici Srbiji, a njeno jemstvo prihvatljivo po oceni carinskog organa.

Carinski organ može da odbije banku garanta ili predloženi oblik garancije, ako oceni da se time ne obezbeđuje blagovremena naplata carinskog duga.

Izbor oblika obezbeđenja

Član 232

Lice koje ima obavezu polaganja obezbeđenja slobodno je pri izboru oblika obezbeđenja propisanih u skladu sa odredbom člana 229. ovog zakona.

Carinski organ može da zahteva da izabrani oblik obezbeđenja važi u određenom vremenskom periodu.

Odbijanje obezbeđenja

Član 233

Carinski organ može da odbije predloženo obezbeđenje ako oceni da takav oblik ne obezbeđuje sa sigurnošću plaćanje carinskog duga.

Dodatno ili novo obezbeđenje

Član 234

Ako carinski organ utvrdi da položeno obezbeđenje ne obezbeđuje ili više nije sigurno da će obezbediti naplatu carinskog duga u potpunosti ili blagovremeno, može da zahteva da lice iz člana 225. stav 1. ovog zakona položi dodatno obezbeđenje ili da prethodno položeno obezbeđenje zameni novim.

Prestanak obezbeđenja

Član 235

Obezbeđenje za naplatu carinskog duga ne može da prestane da važi dok carinski dug ne bude naplaćen ili dok ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati. Posle naplate carinskog duga, odnosno pošto nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug ne može više da nastane, obezbeđenje za naplatu tog carinskog duga se vraća bez odlaganja.

Ako je carinski dug delimično naplaćen ili ako može nastati samo u odnosu na deo iznosa za koji je položeno obezbeđenje, deo obezbeđenja se vraća na zahtev podnosioca obezbeđenja, osim ako se radi o manjem iznosu, zbog čega vraćanje dela obezbeđenja nije opravdano.

Propisivanje odstupanja

Član 236

Vlada može da propiše posebne uslove, oblik i način polaganja obezbeđenja za plaćanje carinskog duga, kada je to potrebno radi primene međunarodnih ugovora.

Glava II NASTANAK CARINSKOG DUGA

Član 237

Carinski dug pri uvozu nastaje:

- 1) stavljanjem robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina u slobodan promet;
- 2) stavljanjem takve robe u postupak privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina.

Carinski dug nastaje u trenutku prihvatanja deklaracije.

Dužnik je deklarant, a u slučaju posrednog zastupanja, dužnik je i lice za čiji je račun deklaracija podneta.

Ako su u deklaraciji za jedan od postupaka iz stava 1. ovog člana prikazani netačni podaci zbog čega uvozne dažbine nisu obračunate i naplaćene, delimično ili u celosti, dužnikom smatra se i lice koje je dalo podatke navedene u deklaraciji, a koje je znalo ili moglo da zna da podaci nisu istiniti.

Carinski dug kod nezakonitog unošenja robe

Član 238

Carinski dug pri uvozu nastaje i:

- 1) nezakonitim unošenjem u carinsko područje Republike Srbije robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina;
- 2) nezakonitim unošenjem robe iz stava 1. tačka 1) ovog člana iz slobodne zone u drugi deo carinskog područja Republike Srbije.

Nezakonitim unošenjem robe u smislu ovog člana smatra se unošenje robe suprotno odredbama čl. 63. do 66. ovog zakona i člana 202. stav 1. tačka 2) ovog zakona.

Carinski dug nastaje u trenutku nezakonitog unošenja robe u carinsko područje.

Dužnik je lice koje je:

- 1) nezakonito unelo robu,
- 2) učestvovalo u nezakonitom unošenju robe, a znalo je ili je moglo da zna da je takvo unošenje nezakonito,
- 3) steklo svojину ili državinu nad robom iz stava 1. ovog člana i koje je u trenutku sticanja ili prijema robe znalo ili je moglo da zna da je roba nezakonito uneta.

Carinski dug kod izuzimanja robe ispod carinskog nadzora

Član 239

Carinski dug pri uvozu nastaje i nezakonitim izuzimanjem ispod carinskog nadzora robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina.

Carinski dug nastaje u trenutku izuzimanja robe ispod carinskog nadzora.

Dužnik je lice koje je:

- 1) izuzelo robu ispod carinskog nadzora,
- 2) učestvovalo u izuzimanju robe ispod carinskog nadzora iako je znalo ili je moglo da zna da je roba izuzeta ispod carinskog nadzora,
- 3) steklo ili zadržalo robu izuzetu ispod carinskog nadzora, ako je u trenutku sticanja odnosno prijema robe znalo ili je moglo da zna da se radi o takvoj robi,

4) bilo dužno da se pridržava obaveza koje proizilaze iz privremenog smeštaja robe ili carinskog postupka u koji je roba bila stavljena.

Carinski dug zbog neispunjavanja obaveza ili uslova

Član 240

Carinski dug pri uvozu nastaje i:

- 1) zbog neispunjavanja obaveza koje proizilaze iz privremenog smeštaja ili drugog carinskog postupka u koji je roba bila stavljena, ili
- 2) zbog neispunjenja nekih od uslova za stavljanje robe u odgovarajući carinski postupak ili za odobravanje niže ili stope carine nula, radi upotrebe robe u posebne svrhe.

Izuzetno od tačke 1. ovog stava, carinski dug ne nastaje ako se utvrdi da učinjeni propusti nisu bitno uticali na pravilno sprovođenje privremenog smeštaja ili određenog carinskog postupka.

Carinski dug nastaje u trenutku kada prestane ispunjenje obaveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uslova za njeno stavljanje u taj postupak ili za odobravanje niže ili stope carine nula radi upotrebe robe u posebne svrhe.

Dužnik je lice koje je dužno ili da ispuni propisane obaveze koje proizilaze iz privremenog smeštaja robe ili njenog stavljanja u odgovarajući carinski postupak ili koje je bilo dužno da ispuni uslove za stavljanje robe u takav postupak.

Carinski dug zbog nepravilnog postupanja ili upotrebe robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu

Član 241

Carinski dug nastaje trošenjem ili upotrebom robe u slobodnoj zoni ili slobodnim skladištima na način ili pod uslovima koji nisu u skladu sa propisima. Ako roba nestane u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu i carinski organ oceni da objašnjenje u vezi sa njenim nestankom nije prihvatljivo, smatra se da je takva roba potrošena ili upotrebljena u slobodnoj zoni ili slobodnim skladištima suprotno propisima.

Carinski dug nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrebi pod uslovima koji nisu u skladu sa propisima.

Dužnik je lice koje je potrošilo ili upotrebilo robu, kao i lice koje je u potrošnji ili upotrebi robe učestvovalo, ako je znalo ili je moglo znati da se roba troši ili koristi pod uslovima koji nisu u skladu sa carinskim i drugim propisima.

Ako carinski organ smatra da je roba koja je nestala, potrošena ili upotrebljena u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, a nije moguće odrediti dužnika u smislu stava 3. ovog člana, lice koje je prema saznanju carinskog organa poslednje bilo u posedu robe obavezno je da plati carinski dug.

Kada carinski dug ne nastaje

Član 242

Izuzetno od odredaba čl. 238. i 240. stav 1. tačka 1) ovog zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati ako lice dokaže da obaveze koje proizilaze iz:

- 1) odredaba čl. 63. do 66. i člana 202. stav 1, tačka 2) ovog zakona ili
- 2) privremenog smeštaja te robe ili
- 3) primene carinskog postupka u koji je ta roba bila stavljena,

nisu mogle biti ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe kao posledice same prirode robe, nepredviđenih okolnosti, nastupanja više sile ili uz odobrenje carinskog organa. Nepovratno izgubljena roba je roba neupotrebljiva za bilo koje lice.

Carinski dug ne nastaje za robu koja je pod uslovom upotrebe u posebne svrhe stavljena u slobodan promet po nižoj ili stopi carine nula, ako je ta roba uz odobrenje carinskog organa izvezena ili ponovo izvezena.

Ostaci ili otpaci kod uništenja robe

Član 243

Ako, u skladu sa odredbama člana 242. stav 1. ovog zakona, nije nastao carinski dug za robu koja je pod uslovom upotrebe u posebne svrhe stavljena u slobodan promet uz nižu ili stopu carine nula, ostaci ili otpaci koji preostanu posle uništenja takve robe smatraće se stranom robom.

Carinski dug kada je roba bila stavljena u slobodan promet uz nižu stopu carine

Član 244

Ako je u skladu sa odredbama člana 239. ili člana 240. stav 1. tačka 1) ovog zakona carinski dug nastao u vezi sa robom koja je radi njene upotrebe u posebne svrhe bila stavljena u slobodan promet uz nižu stopu carine, iznos plaćen prilikom stavljanja robe u slobodan promet odbija se od iznosa carinskog duga.

Odredbe stava 1. ovog člana shodno se primenjuju u slučaju kad carinski dug nastane u vezi sa ostacima ili otpacima koji preostanu posle uništenja takve robe.

Nastanak carinskog duga pri izvozu kada je podneta deklaracija

Član 245

Carinski dug pri izvozu nastaje za robu koja podleže izvoznim dažbinama, a koja se, nakon podnošenja deklaracije, izvozi iz carinskog područja Republike Srbije.

Carinski dug nastaje u trenutku prihvatanja izvozne deklaracije za tu robu.

Dužnik je deklarant. U slučaju posrednog zastupanja, dužnikom smatra se i lice za čiji je račun izvozna deklaracija podneta.

Nastanak carinskog duga pri izvozu kada nije podneta deklaracija

Član 246

Carinski dug pri izvozu nastaje iznošenjem iz carinskog područja Republike Srbije robe koja podleže izvoznim dažbinama, iako deklaracija nije podneta.

Carinski dug nastaje u trenutku kada takva roba napusti carinsko područje.

Dužnik je lice koje je:

- 1) iznelo robu,
- 2) učestvovalo u iznošenju takve robe a znalo je ili je moglo znati da deklaracija nije, a trebalo je da bude, podneta.

Drugi slučajevi nastanka carinskog duga pri izvozu

Član 247

Carinski dug pri izvozu nastaje zbog neispunjenja uslova pod kojima je odobreno da roba napusti carinsko područje Republike Srbije, uz potpuno ili delimično oslobođenje od carinskih dažbina.

Carinski dug nastaje u trenutku kada roba stigne na neko drugo odredište, različito od onog koje je bilo određeno kada je dozvoljeno da roba istupi iz carinskog područja, uz potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja izvoznih dažbina, ili, ako carinski organi ne mogu da utvrde taj trenutak, istekom roka za podnošenje dokaza o ispunjenosti uslova pod kojima je oslobođenje odobreno.

Dužnik je deklarant. U slučaju posrednog zastupanja, dužnikom smatra se i lice za čiji je račun izvozna deklaracija podneta.

Carinski dug za robu koja podleže merama zabrane ili ograničenja

Član 248

Carinski dug iz čl. 237. do 241. i 246. do 247. ovog zakona nastaje i za robu koja podleže merama zabrane ili ograničenja prilikom uvoza ili izvoza, osim za nezakonito unošenje u carinsko područje Republike Srbije falsifikovanog novca, droge i psihotropnih supstanci koje ne ulaze u privredne tokove a koje zbog svoje upotrebe u medicinske i naučne svrhe podležu strogom nadzoru i kontroli nadležnih organa. Radi primene krivičnih i prekršajnih postupaka za radnje koje su u suprotnosti sa carinskim propisima, smatraće se da je carinski dug nastao u slučajevima kada krivični i prekršajni propisi predviđaju da su carinske dažbine, odnosno postojanje carinskog duga osnov za određivanje kazni, odnosno da je postojanje carinskog duga osnov za pokretanje kaznenih postupaka.

Carinski dug za robu za koju je propisan povlašćeni tarifni tretman

Član 249

Kada, u skladu sa odredbama čl. 31, 108, 172. ili čl. 215. do 223. ovog zakona, carinski propisi predviđaju da se za robu, zbog njene vrste ili upotrebe u posebne svrhe, može odobriti povlašćeni tarifni tretman, smanjenje ili delimično ili potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih ili izvoznih dažbina, takav povlašćeni tarifni tretman, smanjenje ili potpuno ili delimično oslobođenje će se primeniti i kada, shodno odredbama čl. 238. do 241, 246. ili 247. ovog zakona, nastane carinski dug, pod uslovom da zainteresovano lice nije nezakonito postupilo, niti je postupalo namerno ili sa grubom nepažnjom i ako podnese dokaz da su ispunjeni svi drugi uslovi za povlašćeni tarifni tretman, smanjenje ili delimično ili potpuno oslobođenje od plaćanja dažbina.

Solidarna odgovornost

Član 250

Ako je više lica u obavezi da plate isti carinski dug, obavezna su da taj dug plate solidarno.

Pravila koja se primenjuju kod obračuna carinskog duga

Član 251

Iznos uvoznih ili izvoznih dažbina za određenu robu obračunava se prema propisima koji su za tu robu važili na dan nastanka carinskog duga, osim ako ovim zakonom nije drugačije utvrđeno. Odredbe ovog stava ne isključuju unapred odredbe st. 2. i 3. ovog člana.

Ako nije moguće tačno odrediti kada je carinski dug nastao, smatraće se da je dug nastao u vreme kad carinski organ utvrdi da se roba nalazi u statusu koji uslovljava nastanak carinskog duga.

Ako na osnovu raspoloživih podataka carinski organ može da utvrdi da je carinski dug nastao pre trenutka iz stava 2. ovog člana, iznos uvoznih ili izvoznih dažbina za predmetnu robu, utvrđuje se na osnovu propisa koji su važili za tu robu u najranijem trenutku u kojem se može na osnovu raspoloživih podataka utvrditi postojanje carinskog duga.

Pod uslovima i okolnostima koje utvrdi Vlada, na iznos carinskog duga naplatiće se kompenzatorna kamata radi sprečavanja neosnovanog sticanja finansijske koristi zbog pomeranja dana nastanka ili obračuna carinskog duga.

Mesto nastanka carinskog duga

Član 252

Carinski dug nastaje u mestu u kojem je deklaracija ili izvozna deklaracija iz čl. 237, 245. i 253. podneta, ili u mestu u kojem će biti podneta dopunska deklaracija iz člana 101. ovog zakona.

Osim u slučajevima iz stava 1. ovog člana, carinski dug može nastati i:

- 1) u mestu u kome su nastupile činjenice i okolnosti koje uslovljavaju njegov nastanak,
- 2) ako nije moguće utvrditi mesto iz tačke 1) ovog stava, smatra se da je carinski dug nastao na mestu gde carinski organ zaključi da se roba nalazi u okolnostima u kojima nastaje carinski dug i
- 3) ako je roba stavljena u carinski postupak koji nije okončan, a mesto nastanka carinskog duga ne može se utvrditi u skladu sa tač. 1) i 2) ovog stava u utvrđenom roku, u mestu gde je roba stavljena u određeni carinski postupak ili u mestu u kome je u okviru carinskog postupka uneta u carinsko područje Republike Srbije.

Ako na osnovu raspoloživih podataka carinski organ može da utvrdi da je carinski dug nastao ranije, dok se roba nalazila na nekom drugom mestu, smatra se da je carinski dug nastao u mestu gde je utvrđeno da se roba ranije nalazila i to u najranijem trenutku u kojem se može utvrditi postojanje carinskog duga.

Povoljniji tarifni tretman predviđen međunarodnim sporazumom

Član 253

Ako međunarodni sporazumi predviđaju povoljniji tarifni tretman pri uvozu robe poreklom iz Republike Srbije u te države, ako je roba dobijena u postupku aktivnog oplemenjivanja, roba koja nije poreklom iz Republike Srbije ili države sa kojom je zaključen sporazum, a sadržana je u toj robi sa poreklom, podleže obavezi plaćanja uvoznih dažbina. Uvozni carinski dug nastaje overavanjem isprava koje su potrebne za dobijanje takvog povoljnijeg tarifnog tretmana u drugoj državi.

Carinski dug iz stava 1. ovog člana nastaje u momentu prihvatanja izvozne deklaracije za tu robu.

Dužnik je deklarant. U slučaju posrednog zastupanja, dužnikom smatra se i lice za čiji račun je podneta deklaracija.

Visina uvoznih dažbina koja odgovara carinskom dugu, utvrđuje se na isti način kao da se radi o carinskom dugu koji bi nastao da je u tom momentu prihvaćena deklaracija za stavljanje strane robe u slobodan promet u svrhu okončanja postupka aktivnog oplemenjivanja.

Glava III OBRAČUN I NAPLATA CARINSKOG DUGA

Utvrđivanje iznosa uvoznih ili izvoznih dažbina

Član 254

Carinski organ nadležan prema mestu na kojem je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu sa odredbama člana 252. ovog zakona, odmah čim dobije potrebne podatke, utvrđuje iznos uvoznih ili izvoznih dažbina (u daljem tekstu: iznos dažbine) koji treba platiti.

Carinski organ, u skladu sa odredbama člana 103. stav 2. ovog zakona, može da prihvati iznos dažbine koji treba platiti, utvrđen od strane deklaranta.

Obaveštavanje dužnika o dugu

Član 255

Dužnik se, na propisani način, obaveštava o dugu na mestu na kojem je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu sa odredbama člana 252. ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, dužnik se ne obaveštava o dugu:

- 1) kada je uvedena privremena mera trgovinske politike u obliku dažbine, dok se ne utvrdi konačan iznos tih dažbina;
- 2) ako je iznos dažbine koji treba platiti veći od iznosa utvrđenog na osnovu obavezujućeg obaveštenja;
- 3) ako je prvobitna odluka da dužnik ne bude obavešten o carinskom dugu ili da bude obavešten o iznosu manjem od iznosa dažbine koji treba platiti, doneta na osnovu propisa koji su naknadno poništeni sudskom odlukom;
- 4) u slučajevima u kojima je carinski organ, na osnovu carinskih propisa, oslobođen obaveze da obaveštava dužnika o carinskom dugu.

Ako je iznos dažbine koji treba platiti jednak iznosu unetom u deklaraciju, dužnik neće biti posebno obavešten o iznosu duga, a smatraće se da je bio obavešten u trenutku puštanja robe od strane carinskog organa. Ako se iznos naveden u deklaraciji ne podudara sa iznosom koji je obračunao carinski organ, carinski organ na primeren način obaveštava dužnika o iznosu duga.

Dužnik će, osim u slučaju iz stava 3. ovoga člana, biti obavešten o carinskom dugu u roku od 14 dana od dana kada je carinski organ u mogućnosti da utvrdi iznos dažbine koji treba platiti.

Vlada propisuje slučajeve iz stava 2. tačke 4. ovoga člana.

Rokovi za obaveštavanje dužnika o dugu

Član 256

Dužnik se neće obavještavati o dugu nakon isteka roka od pet godina od dana kada je dug nastao.

Ako je carinski dug posledica radnje koja je bila kažnjiva u trenutku kada je bila počinjena, rok od pet godina iz stava 1. ovog člana produžava se na rok od deset godina.

U slučaju podnošenja žalbe u smislu člana 12. ovog zakona, rokovi propisani u st. 1. i 2. ovog člana produžavaju se za vreme trajanja žalbenog postupka.

Ako je obaveza za carinski dug ponovo nastala u skladu sa članom 279. ovog zakona, rokovi iz st. 1. i 2. ovog člana miruju od dana kada je podnet zahtev za vraćanje ili otpuštanje duga u skladu sa članom 273. stav 4. ovog zakona, za vreme dok odluka o vraćanju ili otpuštanju ne bude doneta.

Knjiženje

Član 257

Carinski organ iz člana 254. ovog zakona proknjižiće, u skladu sa nacionalnim propisima, iznos dažbine koji treba platiti utvrđen u skladu sa tim članom, osim u slučajevima iz člana 255. stav 2. ovog zakona.

Carinski organ ne mora da proknjiži iznose dažbina o kojima, u skladu sa odredbama člana 256. ovog zakona, više ne može da obavesti dužnika.

Ministar propisuje način knjiženja iznosa dažbina. Knjiženja se mogu razlikovati u zavisnosti od toga da li je carinski organ, na osnovu okolnosti u kojima je carinski dug nastao, uveren da će ti iznosi biti plaćeni.

Rokovi knjiženja duga

Član 258

Ako je carinski dug nastao prihvatanjem deklaracije za neki carinski postupak, osim za postupak privremenog uvoza uz delimično oslobođenje od plaćanja dažbine ili izvršenjem neke druge radnje sa istim dejstvom kao i prihvatanje deklaracije, iznos takvog carinskog duga će se proknjižiti čim se završi obračun iznosa carinskog duga.

Ukupan iznos carinskog duga za svu robu puštenu jednom istom licu u roku koji odredi carinski organ, a koji ne može biti duži od 31 dana, može se proknjižiti jednim knjiženjem na kraju tog perioda, pod uslovom da je plaćanje obezbeđeno. Knjiženje se mora izvršiti najkasnije dva dana nakon isteka odobrenog perioda.

Kada je propisano da roba može biti puštena pre nego su uslovi za određenje iznosa nastalog carinskog duga ili obaveze za plaćanje carinskog duga ispunjeni, tada će se dug knjižiti najkasnije dva dana nakon što iznos carinskog duga bude obračunat ili obaveza njegovog plaćanja konačno utvrđena.

Ako je carinski dug nastao pod uslovima drukčijim od onih iz st. 1. i 2. ovog člana, iznos duga se knjiži u roku od dva dana od dana kad je carinski organ u mogućnosti da:

- 1) izračuna iznos dažbina, i
- 2) utvrdi identitet dužnika.

Carinski organ može da produži rokove iz ovog člana, najduže za osam dana, ako posebne okolnosti onemogućavaju carinski organ da knjiženje sprovede u propisanom roku.

Rokovi iz stava 5. ovog člana ne primenjuju se u slučaju nepredviđenih okolnosti ili više sile.

Naknadno knjiženje

Član 259

Kad iznos dažbina proizišlih iz carinskog duga nije proknjižen u skladu sa članom 258. ovog zakona ili je proknjižen u nižem iznosu od onog koji se potražuje, iznos duga ili njegov preostali deo proknjižiće se u roku od dva dana od dana kada carinski organ to utvrdi i bude u mogućnosti da izračuna stvarni dug i utvrdi dužnika (naknadno knjiženje). Ti rokovi mogu se produžiti u skladu s članom 258. ovog zakona.

Naknadno knjiženje se ne vrši, osim u slučajevima iz člana 255. stav 2. tač. 2) i 3) ovog zakona, kada:

- 1) je prvobitna odluka da se dažbina ne knjiži ili da se knjiži ali u umanjenom iznosu od iznosa dažbine koji se zakonski potražuje doneta na osnovu propisa koji su naknadno poništeni sudskom odlukom;
- 2) iznos dažbine koji se potražuje nije bio knjižen zbog greške carinskog organa koju iz objektivnih razloga lice koje je dužno da izvrši plaćanje nije moglo da otkrije, pod uslovom da je to lice postupalo savesno i u skladu sa propisima u pogledu deklaracija.

Kada se preferencijalni status robe utvrđuje u okviru sistema administrativne saradnje, u koji su uključeni organi druge države, izdavanje uverenja od strane tih organa, ako se pokaže netačnim, predstavlja grešku koja objektivno nije mogla da se otkrije.

Izdavanje netačnog uverenja ne predstavlja grešku kada se uverenje zasniva na netačnom prikazivanju činjenica od strane izvoznika, osim kada je očigledno da su organi koji su ga izdali znali ili su trebali da znaju da roba nije ispunila zahteve propisane za preferencijalni status.

Smatra se da je lice koje je dužno da plati carinski dug postupalo savesno kada može da dokaže da je za vreme trgovinskih radnji vodilo računa o tome da uslovi za preferencijalni status budu ispunjeni.

Smatra se da lice koje je dužno da plati carinski dug nije postupalo savesno ako je u službenom glasilu objavljeno obaveštenje o postojanju sumnje u vezi sa pravilnom primenom preferencijala od strane države odnosno teritorije korisnice preferencijala.

Vlada propisuje do kog iznosa dažbina se ne vrši naknadno knjiženje carinskog duga.

Rokovi za plaćanje duga, obustava naplate

Član 260

Dužnik, koji je o iznosu duga obavešten u skladu sa članom 255. ovog zakona, plaća carinski dug u sledećim rokovima:

1) ako nema pravo ni na jednu od olakšica propisanih u čl. 262. do 265. ovog zakona, plaćanje se vrši u predviđenom roku, koji ne prelazi osam dana od dana obaveštavanja dužnika o iznosu duga koji se potražuje, osim u slučaju iz člana 12. stav 2. ovog zakona.

U slučaju objedinjavanja knjiženja pod uslovima propisanim u članu 258. stav 2. ovog zakona, utvrđuje se tako da se dužniku ne dozvoljava duži rok za plaćanje od onog kojeg bi dobio da mu je bilo odobreno odloženo plaćanje.

Carinski organ, na zahtev dužnika, može da odobri produženje roka, kada je iznos dažbine koji treba da se plati nastao kao posledica postupka naknadne naplate i to za period koji nije duži od roka koji je dužniku potreban da preduzme odgovarajuće radnje radi izmirivanja te obaveze;

2) ako ima pravo na neku od olakšica propisanih u čl. 262. do 265. ovog zakona, plaćanje se vrši najkasnije do isteka roka ili rokova utvrđenih u vezi sa tim olakšicama.

Rok za izvršenje obaveza dužnika za plaćanje duga miruje, ako je:

1) podnet zahtev za otpis duga u skladu sa čl. 273, 275. i 276. ovog zakona,

2) roba zaplenjena s namerom da se oduzme u skladu s članom 271. stav 1. tačka 4) alineja 2 ili tačka 5) ovog zakona, ili

3) carinski dug nastao u skladu sa članom 239. ovog zakona i ima više dužnika.

Vlada može da propiše rokove iz stava 2. ovog člana.

Načini plaćanja

Član 261

Plaćanje vrši se u gotovini ili na drugi način, u skladu sa propisima kojima se uređuje način plaćanja. Ono može da se izvrši i poravnanjem potraživanja kada je to propisano.

Pojam odloženog plaćanja

Član 262

Carinski organ, na zahtev zainteresovanog lica, ako se iznos dažbina koji mora da se plati odnosi na robu koja je prijavljena za neki carinski postupak kojim je predviđena obaveza plaćanja takve dažbine, odobrava odloženo plaćanje tog iznosa, pod uslovima predviđenim u čl. 263. i 264. ovog zakona.

Odobranje odloženog plaćanja

Član 263

Odobranje odloženog plaćanja zavisi od polaganja obezbeđenja podnosioca zahteva.

Carinski organ odlučuje koji od sledećih postupaka mora da se koristi prilikom odobravanja odloženog plaćanja:

- 1) pojedinačno za svaki iznos dažbine proknjižen pod uslovima propisanim u članu 258. stav 1. ili u članu 259. stav 1. ovog zakona; ili
- 2) zbirno, za sve iznose dažbina proknjižene pod uslovima propisanim u članu 258. stav 1. ovog zakona u roku koji utvrdi carinski organ, a koji ne prelazi 31 dan; ili
- 3) zbirno, za sve iznose dažbina koji čine jedno knjiženje u skladu sa članom 258. stav 2. ovog zakona.

Izračunavanje roka kod odloženog plaćanja

Član 264

Rok u kojem se plaćanje odlaže je 30 dana i koji se izračunava na sledeći način:

- 1) kada se plaćanje odlaže u skladu sa članom 263. stav 2. tačka 1) ovog zakona, taj rok se računa od dana knjiženja iznosa dažbine od strane carinskog organa. Kada se primenjuje član 258. ovog zakona, rok od 30 dana, skraćuje se za broj dana koji prelaze rok od dva dana potrebna za knjiženje iznosa;
- 2) kada se plaćanje odlaže u skladu sa članom 263. stav 2. tačka 2) ovog zakona, taj rok se računa od dana kada ističe odobreni rok. Skraćuje se za onaj broj dana koji odgovara polovini broja dana odobrenog roka;

3) kada se plaćanje odlaže u skladu sa članom 263. stav 2. tačka 3) ovog zakona, taj rok se računa od dana isteka roka u kojem se roba puštala. Skraćuje se za onaj broj dana koji odgovara polovini broja dana roka odobrenog za knjiženje ukupnog duga.

Kada je broj dana rokova iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana neparan, broj dana koji treba da se oduzme od roka od 30 dana u skladu sa stavom 1. tač. 2) i 3) ovog člana jednak je polovini sledećeg najnižeg parnog broja.

Neodobravanje odloženog plaćanja

Član 265

Carinski organ neće odobriti odloženo plaćanje za iznos dažbina koji se, iako povezan sa robom koja je prijavljena za carinski postupak koji za sobom povlači obavezu plaćanja takve dažbine, knjiži u skladu sa propisima koji se odnose na prihvatanje nepotpunih deklaracija, zbog toga što do isteka određenog roka deklarant nije dostavio potrebne podatke za konačno utvrđivanje carinske vrednosti robe ili nije dostavio podatke ili dokument koji je nedostajao prilikom prihvatanja nepotpune deklaracije.

Carinski organ može da odobri odloženo plaćanje u slučajevima iz stava 1. ovog člana kada se iznos dažbine koji treba da se naplati knjiži pre isteka roka od 30 dana od dana kada je bio knjižen prvobitni iznos za naplatu ili, ako nije bio proknjižen, od dana prihvatanja deklaracije koja se odnosi na tu robu. Dužina odlaganja plaćanja odobrena u takvim okolnostima ne prelazi rok koji je, u skladu sa članom 264. stav 2. ovog zakona, bio odobren u vezi sa iznosom dažbine koji je bio prvobitno utvrđen ili koji bi bio odobren da je iznos dažbine utvrđen u skladu sa zakonom bio knjižen prilikom prijavljivanja robe.

Plaćanje dažbina pre isteka roka

Član 266

Dužnik može platiti celokupan iznos dažbine ili deo iznosa pre isteka roka koji mu je bio odobren za odloženo plaćanje.

Treće lice

Član 267

Iznos dažbina može umesto dužnika platiti treće lice u skladu sa propisima.

Prinudna naplata carinskog duga

Član 268

Ako iznos carinskog duga nije plaćen u propisanom roku, carinski organ obračunava zateznu kamatu na iznos duga i preduzima sve zakonom propisane mere za naplatu duga, uključujući i prinudnu naplatu.

Vlada propisuje do kog iznosa duga, odnosno kamate se ne vrši prinudna naplata.

Obračun kamate

Član 269

Ako iznos carinskog duga nije plaćen u propisanom roku, carinski organ obračunava kamatu na iznos duga, počev od dana dospelosti za plaćanje tog duga, po stopi jednakoj godišnjoj eskontnoj stopi centralne emisije banke uvećanoj za 15 procentnih poena, primenom konformne metode obračuna.

Zastarevanje carinskog duga

Član 270

Carinski dug se ne može naplatiti po isteku roka od pet godina od dana njegovog nastanka.

Zastarevanje se prekida svakom radnjom carinskog organa koja se preduzima radi naplate dažbina, u kom slučaju rok počinje da teče od početka.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, pravo naplate zastareva po isteku 10 godina od dana nastanka carinskog duga.

Glava IV GAŠENJE CARINSKOG DUGA

Načini gašenja carinskog duga

Član 271

Carinski dug se gasi:

- 1) plaćanjem iznosa duga,
- 2) otpustom iznosa duga,
- 3) nastupanjem zastarelosti potraživanja i u slučajevima pravno utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika,
- 4) ako je za robu deklarisanu za carinski postupak za koji nastaje obaveza plaćanja uvoznih dažbina:
 - deklaracija poništena,
 - roba pre puštanja bila zadržana i istovremeno ili naknadno oduzeta, uništena po nalogu carinskog organa, uništena ili ustupljena u korist države u skladu sa odredbama člana 209. ovog

zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena zbog njene vrste ili nepredviđenih okolnosti ili zbog više sile;

5) ako je roba za koju je carinski dug nastao prema članu 238. ovog zakona zadržana zbog nezakonitog unošenja i istovremeno ili naknadno oduzeta.

U slučaju da je roba zadržana ili oduzeta smatraće se da carinski dug nije ugašen ako je carinski dug osnov za utvrđivanje prekršajne ili krivične kazne ili je postojanje carinskog duga osnov za pokretanje krivičnog ili prekršajnog postupka.

Carinski dug nastao u skladu sa odredbama člana 253. ovog zakona biće ugašen kad se ponište sve formalnosti učinjene radi sticanja prava na povlašćeni carinski tretman kako je to navedeno u članu 253. ovog zakona.

Glava V POVRAĆAJ I OTPUST CARINSKOG DUGA

Definicije

Član 272

Povraćaj duga je potpun ili delimičan povraćaj naplaćenog carinskog duga.

Otpust duga je odluka o odustajanju od naplate celog duga ili dela duga ili odluke kojima se utvrđuje neosnovanost knjiženja celog duga koji nije plaćen ili njegovog dela.

Uslovi i način povraćaja i otpusta duga

Član 273

Ako se dokaže da u trenutku plaćanja carinski dug nije bio utvrđen u skladu sa zakonom ili je uknjižen protivno članu 259. stav 2. ovog zakona, carinski dug vraća se do tako utvrđenog iznosa.

Ako se dokaže da u trenutku knjiženja carinski dug nije bio zakonski utemeljen ili je uknjižen protivno članu 259. stav 2. ovog zakona, izvršiće se otpust carinskog duga do tako utvrđenog iznosa.

Carinski organ neće odobriti povraćaj ili otpust kad su činjenice koje su dovele do plaćanja ili knjiženja iznosa koji nije zakonski utemeljen posledica postupanja određenog lica suprotno propisima.

Carinski organ, na zahtev zainteresovanog lica, odobrava povraćaj ili otpust u roku od tri godine od dana kad je o iznosu duga obavešten dužnik. Carinski organ će produžiti ovaj rok ako lice pruži dokaze da je bilo sprečeno da zahtev podnese u navedenom roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

Carinski organ odobrava povraćaj ili otpust po službenoj dužnosti ako u roku od tri godine od dana kad je o iznosu duga obavješten dužnik utvrdi nepravilnosti iz st. 1. i 2. ovog člana.

Povraćaj carinskog duga kod poništavanja deklaracije

Član 274

Carinski organ, na zahtev lica, koji je podnet u rokovima propisanim za podnošenje zahteva za poništavanje deklaracije, odobrava povraćaj carinskog duga, ako je deklaracija poništena, a dažbine plaćene.

Povraćaj ili otpust carinskog duga za robu sa nedostatkom

Član 275

Carinski organ odobrava povraćaj ili otpust carinskog duga ako utvrdi da se iznos dažbina koji je proknjižen odnosi na robu koja je stavljena u određeni carinski postupak, a koju uvoznik nije prihvatio, jer je u trenutku prihvatanja deklaracije bila s nedostacima ili nije ispunjavala uslove ugovora na osnovu kojeg je uvezena.

Robom s nedostacima smatra se roba koja je bila oštećena pre puštanja.

Carinski organ odobrava povraćaj ili otpust uvoznog duga ako:

- 1) roba nije bila upotrebljavana, osim ako je početna upotreba bila nužna da bi se utvrdili nedostaci robe ili njena neusklađenost s odredbama ugovora,
- 2) je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Srbije.

Carinski organ, na zahtev zainteresovanog lica, odobrava da roba bude uništena ili da radi ponovnog izvoza bude stavljena u postupak tranzita, postupak skladištenja, u slobodnu zonu ili slobodno skladište umesto da bude izvezena. U svrhu stavljanja robe u jedan od navedenih carinskih postupaka ili upotreba smatraće se da roba ima status strane robe.

Carinski organ neće odobriti povraćaj ili otpust uvoznog duga za robu koja je pre nego što je stavljena u slobodan promet bila privremeno uvezena radi ispitivanja, osim ako se ne utvrdi da takvim ispitivanjem, nije bilo moguće ustanoviti činjenicu da roba ima nedostatke ili da ne odgovara uslovima iz ugovora.

Carinski organ odobriće povraćaj ili otpust uvoznog duga iz razloga navedenih u stavu 1. ovog člana ako stranka podnese zahtev carinskom organu u roku od 12 meseci od dana kad je o iznosu toga duga obavješten dužnik.

Izuzetno od stava 6. ovog člana, carinski organ može produžiti rok iz opravdanih i blagovremeno istaknutih razloga.

Drugi slučajevi povraćaja ili otpusta carinskog duga

Član 276

Izuzetno od slučajeva iz čl. 273, 274. i 275. ovog zakona, Vlada može propisati i druge slučajeve povraćaja ili otpusta carinskog duga, koji nisu nastali kao posledica prevare ili grube nepažnje od strane dužnika ili drugih učesnika u carinskom postupku, kao i posebne uslove i postupak ostvarivanja povraćaja ili otpusta duga.

Povraćaj ili otpust duga iz razloga navedenih u stavu 1. ovog člana odobriće se na zahtev deklaranta podnetog carinskom organu u roku od 12 meseci od dana kad je dužnik obavešten o dugu. Carinski organ može produžiti rok u opravdanim slučajevima.

Iznos za koji se neće odobriti povraćaj ili otpust carinskog duga

Član 277

Carinski organ odobrava povraćaj ili otpust carinskog duga samo ako je taj iznos veći od iznosa koji je utvrdila Vlada.

Kamata kod povraćaja duga

Član 278

Ako carinski organ izvrši povraćaj carinskog duga, uključujući i iznos kamate, odnosno zatezne kamate, koji je zaračunat prilikom plaćanja tog duga, carinski organ ne plaća i kamatu.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, carinski organ će, u skladu sa odredbom člana 269. stav 1. ovog zakona, platiti kamatu kada odluka kojom je odobren zahtev za povraćaj nije izvršena u roku od tri meseca od dana njenog donošenja.

Vraćanje kamata i obaveza plaćanja prvobitno utvrđenog duga

Član 279

Ako je greškom izvršen povraćaj ili otpust carinskog duga, dužnik je obavezan da plati prvobitno utvrđeni dug. Dužnik je obavezan, ako je plaćena kamata iz člana 278. ovog zakona, da je vrati carinskom organu.

Deo osmi

MERE ZA ZAŠTITU PRAVA INTELEKTUALNE SVOJINE NA GRANICI

Uvoz, izvoz ili tranzit robe kojim se povređuju prava intelektualne svojine

Član 280

Uvoz, izvoz ili tranzit robe kojim se povređuju prava intelektualne svojine utvrđena propisima koji uređuju to pitanje i međunarodnim ugovorima nije dozvoljen.

Postupanje carinskog organa na zahtev nosioca prava intelektualne svojine

Član 281

Carinski organ, na zahtev nosioca prava intelektualne svojine, prekinuće carinski postupak i zadržati robu u slučaju postojanja sumnje da se uvozom, izvozom ili tranzitom robe koja je predmet carinskog postupka povređuju prava intelektualne svojine.

Zahtev iz stava 1. ovog člana može biti pojedinačan, ako se odnosi na jednu pošiljku, ili opšti. Nosilac prava dostavlja carinskom organu detaljne podatke o originalnoj robi, proizvođačima i distributerima takve robe, kao i sve ostale podatke koje carinskom organu mogu pomoći da identifikuje pošiljke za koje postoji sumnja da povređuju prava intelektualne svojine.

Protiv odluke carinskog organa kojom se zahtev nosioca prava intelektualne svojine iz stava 1. ovog člana odbija ili kojom se odbija produženje roka za preduzimanje mera potrebnih za otklanjanje povrede prava intelektualne svojine podnosilac zahteva može izjaviti žalbu ministarstvu.

Postupanje carinskog organa po službenoj dužnosti

Član 282

Carinski organ može, po službenoj dužnosti, prekinuti carinski postupak i puštanje robe koja se uvozi, izvozi ili je u tranzitu ako posumnja da je povređeno neko od prava intelektualne svojine.

Naknada štete

Član 283

Carinski organ ne odgovara uvozniku ili vlasniku robe za naknadu štete koja nastane zbog zadržavanja robe u skladu sa odredbama čl. 281. i 282. ovog zakona.

Lice iz člana 281. stav 1. ovog zakona dužno je da uvozniku ili vlasniku robe plati naknadu za štetu nastalu zbog zadržavanja robe, ako je do neosnovanog zadržavanja robe došlo na zahtev tog lica.

Obaveštenje o prekidu carinskog postupka

Član 284

Kad carinski organ, u skladu sa odredbom člana 282. ovog zakona, prekine carinski postupak, o tome bez odlaganja obaveštava:

- 1) uvoznika;
- 2) nosioca prava intelektualne svojine, ako je carinskom organu poznata njegova adresa;

3) organ nadležan za zaštitu prava intelektualne svojine.

Ako u roku od 10 radnih dana od dana kada su zainteresovane strane obavestene o prekidu postupka carinski organ ne bude obavestjen da je pokrenut postupak koji vodi meritornoj odluci, ili da je nadležni organ odredio privremenu meru na osnovu koje se odlaže puštanje robe, roba će biti puštena ako su ispunjeni uslovi za uvoz, izvoz ili tranzit.

Carinski organ može, na zahtev podnosioca, u opravdanim slučajevima, da produži rok iz stava 2. ovog člana za još 10 radnih dana.

Pregled robe

Član 285

Nosilac prava intelektualne svojine, uvoznik, izvoznik i vlasnik robe imaju pravo da identifikuju robu, uključujući i pregled robe, pod uslovom da se pregled obavi pod carinskim nadzorom.

Kada se mere za zaštitu prava intelektualne svojine ne primenjuju

Član 286

Mere za zaštitu prava intelektualne svojine iz čl. 280. do 285. ovog zakona, ne primenjuju se na manje količine nekomercijalne robe koja se nalazi u ličnom prtljagu putnika ili koja se šalje u manjim pošiljkama.

Propisivanje uslova i načina za primenu mera

Član 287

Vlada propisuje uslove i način za primenu mera iz čl. 280. do 286. ovog zakona.

Deo deveti

PRODAJA CARINSKE ROBE I RASPORED PRIHODA

Prodaja carinske robe, propisivanje uslova i načina prodaje

Član 288

Prodaja carinske robe vrši se posle ispunjenja uslova utvrđenih ovim zakonom, po pravilu, javnom prodajom.

Carinski organ može, bez javne prodaje, odmah prodati lako kvarljivu robu i žive životinje, zadržane u skladu sa odredbom člana 298. stav 6. ovog zakona.

Vlada propisuje bliže uslove i način prodaje carinske robe.

Ustupanje robe bez naknade, uništenje robe

Član 289

Vlada može ustupiti bez naknade robu od istorijske, arheološke, etnografske, kulturne, umetničke i naučne vrednosti, kao i robu namenjenju za humanitarne svrhe, državnim organima, ustanovama kulture koje su odgovorne za zaštitu kulturnih dobara, humanitarnim organizacijama i drugim korisnicima humanitarne pomoći, kao i u druge opravdane svrhe.

Roba koja se ne može prodati, odnosno upotrebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitosanitarnih, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih zakonom uništava se pod carinskim nadzorom, u skladu sa propisima.

Robom iz stava 2. ovog člana, smatraju se i duvanske prerađevine koje nisu obeležene na propisan način.

Troškove uništenja snosi vlasnik ili uvoznik robe, a ako su oni nepoznati ili nedostupni, troškove uništenja snosi carinski organ.

Raspored prihoda

Član 290

Prihodi ostvareni po osnovu naplaćenih kazni i prodaje carinske robe predstavljaju prihod budžeta Republike, a 10% od iznosa naplaćenih kazni i 10% od iznosa naplaćene vrednosti prodane carinske robe, pripadaju Upravi carina.

Deo deseti POVREDA CARINSKIH PROPISA

Glava I CARINSKI PREKRŠAJI

I Opšte odredbe

Pojam

Član 291

Radnje ili propusti koji su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona i podzakonskih akata donetih na osnovu njega, smatraju se carinskim prekršajima kada je to određeno ovim zakonom i kao takvi podležu kažnjavanju.

II Prekršaji i kazne

Član 292

Novčanom kaznom od jednostrukog do četverostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice, ako:

- 1) unosi ili iznosi robu van graničnog prelaza ili u vreme kada granični prelaz nije otvoren za promet; unosi ili iznosi sakrivenu robu preko graničnog prelaza (član 58);
- 2) izuzme robu ispod carinskog nadzora, čime se izbegava carinska kontrola (čl. 62, 72, 108, 123, 131);
- 3) ne prijavi robu koju unosi preko graničnog prelaza u carinsko područje Republike Srbije ili ne dopremi robu carinskom organu (čl. 63. i 65);
- 4) u deklaraciji, ne prikaže svu robu koja podleže carinskom postupku (član 84);
- 5) ne prijavi robu koju iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u ostali deo carinskog područja Republike Srbije (član 203).

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 dinara do 25.000 dinara, kazniće se odgovorno lice u okviru pravnog lica za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Član 293

Novčanom kaznom od jednostrukog do četvorostrukog iznosa carinskih dažbina za robu koja je predmet prekršaja kazniće se lice, ako:

- 1) iznošenjem netačnih ili neistinitih podataka ili na bilo koji drugi način navođenjem carinskog organa na pogrešan zaključak, stekne ili pokuša da stekne plaćanje dažbina u manjem iznosu, preferencijalni tarifni tretman, oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, olakšicu u plaćanju uvoznih i drugih naknada, plaćanje smanjenog iznosa, povraćaj ili otpust od plaćanja uvoznih dažbina ili bilo koju drugu olakšicu (čl. 23, 30, 31, 84, 87, 104, 112, 113, 150, 152, 169, 172, 177. do 180, 249. do 252);
- 2) suprotno zakonskim odredbama, izvrši prenos robe trećem licu, robu preda trećem licu na korišćenje, iznajmi je ili je na neki drugi način koristi za druge svrhe osim onih za koje je ta roba dobila olakšicu za plaćanje uvoznih i drugih dažbina, tj. robu za koju je odobrena olakšica da kao zalog, u najam ili kao obezbeđenje od plaćanja dažbina pre izmirenja uvoznih dažbina u punom iznosu (član 220).

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 dinara do 25.000 dinara, kazniće se odgovorno lice u okviru pravnog lica za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Član 294

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara do 1.500.000 dinara kazniće se lice, ako:

- 1) prilikom podnošenja zahteva za odobrenje carinskog postupka, bilo direktno ili indirektno, podnese carinskom organu dokumentaciju koja sadrži netačne podatke i pod uslovom da takvo činjenje podrazumeva ili može podrazumevati oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina,

plaćanje smanjenog iznosa ili odobrenje neke carinske povlastice, ili prava koja mu po zakonu ne pripadaju (čl. 11, 111, 112. i 113);

2) ne dostavi dokumentaciju, ili ne prenese informaciju koja je neophodna carinskom organu, tj. ne pruži drugu neophodnu pomoć u sprovođenju carinskog postupka (član 23, član 53. stav 1, čl. 94. i 201);

3) pripremi ili naloži pripremu lažne evidencije o poreklu robe; pripremi ili naloži pripremu dokumenta koji sadrži netačne podatke kako bi dovelo do nepropisnog odobrenja za postupak sa ekonomskim dejstvom i utvrđivanja preferencijalnog porekla robe koja je obuhvaćena tim dokumentom (čl. 32. i 37);

4) istovari ili pretovari bez odobrenja carinskog organa, ili sprovede odobreni istovar ili pretovar robe na mestima koja nisu namenjena niti odobrena za tu svrhu, ili propusti da na vreme obavesti carinski organ u slučaju neposredne opasnosti koja iziskuje hitno istovarivanje ili pretovar robe, ili bez ovlašćenja carinskog organa iznese robu iz prostora gde je roba prvobitno bila smeštena (čl. 71. i 72);

5) ne unese u deklaraciju sve podatke o robi, koji su odlučujući za utvrđivanje tarifnog svrstavanja prema nomenklaturi ili u deklaraciju unese tarifnu oznaku koja je drugačija u odnosu na podatke o prirodi te robe, a pri čemu takvo činjenje prouzrokuje, ili može da prouzrokuje plaćanje uvoznih dažbina ili drugih naknada u umanjenom iznosu ili podnese carinskom organu, u okviru izvoznog postupka, izvoznu deklaraciju u koju su uneti podaci o većoj količini, većoj vrednosti, ili drugačijem poreklu robe od onoga što je utvrdio carinski organ (član 87. stav 1);

6) podnese carinskom organu, bilo direktno ili indirektno, u okviru izvoznog postupka, dokumenta koja sadrže netačne podatke, pri čemu takvim činjenjem dobije, ili može dobiti odobrenje povlašćenog postupka ili prava koja mu po zakonu ne pripadaju (član 87. stav 2);

7) propusti da propisno zaštititi carinsko obeležje robe od uništenja ili oštećenja ili ga ukloni sa prevoznog sredstva bez ovlašćenja carinskog organa, osim ako je usled nepredviđenih okolnosti ili uslova više sile takvo uklanjanje ili uništenje obeležja neophodno da bi se zaštitila roba ili prevozno sredstvo (član 97. stav 2);

8) deluje u suprotnosti sa članom 89. ili ne poštuje obaveze koje mora ispuniti u slučaju primene odobrenja za pojednostavljeni postupak (član 101);

9) postupa kao da je roba stavljena u slobodan promet pre obavljanja formalnosti za stavljanje u slobodan promet i za plaćanje svih dažbina propisanih ovim zakonom, ili ne poštuje druge zakone ili mere trgovinske politike ili druge propise koji se odnose na uvoz robe (član 104);

10) ne poštuje obaveze koje proističu iz odobrenja carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom (član 113. stav 1, član 144. stav 1. i član 159);

11) ne obavesti carinski organ o postupcima preduzetim nakon odobrenja carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom i koji su od značaja za sadržaj i validnost takvog odobrenja (član 113. stav 2);

12) ne završi tranzitni postupak i ne preda robu carinskom organu odredišta u neizmenjenom obliku ili ne preda robu u za to propisanom roku, ili ne poštuje ostale mere koje preduzme carinski organ da bi obezbedio identitet robe (čl. 119. i 121);

13) u postupku pasivnog oplemenjivanja postupa sa robom u suprotnosti sa ovim zakonom (član 172. stav 1);

14) unese ili iznese robu iz slobodne zone ili slobodnog skladišta van mesta ulaska i izlaska, ne dopremi carinskom organu robu po ulasku u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ne preda kopiju transportnog dokumenta koji prati robu, ili ne preda robu na zahtev carinskog organa (član 192. stav 1, član 193. stav 4, član 195. stav 2);

15) ne obavesti carinski organ o izgradnji objekta u slobodnoj zoni i slobodnom skladištu, o sprovođenju industrijske, komercijalne ili uslužne delatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu ili sprovodi takvu delatnost bez obzira na zabranu ili ograničenje koje je odredio carinski organ (član 197. stav 1);

16) ne vodi propisanu evidenciju o robi koja uđe u slobodnu zonu ili slobodno skladište, kao i evidenciju o kretanju i pretovaru robe (član 201);

17) postupa sa robom iz slobodne carinske prodavnice u suprotnosti sa ovim zakonom (član 208);

18) ne obavesti carinski organ o ponovnom izvozu ili uništenju robe (član 209. stav 4) i

19) obavesti carinski organ da određena roba napušta carinsko područje Republike Srbije, a da pri tom nema takvu robu, ili takve robe nema u prevoznom sredstvu (član 210).

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 dinara do 25.000 dinara kazniće se odgovorno lice u okviru pravnog lica, za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Član 295

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 dinara do 500.000 dinara kazniće se lice, ako:

1) ne čuva dokumentaciju u propisanom periodu (član 26);

2) propusti da u roku preveze robu putem i na način kako je to odredio carinski organ (član 63);

3) ne podnese sažetu deklaraciju u skladu sa članom 68. ovog zakona, ili podnese sažetu deklaraciju nakon propisanog perioda (član 68);

4) za potrebe obavljanja pregleda robe i prevoznih sredstava kojima se ona prenosi, ne istovari ili ne raspakuje robu nakon što je to od njega zatražio carinski organ (član 71. stav 3);

5) ne podnese zahtev za dodelu nekog od carinski dozvoljenih postupanja ili korišćenja robe ili propusti da obavi takve formalnosti u propisanom roku (čl. 73. i 74);

6) čuva robu u privremenom smeštaju na mestima i pod uslovima koji su u suprotnosti sa onima koje je odobrio carinski organ, ili sprovodi postupke nad robom kojima se menja njen izgled ili tehničke karakteristike (čl. 76. i 77);

7) ne dostavi dopunsku deklaraciju ili je ne dostavi u propisno vreme (član 101);

8) nastavi sa radom u carinskom skladištu iz člana 128. stav 1. i člana 138. ovog zakona, u suprotnosti sa odobrenjem carinskog organa ili bez odobrenja carinskog organa (član 128. stav 1. i član 138);

9) ne poštuje obaveze i uslove koje je preuzeo kao držalac carinskog skladišta (čl. 131, 139. i 140);

10) ne poštuje obaveze i uslove koje je preuzeo kao korisnik carinskog skladišta (član 132);

11) propusti da vodi propisanu evidenciju za robu koja je stavljena u carinski postupak na način koji je odredio carinski organ ili je vodi neredovno (član 135);

12) ne izveze, tj. propusti da ponovo izveze robu, u utvrđenom roku, u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, ili propusti da u datom periodu zahteva drugačije carinski odobreno postupanje ili korišćenje robe (član 146. stav 1);

13) ne izveze privremeno uvezenu ili unetu robu u za to propisanom roku ili propusti da u propisanom roku podnese zahtev za dobijanje odobrenja za sprovođenje drugog carinski odobrenog postupanja ili korišćenja robe (čl. 167. i 181).

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 dinara do 25.000 dinara kazniće se odgovorno lice u okviru pravnog lica, za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Odgovornost drugog lica

Član 296

Lice koje kupuje, prodaje, rasprodaje, prima kao poklon, sakriva, preuzima radi smeštaja u odgovarajući smeštajni prostor ili prevozi, čuva, koristi ili po bilo kom osnovu stiče, robu za koju zna ili za koju je imajući u vidu date okolnosti morao znati da su predmet prekršaja prema čl. 292. do 295. ovog zakona, kazniće se istom kaznom koja je predviđena za počiniooca prekršaja.

Mandatna kazna

Član 297

Novčanom kaznom u iznosu do 20.000 dinara kazniće se na licu mesta, pravno lice, koje izvrši prekršaj iz čl. 294. i 295. ovog zakona, pod uslovom da carinska vrednost te robe ne prelazi iznos od 1.000 € preračunata u dinare u skladu sa članom 54. ovog zakona.

Novčanom kaznom do 5.000 dinara kazniće se na licu mesta, odgovorno lice u okviru pravnog lica iz stava 1. ovog člana.

Novčanom kaznom do 5.000 dinara kazniće se na licu mesta, fizičko lice za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

III Zaštitne mere

Oduzimanje robe

Član 298

Roba koja je predmet prekršaja iz čl. 292. i 293. ovog zakona, oduzeće se. Pored robe koja je predmet prekršaja oduzeće se prenosno sredstvo upotrebljeno za smeštaj robe koja je predmet prekršaja (kontejner, pakovanje ili drugi predmeti).

Roba iz stava 1. ovog člana će se oduzeti iako nije svojina učinioca prekršaja.

Ako roba koja je predmet carinskog prekršaja ne bude pronađena ili se ne može oduzeti iz bilo kog razloga, počiniac prekršaja je dužan da plati vrednost robe utvrđenu u skladu sa odredbama ovog zakona uz pokretanje posebnog postupaka naplate uvoznih dažbina i naknada koje se plaćaju prilikom uvoza.

Roba koja je predmet carinskog prekršaja, za koju je propisana zaštitna mera iz stava 1. ovog člana, oduzeće se i u slučaju ako je prekršajni postupak obustavljen zato što je učinilac u vreme izvršenja prekršaja bio maloletan ili se protiv učinioca nije mogao voditi postupak zato što je učinilac bio nedostupan ili nepoznat carinskom organu ili zbog postojanja drugih zakonskih smetnji, osim u slučaju nastupanja apsolutne zastarelosti.

Ako postoji više od jednog učinioca prekršaja, isti će biti solidarno odgovorni za plaćanje vrednosti robe i dažbina.

Roba koja je predmet carinskog prekršaja za koju je propisana zaštitna mera oduzimanja robe, privremeno se zadržava i ostaje pod carinskim nadzorom do okončanja prekršajnog postupka.

Oduzimanje prevoznog sredstva

Član 299

Prevozno sredstvo koje se koristi za prevoz robe koja je predmet prekršaja iz člana 292. ovog zakona, oduzeće se, ako vrednost pomenute robe prelazi 1/3 vrednosti prevoznog sredstva, kada je vlasnik tog prevoznog sredstva znao ili mogao znati da će se ono koristiti za prevoz robe koja je predmet izvršenja prekršaja.

Prevozno sredstvo iz stava 1. ovog člana će se oduzeti bez obzira na vrednost robe i prevoznog sredstva, ako je posebno konstruisano, adaptirano, izmenjeno ili na bilo koji drugi način prilagođeno svrsi sakrivanja robe.

Oduzimanje prevoznog sredstva po osnovu st. 1. i 2. ovog člana ne utiče na prava trećih lica da od počinioca prekršaja zahtevaju nadoknadu štete.

Plaćanje novčane kazne u ratama

Član 300

Carinarnica koja je vodila prekršajni postupak u prvom stepenu može odobriti da se novčana kazna plati u ratama sa rokom otplate koji ne može biti duži od 12 meseci.

Plaćanje zatezne kamate

Član 301

Na kaznu koja nije plaćena u roku naplaćivaće se i zatezna kamata. Carinski organ obračunava kamatu na iznos kazne, počev od dana dospelosti za plaćanje te kazne, po stopi jednako godišnjoj eskontnoj stopi centralne emisije banke uvećanoj za 15 procentnih poena, primenom konformne metode obračuna.

IV Organi za vođenje prekršajnog postupka

Nadležnost za vođenje prekršajnog postupka

Član 302

Prekršajni postupak u prvom stepenu vodi i odluku o prekršaju donosi Komisija za prekršaje Carinarnice (u daljem tekstu: Komisija). Komisije se obrazuju u svakoj carinarnici i čine je predsednik i dva člana. Predsednik i članovi Komisije mogu imati zamenike.

Komisija može ovlastiti pojedinog svog člana da preduzima pojedine radnje u prekršajnom postupku.

Direktor imenuje predsednika i članove Komisije kao i njihove zamenike iz sastava službenika carinarnice.

Hitan prekršajni postupak

Član 303

Ako je prekršajni postupak pokrenut protiv lica čije je boravište van carinskog područja, a ispunjeni su svi uslovi za vođenje postupka i donošenje odluke prekršajni postupak se smatra hitnim i odluka se mora doneti u roku od 48 sati od trenutka pokretanja prekršajnog postupka.

Žalba

Član 304

Protiv prvostepenog rešenja o prekršaju može se izjaviti žalba drugostepenom prekršajnom organu odnosno Višem prekršajnom sudu.

Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana saopštenja odluke odnosno dana prijema pismenog otpravka rešenja.

Zastarevanje

Član 305

Prekršajni postupak ne može se pokrenuti ako protekne tri godine od dana kada je prekršaj učinjen.

Zastarevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi gonjenja učinioca prekršaja.

Zastarevanje počinje ponovo da teče svakim prekidom, ali zastarelost gonjenja nastaje u svakom slučaju po isteku roka od šest godina od dana kada je prekršaj učinjen.

Primena odredaba Zakona o prekršajima

Član 306

Na postupak u carinskim prekršajima primenjuju se odredbe Zakona o prekršajima.

Deo jedanaesti PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Carinske povlastice

Član 307

Prava iz pojedinačnih akata u vezi sa oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina ili drugim carinskim povlasticama koje su doneli nadležni organi, a nisu u celini ili delimično iskorišćena do dana početka primene ovog zakona mogu se iskoristiti u rokovima utvrđenim tim aktima.

Obaveze iz pojedinačnih akata u vezi sa oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina ili drugim carinskim povlasticama koje su doneli nadležni organi, moraju se izvršiti do isteka roka utvrđenog tim aktima.

Carinski postupci

Član 308

Carinski postupci koji su započeti pre dana početka primene ovog zakona biće okončani u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog zakona.

Promet robe sa Autonomnom pokrajinom Kosovo i Metohija

Član 309

Odredbe ovog zakona shodno se primenjuju i na promet roba sa Autonomnom pokrajinom Kosovo i Metohija u periodu važenja Rezolucije Saveta bezbednosti broj 1244.

U skladu sa odredbom člana 58. stav 2. ovog zakona, Vlada utvrđuje carinske kontrolne punktove na kojima se vrše mere carinskog nadzora i carinske kontrole, odnosno vodi carinski postupak, u vezi sa primenom stava 1. ovog člana.

Vlada može utvrditi posebne uslove za vršenje prometa robe iz stava 1. ovog člana.

Propisi koji prestaju da važe

Član 310

Danom početka primene ovog zakona, prestaje da važi Carinski zakon ("Službeni glasnik RS", br. 73/03, 61/05, 85/05 - dr. zakon i 62/06 - dr. zakon), osim čl. 252. do 329. tog zakona.

Propisi za izvršavanje ovog zakona doneće se najkasnije u roku od šest meseci od dana početka primene ovog zakona.

Do stupanja na snagu propisa iz stava 2. ovog člana primenjivaće se propisi doneti na osnovu Carinskog zakona ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 73/03, 61/05, 85/05 - dr. zakon i 62/06 - dr. zakon), ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Stupanje na snagu

Član 311

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjivaće se od tridesetog dana od dana stupanja na snagu.